

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 1998-1999

15 januari 1999

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

INHOUDSOPGAVE

I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE VOLKSVERTEGENWOORDIGERS EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS (Reglement artikel 81, 1, 2, 3, 5 en 7)

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn	Blz.
Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie	885
Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening	888
Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling	893
Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid	899
Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	902
Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media	904
Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting	907
Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn	907
Brigitte Grouwels, Vlaams minister van Brusselse Aangelegenheden en Gelijkekansenbeleid	911
 B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn	
Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie	914
Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling	916
Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid	938
Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	938
Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting	942
Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn	943

II. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS EN WAAROP NOG NIET WERD GEANTWOORD (Reglement artikel 81, 6)

Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling	944
Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid	947
Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn	948

III. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS MET TEN MINSTE TIEN WERKDAGEN EN DIE OP VERZOEK VAN DE VRAAGSTELLERS WERDEN OMGEZET IN VRAGEN OM UITLEG (Reglement artikel 81, 4)

Nihil

REGISTER	949
----------------	-----

**I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS EN
ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS
(Reglement artikel 81, 1, 2, 3, 5 en 7)**

**A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de
reglementaire termijn**

LUC VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN BUITENLANDS
BELEID, EUROPESE AANGELEGENHEDEN,
WETENSCHAP EN TECHNOLOGIE

**Vraag nr. 231
van 15 september 1998
van mevrouw CECILE VERWIMP-SILLIS**

WHO-onderhandelingen – TRIPS-akkoord

In 1999 wordt er binnen de Wereldhandelsorganisatie (WHO) opnieuw onderhandeld over aspecten van het Trips-akkoord (*Trade Related Aspects of Intellectual Property Rights – red.*). Het Trips-akkoord is erg omstreden, onder meer vanwege het mogelijk effect op de voedselveiligheid en de biodiversiteit van de landen in het Zuiden.

Heeft de Vlaamse regering terzake reeds een standpunt ingenomen ?

1. Zo ja, is de Vlaamse regering dan van oordeel dat het Trips-akkoord verzoenbaar is met de aangegane internationale verbintenissen op het vlak van voedselveiligheid en biodiversiteit ?
2. Heeft de Vlaamse regering reeds een screening laten uitvoeren van de effecten van het Trips-akkoord op de engagementen in het kader van de internationale biodiversiteitsconventie ?
3. Heeft de Vlaamse regering – eventueel in EU-verband (Europese Unie) – reeds initiatieven genomen om samen met de landen van het Zuiden, zoals bijvoorbeeld de landen van Afrika, de Caraïben en de Stille Oceaan (ACS-landen), actief de Trips-onderhandelingen voor te bereiden om zo te komen tot een gezamenlijk onderhandelingsmandaat ?
4. Zal de Vlaamse regering aan de onderhandelaars in de Trips-onderhandelingen de uitdrukkelijke opdracht meegeven dat een akkoord of een wijziging van de afspraken geen enkel nega-

tief effect mag hebben op de voedselveiligheid en de biodiversiteit ?

Antwoord

1. Het Trips-akkoord en het Verdrag inzake Biologische Diversiteit (CBD) zijn twee multilaterale verdragen waarvan de beginselen en het opzet vrij uiteenlopend zijn.

Het Trips-verdrag legt fundamentele beschermingscriteria op het gebied van intellectuele eigendom vast die door alle WHO-leden dienen te worden nageleefd. De belangrijkste doelstelling van het CBD is het behoud van de biologische diversiteit en het duurzame gebruik van bestanddelen daarvan.

Er bestaat evenwel geen onverenigbaarheid of tegenstrijdigheid tussen de verplichtingen die uit beide verdragen voortvloeien.

Het Trips-akkoord slaat in hoofdzaak op federale materies. België en de Europese Unie vinden elkaar in de opvatting dat de uitvoering van doeltreffende beschermende maatregelen op het stuk van intellectuele eigendom ten grondslag ligt aan de bescherming van de biodiversiteit en deze ook ten goede komt. Ten gunste van de ontwikkelingslanden worden door de WHO en de EU gefinancierde programma's voor technische bijstand ontwikkeld, opdat deze landen tot een reglementering ter bescherming van hun intellectuele eigendom zouden kunnen komen. Op het gebied van voedselveiligheid is het Trips-verdrag derwijze opgevat dat het de overdracht van technologie die aan de behoeften van de ontwikkelingslanden is aangepast, aanmoedigt en de weg vrijmaakt voor duurzame ontwikkeling.

2. Tot op heden werden de gevolgen van het Trips-akkoord voor de verbintenissen die uit het CBD voortvloeien nog niet stelselmatig bestudeerd of geanalyseerd.
3. De onderhandelingen binnen de WHO worden niet rechtstreeks door de lidstaten, maar door de Europese Commissie gevoerd. Deze treedt immers op namens de lidstaten en de Europese Gemeenschap.

De lidstaten zijn sterk de mening toegedaan dat de uitdieping van hun betrekkingen met de ACS-landen ook gunstig wordt beïnvloed door een betere afstemming van de wederzijdse

standpunten die in een multilateraal kader dienen te worden verdedigd.

Het mandaat dat de Commissie van de lidstaten heeft gekregen om met de ACS-staten te onderhandelen over een nieuw Lomé-verdrag, stelt uitdrukkelijk dat bedoelde samenwerking in alle gebieden die onder de WHO ressorteren, moet worden versterkt.

4. Wat de toekomstige onderhandelingen inzake het Trips-akkoord zullen behelzen, zal pas over enige maanden bekend zijn. Wij moeten waakzaam zijn ten aanzien van wat er mogelijk op het spel kan staan, met name voor de ontwikkelingslanden.

Het mandaat dat de Commissie zal krijgen, dient met alle desbetreffende internationale verbintenissen, ook die inzake voedselzekerheid en biodiversiteit, rekening te houden.

Vraag nr. 26
van 12 november 1998
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Vlaanderen 2002 – Coördinatie gesubsidieerde evenementen

De begroting voorziet jaarlijks in een budget om gemeenten in het kader van Vlaanderen 2002 te steunen bij evenementen naar aanleiding van de 11-juliviering. Meer dan 200 gemeenten namen hieraan in 1998 deel. De evenementen moeten passen in de optie om door deze jaarlijkse feestelijkheden mobiliserend te werken naar 2002 toe, en Vlaanderen, met zijn verleden, heden en toekomst, te promoten.

Toch lijkt het erop dat men de beschikbare budgetten gebruikt om evenementen te steunen die niets of weinig te maken hebben met de optie en deze zelfs tegenwerken.

Zo had bijvoorbeeld in Tongeren naar jaarlijkse gewoonte op 11 juli de 11-juliviering plaats op het stadhuis, georganiseerd en gefinancierd door de plaatselijke culturele raad, in samenwerking met de gemeente. Op hetzelfde ogenblik had aan de andere kant van de stad een evenement plaats in het kader van Vlaanderen 2002, gesubsidieerd door de Vlaamse Gemeenschap : alleen de vlaggen van 2002 duiden op een link met Vlaanderen.

Deze dubbele programmering, maar vooral de subsidie van de Vlaamse Gemeenschap aan het andere

evenement, zette veel kwaad bloed bij de deelnemers aan de officiële viering.

1. Werden er nog dergelijke feiten gemeld ?
2. Wordt het plaatselijke gemeentebestuur op een of andere manier verwittigd wanneer in het kader van Vlaanderen 2002 steun wordt verleend aan een organisatie op haar grondgebied ?
3. Wordt er bij de goedkeuring van subsidieaanvragen nagegaan of er geen overlappende evenementen plaatsvinden in dezelfde gemeente ?
4. Hoe kan Vlaanderen 2002 optreden bij het vaststellen van dergelijke feiten ?

Antwoord

1. Het koepelcomité van de 11-daagse Vlaanderen-Europa 2002 heeft als taak coördinerend op te treden naar ondersteuning en promotie van de programmaties in Vlaanderen die betrekking hebben op de vieringen van de Vlaamse feestdag. Hiertoe heeft het koepelsecretariaat sedert 1994 een netwerk van contacten opgebouwd met gemeenten, 11-julicomités, sport- en cultuurverenigingen. Vanuit het secretariaat is steeds het college van burgemeester en schepenen (en in tweede orde de cultuurfunctionaris en de gemeentelijke culturele raad) aangeschreven als contact in de Vlaamse gemeenten.

Naast de ondersteuning van gemeenten en door de gemeentebesturen erkende 11-julicomités door de koepel van de 11-daagse, ondersteunt het Festival van Vlaanderen in samenwerking met het 11-daagsesecretariaat zo'n veertigtal muziekkfestivals in Vlaanderen tijdens de periode van de 11-daagse. Deze festivals programmeren Vlaamse en Europese artiesten die in hun eigen taal zingen. Bedoeling van deze actie is om de jongeren op een moderne wijze te betrekken bij de hedendaagse vieringen van de Vlaamse feestdag, met een eigentijdse programmatie, die past in de basisfilosofie van het Europa der culturen.

Het is dus niet meer dan normaal dat er in eenzelfde stad of gemeente verschillende activiteiten worden georganiseerd onder de 2002-vlag, die uiteenlopende doelgroepen trachten te bereiken bij de viering van de Vlaamse feestdag.

2. Met betrekking tot de aard van de activiteiten die tijdens de 11-daagse door het koepelsecretariaat worden ondersteund, gaat het steeds om activiteiten die ofwel door de gemeente (gemeentelijke dienst of culturele raad), ofwel door een erkend 11-julicomité worden georganiseerd.

In Tongeren, waar blijkbaar de samenwerking in het verleden goed is verlopen, is dit jaar de viering pas op 4 juli aangekondigd aan het koepelsecretariaat. Het koepelsecretariaat kon dus niet tijdig op de hoogte zijn van de 11-juliviering en deze bijgevolg niet ondersteunen. Evenmin kon het koepelsecretariaat tijdig wijzen op het geplande muziekfestival, dat nadien bleek op hetzelfde tijdstip plaats te vinden.

Festivals worden rechtstreeks (via het Festival van Vlaanderen) ondersteund, maar er wordt telkens nagegaan of het met goedkeuring van het gemeentebestuur wordt georganiseerd.

In Tongeren is rechtstreeks onderhandeld met het stadsbestuur (toeristische dienst en VVV Promotie Tongeren), aangezien het aldaar geprogrammeerde muziekfestival een van de dubbelfestivals Vlaanderen-Europa 2002 betrof, waarbij het steeds gaat om festivals waarin de stad participeert. Het festival werd aangekondigd als een organisatie met medewerking van VVV Promotie Tongeren, in samenwerking met de stad Tongeren.

3. Het komt er in de eerste plaats op neer dat de plaatselijke kalender wordt gecoördineerd door de plaatselijke overheid. Vanuit het koepelsecretariaat wordt slechts één evenement per gemeente ondersteund (deze steun gaat dan naar de coördinerende cel binnen de gemeente, die verder moet instaan voor interne verdeling).

Muziekfestivals worden via het Festival van Vlaanderen ondersteund (dus niet via de coördinerende cel).

Zowel de 11-daagse als het Festival van Vlaanderen werken samen ; het Festival-luik moet aanvullend worden gezien met het gemeentelijk luik.

Naar ik verneem, had de VVV Promotie Tongeren op het ogenblik van de gesprekken met het koepelsecretariaat met betrekking tot het festival wellicht nog geen weet van de geplande 11-juliviering. Daar het koepelsecretariaat ervan uitgaat dat de coördinatie van Tongerse activi-

teiten dient te gebeuren in Tongeren, kon het de overlapping niet signaleren aan het 11-julicomité.

Het koepelsecretariaat betreurt wat dit jaar is misgelopen in Tongeren, en wil naar de toekomst de ankerpositie van Tongeren in Zuid-Limburg blijven versterken.

4. Vanuit het koepelcomité Vlaanderen-Europa 2002 wordt gestreefd naar een betere stroomlijning van gemeentelijke initiatieven.

Hiertoe wordt, met medewerking en onder impuls van de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG), naar de toekomst toe gestreefd naar het opzetten van gemeentelijke 2002-comités, die als aanspreekpunt zullen fungeren naar het Comité Vlaanderen-Europa 2002 voor alle 2002-initiatieven en internationale contacten op gemeentelijk vlak.

Zolang geen dergelijk gemeentelijk 2002-comité is opgericht, wordt gevraagd dat de gemeentelijke overheid zelf de plaatselijke coördinatie op zich neemt.

Vraag nr. 38
van 27 november 1998
van de heer HUGO MARSOUL

Vlaams archiefwezen – Subsidiëring

In een interview in De Standaard van 24 oktober 1998 deelde de minister-president mee dat in 1999 een bedrag van 200 miljoen wordt uitgetrokken voor het Vlaams archiefwezen en daarna jaarlijks 100 miljoen. Het daarvoor opgerichte fonds zal de naam Fonds Max Wildiers krijgen en vooral de subsidies vanuit het departement Cultuur aanvullen.

1. Hoeveel middelen worden er uitgetrokken om de georganiseerde gemeentelijke archiefdiensten te subsidiëren ?
2. Hoeveel middelen worden er uitgetrokken om gemeenten aan te zetten een eigen archiefdienst te organiseren ?
3. Hoeveel middelen worden er uitgetrokken om de archieven van de diensten van de Vlaamse Gemeenschap / het Vlaams Gewest in goede, geordende en toegankelijke staat te bewaren ?

Antwoord

Zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger terecht opmerkt, bestaan er concrete plannen voor de oprichting van een fonds – onder de naam Max Wildiers – dat wetenschappelijk onderzoek over Vlaamse archieven zal stimuleren.

De zorg voor onze archieven is een oud zeer en met het Max Wildiersfonds wil ik een oplossing formuleren voor de problematiek met betrekking tot de Vlaamse archieven en het wetenschappelijk onderzoek dat daarrond wordt verricht. De voorbije weken en maanden stond dit onderwerp meermaals in de actualiteit, onder meer naar aanleiding van de recente gebeurtenissen rond het Manteauarchief en de positie van het Archief en Museum voor het Vlaams Cultuurleven (AMVC).

Die gebeurtenissen hebben aangetoond dat onze Vlaamse archieven en musea slagkracht missen om tijdig te kunnen inspelen op uitdagingen die zich in het archiefbeleid stellen. Naast musea en diensten voor de bescherming van monumenten en landschappen hebben archieven immers een rol te vervullen in de bewaring van het Vlaams historisch erfgoed.

Vanuit de bij decreet erkende archieven is er een duidelijke vraag naar bijkomende middelen gekomen. In plaats van de subsidies eenzijdig en vrijblijvend te verhogen, heeft de Vlaamse regering gekozen voor een verhoging van de middelen via wetenschapsbeleid. Er is immers een grote behoefte aan de wetenschappelijke ontsluiting van archiefverzamelingen, die wel zijn gedeponneerd in archiefinstellingen, maar bij gebrek aan menskracht nog niet konden worden geïnventariseerd en gevaloriseerd. Die activiteiten die eigen zijn aan de werking van een archief — zoals prospectie, inventariseren, het bestuderen van de archiefvormer, de valorisatie van onderzoeksresultaten – zijn duidelijk van wetenschappelijke aard.

Daarom zal het Max Wildiersfonds worden geconcipieerd als een wetenschappelijk onderzoeksprogramma. Via een publieke oproep zullen Vlaamse wetenschappers worden gevraagd om in samenspraak met archiefinstellingen – waaronder dus ook de gemeentearchieven – projectvoorstellen in te dienen.

De oproep is open. Dit betekent dat er geen voorafnames zullen zijn op het budget voor archief X of Y. Het Max Wildiersfonds zal overigens geen subsidies toekennen, maar gerichte en resultaatgebonden onderzoeksprojecten financieren. Kwalitatief

goede projecten zullen automatisch komen boven drijven.

Doel is om de vraag naar wetenschappelijk onderzoek bij de archiefinstellingen in verband te brengen met het onderzoekspotentieel aan onze Vlaamse universiteiten. Het Max Wildiersfonds zal in zekere zin de draaischijf zijn om vraag en aanbod bij elkaar te brengen. Het bindmiddel tussen vraag en aanbod is de oproep tot het indienen van projectvoorstellen. Het ligt immers in mijn bedoeling om in de oproep een lijst te vermelden met archiefverzamelingen waarvoor een duidelijke vraag naar wetenschappelijk onderzoek bestaat.

Ik ben ervan overtuigd dat creatieve gemeentelijke archiefdiensten via het Max Wildiersfonds de weg naar een goede organisatie en ontsluiting van hun archieven gaan vinden en dat zij daarrond ook zelf de nodige zin voor initiatief zullen ontplooien.

STEVE STEVAERT

MINISTER VICE-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE
WERKEN, VERVOER EN RUIMTELIJKE
ORDENING

Vraag nr. 72
van 10 november 1998
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

N730 As-Opglabbeek – Fietspadproject

Over het fietspad langs de N730 Bree-Tongeren is reeds jarenlang veel te doen. Zo beloofde de vorige minister van Openbare Werken Eddy Baldewijns in maart 1997 het aanbestedingsdossier voor een fietspad Opglabbeek-As naar het werkprogramma 1997 te versluizen. Dit gebeurde echter niet.

In september 1998 vernam de burgemeester van Opglabbeek dat de plannen voor aanleg in een definitief stadium zijn beland. Het Algemeen Christelijk Werknemersverbond (ACW) voerde op 19 september 1998 een indrukwekkende actie met grote publieke belangstelling om dit dossier te bespoedigen.

1. Wat is de stand van zaken aangaande het dossier fietspaden As-Opglabbeek, een dossier dat blijkbaar reeds in 1997 was afgerond ?

2. Hoever staan de plannen voor de aanleg van het fietspad Opglabbeek-centrum tot de grens van Meeuwen-Gruitrode (850 meter, waarlangs verschillende belangrijke handelszaken liggen) ?

Antwoord

De fietspaden langs de gewestweg N730, vak As-Opglabbeek, zullen in twee fazen worden uitgevoerd.

Voor de eerste fase in Opglabbeek, van Dorpsplein tot Lietenstraat, wordt de aanbestedingsprocedure naar alle waarschijnlijkheid nog in de loop van 1998 afgerond.

De tweede fase, die voorafgaandelijke onteigeningen vergt, is momenteel ingeschreven in het driejarigprogramma voor 2000. Er zal worden onderzocht of het Vlaams Gewest niet sneller over de noodzakelijke gronden kan beschikken.

Op het vak Opglabbeek tot de grens van Meeuwen-Gruitrode wordt eerst de verbinding gepland tussen de Speeltuinstraat in Opglabbeek en de Campstraat in Meeuwen-Gruitrode, waar wordt aangesloten op het toeristisch fietspad Kempen en Maasland.

Dit project, dat eerst nog enkele onteigeningen vergt, is gepland voor 1999. De fietspaden langs het overige gedeelte van dit wegvak op het grondgebied van de gemeente Opglabbeek zijn opgenomen in het driejarigprogramma voor 2000.

Vraag nr. 75
van 18 november 1998
van de heer JOHAN MALCORPS

Havenfaciliteiten voor scheepsafval – Stand van zaken

Binnenkort wordt er een Europese richtlijn van kracht inzake havenfaciliteiten voor scheepsafval en ladingresiduen.

1. Kan de minister medelen in welke mate Vlaanderen voorbereid is op de inwerkingtreding van deze richtlijn ?
2. In welke mate zijn onze havens nu al in orde met de bepalingen van het Marpol-protocol van 1978 ?

Welke inspanningen werden door de diverse havens al gedaan om op de nieuwe Europese regelgeving te anticiperen ?

3. Is het de bedoeling om te komen tot één verwerkingsinstallatie voor scheepsafval (Marpol-installatie) per haven ?
4. Op welke wijze wordt aan preventie gedaan (bv. het bevorderen van interne milieuzorg aan boord van schepen) om de hoeveelheid scheepsafval zo klein mogelijk te houden ?
5. Heeft de minister zicht op de hoeveelheid en de soorten scheepsafval die op dit ogenblik in de havens worden toegeleverd en op de hoeveelheden die in de toekomst, na instelling van een afgifteplicht zoals bepaald in de richtlijn, mogen worden verwacht ?
6. Welke verwerkingswijzen voor welke soorten afval komen er ?

Het gaat immers om zeer uiteenlopende afvalstromen : smobs (oliën), slijk en slib, was- en ballastwater, schadelijke vloeistoffen, sanitair afval. En in de groep van "ladingresiduen" kan natuurlijk helemaal alles steken. Sommige fracties zijn gewoon gelijk te stellen met huishoudelijk afval. Andere, zoals afvalolie, vereisen een specifieke verwerking.

7. In het voorstel van richtlijn wordt bepaald dat de overheid kan sturen via gedifferentieerde bijdragen.

Is het instellen van deze bijdragen uitsluitend de bevoegdheid van de havens ? Wordt hierover overleg gepleegd met het gewest ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling.

Vraag nr. 77
van 18 november 1998
van de heer MANDUS VERLINDEN

Jaagpad Demer Aarschot-Diest – Fietspad

Verwijzend naar mijn vorige vraag nr. 14 van 1 oktober 1997 (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 5 van 1 december 1997, blz. 649 – red.*) wens ik de mogelijke uitbreiding van veilig fietsverkeer op het jaagpad naast de Demer in Aarschot, waar momenteel wegens de grintbedekking geen normaal fietsverkeer mogelijk is, opnieuw aan de orde te brengen. Dit jaagpad zou, indien bekleed met asfalt naar het voorbeeld van het jaagpad Aarschot – Werchter, een veilig alternatief bieden voor schoolgaande jeugd en pendelende arbeiders en bedienden komende uit Langdorp, Averbode, Zichem en Testelt en uiteraard omgekeerd in de richting Diest. Voor het fietstoerisme zou deze asfaltering uiteraard eveneens een veilige mogelijkheid bieden. Deze maatregel kan ook een ontlasting van het wegennet teweegbrengen. Het aspect veiligheid voor de jeugd is onmiskenbaar het voornaamste oogmerk.

De minister zal waarschijnlijk wel weten dat het fietspad naast de Demer van Aarschot naar Werchter zeer druk wordt gebruikt, terwijl het verdere jaagpad vanaf Werchter, bezaaid met grind, niet door fietsers kan worden gebruikt, tenzij door mountainbikers. Ook dat gedeelte zou dus moeten worden geasfalteerd, zoals dit trouwens langs de meeste kanalen en rivieren in Vlaanderen reeds het geval is.

1. Wat is de stand van zaken in dit project? Hoe ver staat het met de onteigeningen?

Primeert hierbij de veiligheid van de fietser op de wensen van sommige pressiegroepen?

2. Waar en binnen welke termijn mogen verbeteringen worden verwacht?

Antwoord

1. Het bestek is opgemaakt en de bouwvergunning is aangevraagd.

Door de administratie Milieu, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal), afdeling Natuur, wordt gezien de watersnood van 13 september 1998 voorbehoud gemaakt voor uitvoering van het project. Voormelde afdeling vraagt om alternatieven te onderzoeken. Deze alternatieven worden heden onderzocht.

Voor het traject binnen de Maagdentoren in Diest zijn alle onteigeningen gebeurd.

Het fietspad zal, indien de bouwvergunning wordt verkregen, worden aangelegd op een breedte van drie meter, met dolomiet als verharding. Dit type verharding was initieel afgesproken met de afdeling Natuur. Indien deze verharding op professionele wijze is aangebracht, geeft dit een degelijk resultaat. Het fietspad zal dus veilig zijn.

2. De aanbesteding hangt af van het al of niet verkrijgen van de bouwtoelating.

Vraag nr. 84 van 26 november 1998 van de heer JEAN-MARIE BOGAERT

Kruispunt Kruispoort (Brugse ring) – Parkeerplein

Het grote verkeerskruispunt op de ring rond Brugge ter hoogte van de Kruispoort is al vele keren voorwerp geweest van grondige en minder grondige wijzigingen. Toch is het ook nu nog vatbaar voor fundamentele verbeteringen.

Het parkeerpleintje tussen Driekoningenweg en Maalse Steenweg is daar een voorbeeld van.

De parking wordt nu vaak misbruikt als doorrit naar de Driekoningenweg, wat de verkeersveiligheid zeker niet ten goede komt. De (overigens vrij kleine) parking wordt bovendien heel vaak "over"-gebruikt met wild parkeren, waardoor de doorgang voor de brandweer onmogelijk wordt.

Het parkeren van bestelwagens, cabines van vrachtwagens en andere "verhoogde" voertuigen, al dan niet voorzien van publiciteit, zorgt bovendien voor een bijzondere visuele hinder op een plaats waar veel toeristen Brugge binnenkomen.

Diezelfde toeristen misbruiken deze miniparking trouwens als randparking en laten er hun wagen soms drie tot vier dagen ononderbroken achter.

Bovendien wordt de oprit van een aanwezige garage heel vaak geblokkeerd, zelfs door "reglementair" geparkeerde wagens. De meest voor de hand liggende oplossing bestaat erin het plein dusdanig heraan te leggen dat parkeren of doorrijden er gewoon onmogelijk wordt.

1. Werden er reeds initiatieven genomen om wijzigingen aan het kruispunt aan te brengen, eventueel in de richting van mijn laatste opmerking?

2. Heeft de minister vice-president reeds maatregelen genomen om de huidige chaotische toestand op het pleintje tussen Driekoningenweg en Maalse Steenweg op te lossen, onder meer door herinrichting ?

Antwoord

Het pleintje tussen de Driekoningenweg en de Maalse Steenweg werd volledig heraangelegd bij de aanleg van het kruispunt in het jaar 1992.

Het parkeren werd tot op heden vrij toegelaten, teneinde een maximum aantal wagens te kunnen plaatsen ten gunste van de handelszaken aldaar. Voor de garage aldaar vormt dit geen enkel probleem, aangezien men vanuit de garage rechtstreekse toegang heeft naar de Maalse Steenweg.

Aangezien bepaalde wagens de noodzakelijke vrij te laten doorgang van drie meter niet meer respecteren, zal parkeerverbod worden opgelegd langs de kant van de woningen en zullen parkeervakken worden aangelegd langs de zijde van de R30 (schuin parkeren).

Aangezien de voertuigen dan binnen hun vakken dienen te staan, zullen zware bestelwagens en vrachtwagens er niet meer kunnen staan.

Deze markeringswerken zullen bij de eerstkomende schilderbeurt in het voorjaar 1999 worden uitgevoerd.

Vraag nr. 86 van 26 november 1998 van de heer JOHAN DE ROO

N466 Deinseseesteenweg Drongen-Gent – Geluidshinder

De Deinseseesteenweg lopend vanaf de Rooigemlaan in Gent tot aan Deinze/Bachte-Maria-Lerne wordt sedert jaren druk bereden door zwaar vrachtverkeer. Het gevolg hiervan is een zwaar beschadigd wegdek, wat enorm veel geluidshinder veroorzaakt.

Een vernieuwing van dit wegdek is dan ook noodzakelijk.

1. Is de minister vice-president op de hoogte van de slechte staat van dit wegdek ? Zo ja, worden hiervoor oplossingen voorgesteld in de nabije toekomst ? Werd het herstel van dit wegdek in

het programma voor de wegen 1999-2000 opgenomen ?

2. Wordt voor het herstel van dit wegdek eventueel gebruikgemaakt van fluisterasfalt, teneinde de geluidshinder aanzienlijk te verminderen ?

Antwoord

De gewestweg N466 Gent-Deinze, meer bepaald het wegvak gelegen tussen de brug over de Ringvaart en de verkeerswisselaar nr. 13 op de E40 op het grondgebied Gent-Drongen, is in het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen geselecteerd als primaire weg II. Dit wegvak wordt druk bereden door zwaar verkeer.

De geluidshinder is te verklaren door de korte afstand tussen het verkeer en de woonzones, de vrij hoge verkeersintensiteit en de minder goede staat van het wegdek.

Het wegvak vertoont over de volledige lengte spoorvorming en plaatselijke scheurvorming en uitbrokkeling.

Een heraanleg van de slijtlaag en eerste onderlaag is nodig. Deze werken zijn ingeschreven op het onderhoudsprogramma 1999. Als nieuwe slijtlaag zal een zeer open asfalt ZOA (fluisterasfalt) worden gebruikt, wat een geluidsreductie van ongeveer 40 dBA zal opleveren.

Vraag nr. 87 van 27 november 1998 van de heer MARK VAN DER POORTEN

Woonlintdiepte – Meting

Bij de behandeling van aanvragen tot het verkrijgen van een bouwvergunning worden gemeentebesturen geregeld geconfronteerd met de diverse interpretaties die door architecten worden gegeven aan de 50-meterwoonzone.

Het feit dat er diverse interpretaties zijn, is aanneemelijk. Zo kan men in de omzendbrief betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerpgevestigingsplannen en de gewestplannen van 8 juli 1997 het volgende lezen :

"Een bouwdiepte van 50 meter vanaf de rooilijn is een absoluut maximum" (onder punt "1.2.2.2. Lintbebouwing").

Een ander voorbeeld waar gewag wordt gemaakt van de 50-meterwoonzone is de omzendbrief RO/96/07 (van 7 januari 1997) in verband met de inventarissen van onbebouwde percelen. Daar staat het volgende te lezen :

"Voorbeeld : de diepte van een strook woonzone langs één kant van de weg is in principe 50 meter, gemeten uit de as van de weg..."

Het interpretatieprobleem omtrent de 50-meterwoonzone rijst meestal wanneer het gewestplan achter die 50-meterwoonzone een andere bestemming geeft, bijvoorbeeld agrarisch gebied, natuurgebied en dergelijke.

Omdat de interpretatie van de 50-meterwoonzone, afhankelijk van de as van de weg of van de rooilijn of van de bouwlijn, een wezenlijk verschil kan uitmaken met betrekking tot de toegelaten bouwdiepte of met betrekking tot het bouwen in de zogenaamde tweede bouwzone, lijkt enige verduidelijking aangewezen.

1. Waar begint de 50-meterwoonzone ? Vanaf de as van de weg, vanaf de rooilijn, of vanaf de wettige breedte van de weg als er geen rooilijn is, of vanaf de bouwlijn ?
2. In welk regelgevend instrument is de juiste interpretatie terug te vinden ?
3. Is er ook sprake van een regionaal/provinciaal verschil inzake de interpretatie van de 50 meterwoonzone, steunend op een regionaal gebruik ?

Antwoord

Vooreerst wens ik duidelijk te stellen dat het grafisch document (het eigenlijke gewestplan) op bindende en verordende wijze de grenzen van de verschillende bestemmingsgebieden vastlegt.

- 1 en 2. Vaak is voor de afbakening van de verschillende zones gebruikgemaakt van op de bestaande toestand aangegeven zaken : beken, wegen, gebouwen, perceelsgrenzen, ... Uiteraard is het duidelijk dat in die gevallen deze aanduidingen primeren.

Waar er geen dergelijke herkenningstekens voorhanden zijn, is de situatie moeilijker. Het gewestplan werd bovendien opgemaakt op een

schaal 1:10.000, zodat eenvoudigweg meten op dit plan niet altijd evident is.

De makers van het gewestplan hebben dan ook de meeste woonlinten ingetekend met een diepte van 50 meter. Dit had tot doel om over het volledige grondgebied een gelijklopende interpretatie van de plannen mogelijk te maken. De diepte van 50 meter en zijn interpretatie liggen echter niet vast in enig regelgevend instrument.

De administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting, Monumenten en Landschappen (Arohm) meet de diepte vanaf de rooilijn, dit is de huidige of toekomstige grens tussen het openbaar domein en het privé-domein. Dit lijkt mij logisch, aangezien anders de bouwmogelijkheden van een particulier kleiner zouden worden naarmate de voorliggende weg breder is.

3. Mij is niet bekend dat er verschillen in interpretatie over de provincies heen zouden bestaan.

Vraag nr. 88 van 27 november 1998 van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH

Reclameborden langs gewestwegen – Controleresultaat

De Vlaamse regering heeft in het verleden verschillende controles uitgevoerd naar niet-vergunde reclamepanelen langs de gewestwegen.

Een aantal van deze reclamepanelen bevindt zich op publieke eigendommen langs gewestwegen, andere staan op privé-gronden.

1. Wat is het resultaat tot op heden van deze acties ? Heeft men bijvoorbeeld zicht op het totale aantal onwettig geplaatste reclamepanelen dat werd opgespoord, en op het aantal per provincie ?
2. Welke sancties worden er opgelegd voor deze vorm van illegaliteit ?

Antwoord

1. Door de administratie Wegen en Verkeer werden tot op heden 300 overtredingen vastgesteld inzake het oprichten van reclameborden langs gewestwegen.

De verdeling per provincie is als volgt :

Vlaamse-Brabant	75
Antwerpen	180
West-Vlaanderen	8
Oost-Vlaanderen	19
Limburg	18

2. Verschillende wetten en reglementen bevatten strafbaarstellingen in verband met reclame aangebracht op of langs gewestwegen. Onder meer :

- artikel 200 van het wetboek van met zegel gelijkgestelde taksen ;
- artikel 1 van de besluitwet van 29 december 1945 houdende verbod tot het aanbrengen van opschriften op de openbare weg ;
- artikel 10 van de wet van 12 juli 1956 tot vaststelling van het statuut van de autosnelwegen ;
- artikel 20 van de Wegcode.

In voorkomend geval kan een overtreder worden bestraft met :

- een geldboete tot 400.000 frank (verhoging met opdecimes inbegrepen), behoudens samenloop ;
- een gevangenisstraf tot één jaar, behoudens samenloop ;
- een vernietiging van de publiciteit ;
- een verbeurdverklaring.

Volledigheidshalve verwijs ik nog naar het antwoord dat werd gegeven op de schriftelijke parlementaire vraag nr. 36 van 14 oktober 1998 van de heer Carl Decaluwé (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 4 van 4 december 1998, blz. 628 – red.*)

Vraag nr. 89
van 3 december 1998
van de heer CARL DECALUWE

N382 Waregem – Spoorvorming

Tussen de afrit Waregem van de N382 en het kruispunt richting Kruishoutem en Waregem-centrum is de voorbije periode spoorvorming ontstaan die bij

regenweer voor personenwagens gevaarlijk kan zijn.

1. Wanneer vonden op bovenvermeld stuk de laatste herstellingen plaats en wat was de kostprijs ervan ?
2. Wat is de oorzaak van de spoorvorming op betrokken weg ?
3. Voor wanneer zijn herstellingen gepland en wat is de geraamde kostprijs ?

Antwoord

1. Sinds de aanleg in 1978-1980 zijn er geen herstellingen op de N382, vak tussen de afrit van de E17 in Waregem en het kruispunt richting Kruishoutem en Waregem-centrum, uitgevoerd.
2. De oorzaak van de spoorvorming is, zoals op andere plaatsen, het intens zwaar verkeer en overlading met het overschrijden van de toegelaten aslast.
3. De prioriteiten voor het wegwerken van spoorvorming worden vastgelegd uitgaande van de resultaten van de behoefteanalyse.

Herstellingen zijn momenteel nog niet gepland. Derhalve werd er nog geen raming van de kostprijs opgemaakt.

THEO KELCHTERMANS

VLAAMS MINISTER
VAN LEEFMILIEU EN TEWERKSTELLING

Vraag nr. 48
van 10 november 1998
van de heer JEAN-MARIE BOGAERT

AWA-premiestelsel – Aanvragen

Volgens recente persberichten blijkt het kwantitatieve succes van het stelsel van de aanvullende aanmoedigingspremies arbeidsherverdeling (AWA) uit diverse gegevens. Meer dan 26.000 individuele aanvragen werden positief beslist.

1. Hoeveel individuele aanvragen werden negatief beslist ?

Welke weigeringsredenen kwamen het meest voor ?

Heeft de minister hieruit besluiten getrokken ?

2. Over welke tijdsspanne gaat het hier ?

Komen de cijfers overeen met de verwachtingen ?

Wat waren de vooropgezette doelstellingen bij de aanvang van dit programma ?

Waarop waren deze verwachtingen gebaseerd ?

Uit dezelfde berichtgeving blijkt dat het aantal begunstigden van de aanmoedigingspremie elk jaar in stijgende lijn gaat.

3. Hoe verklaart de minister de toename van het aantal begunstigden ?

4. In welk budget wordt voorzien voor het jaar 1999 ?

Antwoord

1. Over de periode 1 januari 1996 tot 30 november 1998 werden er in totaal 32.696 individuele beslissingen genomen. Hiervan werden er 3.847 negatief beslist.

De weigeringsgronden die het meest frequent werden ingeroepen, zijn de volgende :

- niet voldoen aan een van de motieven tot loopbaanonderbreking (kinderlast, volgen van opleiding, ...);
- de aanvragen werden te laat ingediend (meer dan zes maanden na de start van de loopbaanonderbreking of de deeltijdse arbeid);
- in het bedrijf is geen collectieve arbeidsovereenkomst (CAO) inzake arbeidsduurvermindering afgesloten;
- de werknemer was reeds met loopbaanonderbreking of werkte reeds deeltijds bij de invoering van premiestelsel.

Een regelmatige opvolging van de maatregel in de daartoe opgerichte opvolgingscommissie en in het kader van het Vesoc-overleg (Vlaams Economisch en Sociaal Overlegcomité) heeft

geleid tot verschillende aanpassingen van het stelsel.

Een greep uit de doorgevoerde aanpassingen :

- zo werden de instapmotieven tot loopbaanonderbreking, die bij de start van het stelsel uiterst beperkt waren, eerst gevoelig uitgebreid en uiteindelijk, zoals nu bij de laatste aanpassing, werden geen voorwaarden tot toetreding tot de loopbaanonderbreking meer gesteld;
- de verschillende types van loopbaanonderbreking, gaande van volledige tot 1/5 loopbaanonderbreking, werden stelselmatig met een aanmoedigingspremie gehonoreerd;
- aanvankelijk was de premie bij deeltijdarbeid verbonden aan het bestaan in de onderneming van een door de federale overheid goedgekeurd bedrijfsplan. Later konden eveneens premies worden toegekend indien binnen de onderneming een CAO aanwezig was die door de Vlaamse regering was erkend;
- de grootte van de vereiste arbeidstijdinlevering werd eveneens aangepast. Aanvankelijk diende de werknemer zijn arbeidstijd met minstens 20 % van de voltijdse betrekking te verminderen. Ten gevolge van de laatste wetswijziging kan bij een arbeidsduurvermindering tussen de 10 en de 20 % reeds een aanmoedigingspremie worden verkregen.

Al deze wijzigingen waren ingegeven vanuit de bekommernis om loopbaanonderbreking en arbeidsduurvermindering nog sterker aan te moedigen.

2. Uit de statistieken blijkt duidelijk dat het aantal begunstigden elk jaar in stijgende lijn gaat : terwijl er tijdens het eerste kwartaal 1996 3.700 begunstigden werden geregistreerd, telde men ongeveer 10.600 rechthebbenden tijdens het derde kwartaal van 1998. Deze stijging moet inzonderheid aan de volgende factoren worden toegeschreven :

- door uitgebreide informatie- en mediacampagnes werd het stelsel van de aanmoedigingspremie meer en meer bekend bij de rechthebbenden;
- het toepassingsgebied werd sinds de invoering van het stelsel meerdere malen uitge-

breid. De meest belangrijke uitbreidingen werden hierboven reeds aangegeven.

3. Wat het budgettair luik betreft, wordt voor het begrotingsjaar 1999 een budget van 748,8 miljoen frank gevraagd.

Vraag nr. 49
van 10 november 1998
van de heer JEAN-MARIE BOGAERT

AWA-premiestelsel – Uitbreiding

Op haar vergadering van 6 oktober laatstleden besliste de Vlaamse regering het premiestelsel voor de aanvullende aanmoedigingspremies arbeidsherverdeling (AWA) uit te breiden en de procedure nog verder te vereenvoudigen.

1. Meer bepaald werd het initiatief genomen een aanmoedigingspremie van 2.000 frank per maand toe te kennen bij een arbeidsduurvermindering tussen de 10 % en 20 % van een voltijdse arbeidsregeling.

Op basis van welke redenering wordt deze aanmoedigingspremie thans toegekend voor een veeleer beperkte arbeidsduurvermindering ?

Waarom werd deze politiek niet reeds vroeger geïmplementeerd ?

Waarom werd vroeger in eerste instantie gemikt op een grotere arbeidsduurvermindering ?

2. Voorts wordt bepaald dat deze aanmoedigingspremie wordt toegekend mits aan een aantal additionele voorwaarden wordt voldaan.

Welke zijn deze additionele voorwaarden ? In welke mate bieden deze additionele voorwaarden waarborgen voor de arbeidsorganisatorische inpasbaarheid ?

Hoe wordt het arbeidsherverdelende effect van deze maatregel gewaarborgd ?

3. Tegelijkertijd besliste de Vlaamse regering om de procedure voor het luik arbeidsduurvermindering te vereenvoudigen en de voorwaarden tot het verkrijgen van een erkenning van het substantieel effect op de werkgelegenheid aan te passen en te verfijnen.

Welke stapsgewijze procedure moeten de bedrijfsleiders thans volgen ?

Wat wordt bedoeld met de passus : "de voorwaarden tot het bekomen van een erkenning van het substantieel effect op de werkgelegenheid zullen worden aangepast en verfijnd" ? Over welke voorwaarden gaat het hier ?

Wat bedoelt men met een substantieel effect op de werkgelegenheid ?

Hoe wordt dit beoordeeld ?

4. Bedoeling moet zijn de dossiers in het vervolg sneller af te handelen op administratief niveau.

Werd een specifieke afhandelingstermijn vooropgesteld ? Zo ja, welke termijn ? Zo neen, waarom niet ?

Wat wordt in ieder geval bedoeld met "een snellere afhandeling op administratief niveau" ?

Antwoord

1. Het stelsel van de aanmoedigingspremie werd destijds ingevoerd als een maatregel ter ondersteuning van en complementair aan het door de federale overheid gevoerde beleid inzake arbeidsherverdeling en arbeidsduurvermindering.

Meer bepaald was de aanmoedigingspremie aanvankelijk enkel voorbehouden aan de werknemers die binnen het kader van de bedrijfsplannen hun arbeidsuur verminderden, en werd er gekozen voor de aanmoediging van een arbeidsduurvermindering van minstens 20 % van de voltijdse betrekking.

Het domein van de arbeidsherverdeling en arbeidsduurvermindering is evenwel een zeer evolutief beleidsdomein. Geregeld worden vanuit het sociaal overleg nieuwe vormen van arbeidsherverdeling en arbeidsduurvermindering geïntroduceerd.

De Vlaamse regering en de Vlaamse sociale partners waren van oordeel dat bepaalde nieuwe vormen van arbeidsduurvermindering via het stelsel van de aanmoedigingspremie konden worden gestimuleerd, op voorwaarde dat er garanties op een positief effect op de werkgelegenheid worden geboden. Alzo werd een arbeidsduurvermindering tussen de 10 % en 20 % met een maandelijks premie van 2.000 frank beloond indien aan een aantal strikte voorwaarden is voldaan.

2. De aanmoedigingspremie voor een arbeidsduurvermindering tussen de 10 % en 20 % wordt slechts toegekend indien :

- er een specifieke collectieve arbeidsovereenkomst (CAO) of document inzake arbeidsherverdeling op bedrijfsniveau is afgesloten ;
- in deze CAO wordt aangegeven op welke groep van werknemers uit het betrokken bedrijf de arbeidsduurvermindering van toepassing is ;
- de aanvraag voor de premie door de werkgever collectief wordt aangevraagd, met andere woorden tegelijkertijd voor alle werknemers bedoeld in de afgesloten CAO.

De erkenning van het substantieel effect op de werkgelegenheid van deze voormelde CAO's of documenten inzake arbeidsherverdeling, wordt verleend door de Vlaamse minister bevoegd voor Tewerkstelling, na advies van de opvolgingscommissie.

De aanvraag tot erkenning van het substantieel effect moet vermelden :

- wat concreet in het bedrijf het arbeidsherverdeling effect van de arbeidsduurvermindering tussen 10 % en 20 % zal zijn ;
- op welke wijze de voorgestelde arbeidsduurvermindering zal worden ingepast in de concrete arbeidsorganisatie van het bedrijf.

3. De algemene procedure tot erkenning van het substantieel effect op de werkgelegenheid werd inderdaad enerzijds sterk vereenvoudigd en anderzijds verfijnd.

Volgende procedure is van toepassing :

- de werkgever stuurt de afgesloten CAO of het document inzake arbeidsherverdeling naar de administratie Werkgelegenheid ;
- na onderzoek verleent de administratie de erkenning.

Indien de afgesloten CAO of het document betrekking heeft op een bedrijf dat werd erkend als onderneming in moeilijkheden of in herstructurering, dan wordt de erkenning van het substantieel effect op de werkgelegenheid

erkend door de Vlaamse minister bevoegd voor Tewerkstelling, na advies van de opvolgingscommissie.

Daarnaast werd het begrip "substantieel effect op de werkgelegenheid" nader omschreven. Onder "substantieel effect op de werkgelegenheid" wordt verstaan : de verbintenis tot ofwel het doorvoeren van een vervangingsplicht evenredig aan het verminderd arbeidsvolume, ofwel het realiseren van een netto aangroei van het aantal werknemers in de onderneming.

Bij ondernemingen in moeilijkheden of in herstructurering gaat het om de verbintenis tot ofwel de handhaving van de tewerkstelling tot het door de onderneming aangegeven niveau, ofwel het vermijden van het vooropgestelde aantal ontslagen.

4. In de regelgeving betreffende de aanmoedigingspremie is in afhandelingstermijnen niet expliciet voorzien.

Dit neemt niet weg dat wordt gestreefd naar een kwaliteitsvolle en klantgerichte afhandeling van de aanvragen en een tijdige betaling van de premie. De gemiddelde afhandelingstermijn bedraagt op dit ogenblik een vijftal weken ; de administratie stelt alles in het werk om deze termijn te reduceren tot maximum vier weken.

Wat de uitbetaling van de premie betreft, zij wordt binnen de maand volgend op het kwartaal waarop zij betrekking heeft aan de rechtgebende uitbetaald.

Thans wordt met de financiële en boekhoudkundige diensten van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, in samenspraak met de uitbetalingsinstelling, onderzocht in hoeverre dit proces van uitbetaling nog verder kan worden geoptimaliseerd.

De erkenning van het substantieel effect op de werkgelegenheid van de CAO's zal voortaan ook sneller kunnen gebeuren. In de nieuwe procedure wordt niet langer het advies van de subregionale tewerkstellingscomités (STC) gevraagd en wordt de erkenningsbevoegdheid toegekend aan de administratie Werkgelegenheid. Hierdoor zou een erkenningsaanvraag binnen twintig dagen moeten zijn afgehandeld.

Vraag nr. 55
van 18 november 1998
van de heer LUDO SANNEN

Voeren – Onteigeningen voor waterbeheersingswerken

Op 30 oktober 1996 tekende de minister een besluit voor de zeer dringende onteigening ten algemene nutte van onroerende goederen bestemd voor de uitvoering van waterbeheersingswerken in de vallei van de Voer, namelijk een bergingsbekken op de Voer in St.-Pieters-Voeren en een slibvang op de Veurs in St.-Martens-Voeren.

Als wettelijke basis werd genomen : de wet van 26 juli 1962 betreffende de onteigeningen ten algemene nutte en de concessies voor de bouw van de autosnelwegen, inzonderheid artikel 5 betreffende de rechtspleging bij zeer dringende omstandigheden inzake onteigeningen ten algemene nutte.

Nochtans werd op 16 april 1996 het decreet betreffende de waterkeringen door de Vlaamse regering bekrachtigd en op 1 juni 1996 gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad. Dit decreet geeft het Vlaams Gewest de mogelijkheid "alle noodzakelijke waterkeringswerken, alle werken tot de aanleg of de aanpassing van overstromingsbekkens en wachtbekkens, en alle werken tot de aanleg of aanpassing van de rechtstreekse toegangswegen naar de waterkeringswerken, overstromingsbekkens en wachtbekkens uit te voeren..." (art. 4).

Daarenboven kan het Vlaams Gewest te allen tijde onteigenen, zowel voor de uitvoering van de in artikel 4 bedoelde werken, als voor de bijbehorende werken van natuurtechnische milieubouw en recreatie (art. 7).

In de bijlage bij het decreet wordt de Voer opgesomd als een onbevaarbare waterloop waarop het decreet van toepassing is.

1. Werden voor de inbezitname van de betrokken percelen deze percelen aangekocht of werden ze onteigend ? Wanneer nam het Vlaams Gewest bezit van deze percelen ?
2. Werden bedoelde werken aan de Voer en aan de Veurs reeds uitgevoerd ?
3. Waarom werd het decreet betreffende de waterkeringen niet als wettelijke basis voor de inbezitneming ingeroepen ?

4. Is het decreet van 16 april 1996 van toepassing op de gehele lengte van de onbevaarbare waterlopen die zijn opgenomen in de bijlage van het decreet ?

Antwoord

1. De percelen werden tot op heden nog niet effectief aangekocht door het Vlaams Gewest.
2. De werken werden ook nog niet uitgevoerd. Immers, in tegenstrijd tot een eerder akkoord met alle betrokken partijen, is er plaatselijk opschudding ontstaan over de uitvoering van het project.

Het project wordt opnieuw bestudeerd.

3. Het decreet betreffende de waterkeringen werd niet ingeroepen. Enerzijds moesten door de Vlaamse regering nog uitvoeringsbesluiten worden genomen. Anderzijds wenst de administratie het decreet betreffende de waterkeringen slechts in te roepen in urgente gevallen, waarbij verder uitstel onaanvaardbaar is. Het decreet betreffende de waterkeringen laat immers toe om gronden bij wijze van erfdienstbaarheid in te nemen. Het verdient derhalve met de nodige omzichtigheid te worden ingeroepen.

In het geval van de Voer was een akkoord met zowel de eigenaars als alle besturen bereikt, waardoor uitzonderingsmaatregelen niet verantwoord waren. De administratie is er voorstander van om in normale gevallen, waar de gronden van geen nut meer zijn voor de eigenaars, de benodigde gronden gewoon aan te kopen of te onteigenen.

4. Het decreet betreffende de waterkeringen kan door het Vlaams Gewest worden toegepast in de ganse vallei van de onbevaarbare waterlopen opgesomd in het decreet, indien dit noodzakelijk is om de problemen afwaarts op te lossen.

Dit principe werd reeds vertolkt in de wet van 28 december 1967 betreffende de onbevaarbare waterlopen.

Vraag nr. 57
van 18 november 1998
van de heer JACQUES DEVOLDER

Leopoldkanaal – Afwateringsfunctie

Knokke-Heist, Damme en een deel van Brugge zijn aangewezen op het Leopoldkanaal voor hun afwatering naar de zee.

In de winter van 1993-1994 en 1994-1995 en ook in het voorjaar van 1998 hadden deze regio's te kampen met overstromingen, en ook nu dient extra pompmateriaal te worden aangevoerd van de civiele bescherming en van privé-aannemers om huizen en landbouwterreinen en -gewassen te vrijwaren. Onze landbouwers stellen met lede ogen vast dat hun Nederlandse collega's momenteel reeds opnieuw hun velden optrekken, alhoewel de regenval daar even hevig was, terwijl dit voor hen nog onmogelijk is.

De oorzaak van dit probleem is bekend.

Het Leopoldkanaal kan zijn water niet snel genoeg in zee lozen, waardoor bovendien de landelijke beken die het overtollige water naar het Leopoldkanaal afvoeren, geen voldoende lozingsmogelijkheden hebben. Zo moeten aan de monding van de Zwinvaart, de Isabellavaart en de Ronselarebeek extra pompen worden geplaatst om de huizen en akkers te beschermen.

Het Leopoldkanaal kan niet snel genoeg in zee lozen wegens een vervuilde monding in Heist en het feit dat sinds de aanleg van een nieuwe zeeluis het water door een zogezegde konijnenpijp moet van enkele meters doorsnede, wat een veel te grote beperking is van de lozingscapaciteit.

Het Zwinpolderbestuur meent dat met honderd miljoen investeringen het probleem kan worden verholpen.

1. Hoe wordt dit probleem verholpen ? Worden die investeringen in het vooruitzicht gesteld ?
2. Binnen welke termijn kunnen de nodige werken worden uitgevoerd ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Steve Stevaert, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening.

Vraag nr. 62 van 20 november 1998 van de heer JOS DE MEYER

Waterbeheersingsbeleid – Dendermonde-St.-Niklaas

De overstromingen van de voorbije maanden geraken vergeten, maar niet bij de geteisterden. De overstromingsramp van september toont aan dat het gevaar niet alleen van de zee komt, maar ook uit het binnenland.

In het arrondissement Dendermonde – Sint-Niklaas hebben we de laatste decennia meerdere ernstige overstromingen meegemaakt. In september jongstleden werden opnieuw verschillende gemeenten als rampgebied erkend.

De aanwezigheid van Schelde, Dender, Durme, Moervaart, Kanaal van Stekene, Waterloop van de Hoge Landen in Sint-Gillis-Waas, Molenbeek in Wetteren, Ledebeek in Lokeren en zovele andere waterlopen spelen hierbij een belangrijke rol.

Het onvoldoende baggeren van de waterlopen en slibruimen, onvoldoende dijkverstevigingen en -verhogingen, de trage vorderingen van het Sigma-plan, het uitblijven van de bouw van de stormstuw in Oosterweel, zijn uiteraard in deze dagen de problemen en de vragen die opnieuw worden gesteld bij het overheidsbeleid.

Ook bij de coördinatie van de werkzaamheden tussen Vlaams Gewest, provincie, gemeenten, polders en wateringen worden er soms vragen gesteld.

1. Welke werkzaamheden zijn er op vlak van waterbeheersing in de ruime zin (dijkwerken, baggerwerken, slibruimen, enz.) uitgevoerd in 1998 in het arrondissement Dendermonde – Sint-Niklaas ? Omschrijving ? Kostprijs ?

Welke worden in 1998 nog uitgevoerd ? Omschrijving ? Kostprijs ?

Welke worden in 1998 nog aanbesteed ? Omschrijving ? Kostprijs ?

Welke worden in 1999 aanbesteed ? Omschrijving ? Kostprijs ?

2. Hoe verloopt de coördinatie van deze werkzaamheden in dit arrondissement tussen de genoemde instanties ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening.

WIVINA DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMS MINISTER
VAN FINANCIËN, BEGROTING EN
GEZONDHEIDSBELEID

Vraag nr. 21
van 10 november 1998
van de heer ROELAND VAN WALLEGHEM

Financiering gemeenschappen en gewesten – Verkeersbelasting (2)

Ik ontvang het antwoord van de minister op mijn schriftelijke vraag nr. 143 van 14 september 1998. Hierbij wil ik de minister er dan ook van harte voor danken dat zij mijn geheugen wil oprispen. De minister stelt dat het niet doorstorten van de reeds geïnde verkeersbelasting niet gebeurde ingevolge een politiek akkoord, maar wel ingevolge de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de gemeenschappen en gewesten (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 3 van 20 november 1998, blz. 563 – red.*).

De minister zal het mij echter niet kwalijk nemen dat ik hierbij mijn twijfels heb. Het is namelijk zo dat het federale ministerie van Financiën een totaal ander antwoord formuleerde op schriftelijke parlementaire vraag nr. 1301 van 27 maart 1998 van federaal volksvertegenwoordiger Jos Ansoms. Het antwoord (als **bijlage**) luidde als volgt :

"Ingevolge een politiek akkoord is deze belasting tot op heden echter nooit aan de Gewesten doorgestort".

Mijn vraag is dan ook duidelijk : welk antwoord is nu feitelijk correct ?

Antwoord

Verwijzend naar mijn antwoord op vraag nr. 143 van 14 september 1998 komt de Vlaamse volksvertegenwoordiger terug op deze aangelegenheid.

In mijn antwoord op de vorige vraag met betrekking tot het niet doorstorten van de opbrengst van de verkeersbelasting had ik gerefereerd aan de bepalingen van artikel 10 van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de gemeenschappen en de gewesten. Hierin stond duidelijk vermeld dat de opbrengst van de belastingen die ingevolge deze wet aan de gewesten zou worden toebedeeld, zou overeenstemmen met het percentage van het werkelijk geristorneerde gedeelte in het begrotingsjaar 1988. In tegenstelling tot de andere gewestbelastingen waar in de meeste gevallen reeds 100 % werd geristorneerd, was dit percentage in de verkeersbelasting 0 %.

Ik kan dit dan ook slechts herhalen en stellen dat het niet doorstorten van de verkeersbelasting volledig conform de financieringswet gebeurde.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Vraag nr. 22
van 12 november 1998
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Borstkankerpreventie – Melatonine

Een Fins onderzoek over borstkanker bij vrouwelijk vliegpersoneel dat onregelmatige diensten draait, leerde dat stewardessen na een dienstperiode van vijftien jaar twee keer zo veel kans hebben op het ontwikkelen van borstkanker als vrouwen die geen onregelmatige diensten draaien. De verklaring zou liggen in een tekort aan melatonine (het hormoon dat in het nachtelijk donker wordt afgescheiden). De oorzaak van dit tekort is de verstoring van het waak-slaapritme. Al eerder leek er een verband te bestaan tussen melatonine en borstkanker : proefdieren ontwikkelen minder vaak borstkanker als men hen extra melatonine geeft.

Men kan zich afvragen hoe het zit met bijvoorbeeld verpleegkundigen, die vaak onregelmatige posten draaien en nachtdienst doen. Ook bij hen wordt het waak-slaapritme geregeld verstoord en zal er een tekort zijn aan melatonine.

De minister, bevoegd voor Gezondheidsbeleid, heeft preventie van borstkanker als één van haar duidelijke opties naar voren geschoven. In de VS stelt men ter preventie van borstkanker vrij melatonine ter beschikking van personen met onregelmatige werkuren.

1. Is de minister op de hoogte van het verband tussen onregelmatige diensturen en verhoogde kans op borstkanker bij vrouwen ?
2. Heeft zij terzake preventieve initiatieven genomen, zoals het ter beschikking stellen van melatonine ?
3. Heeft zij dit reeds ter sprake gebracht op de Interministeriële Conferentie Gezondheidszorg ?

Antwoord

1. Momenteel bestaan er onvoldoende evidence based gegevens om het verband te bewijzen tussen onregelmatige diensturen en verhoogde kans op borstkanker bij vrouwen ten gevolge van een abnormale melatoninesecretie.

Bij raadpleging van de Medline Express kon slechts één artikel (de Presse-Medicale 1985 Sep 21 ; 14(31) : 1659-63) gevonden worden waarbij een correlatie wordt gelegd tussen abnormale concentraties of stoornissen in het afscheidingsritme van melatonine en bepaalde aandoeningen waaronder borstkanker. In dit artikel wordt gesuggereerd dat melatonine mogelijk als een "biologische marker" zou kunnen worden gebruikt, hoewel zijn fysiologische functie bij de mens duister blijft.

Opdat een verband tussen kanker en bepaalde stoffen wetenschappelijk aanvaard is, dienen verschillende onderzoeken die beantwoorden aan vastgelegde criteria in dezelfde richting te wijzen. Momenteel beschikt men daar duidelijk nog niet over.

2. Het vinden van uitlokkende factoren van kanker en de vertaling hiervan naar het nemen van preventieve maatregelen vragen een andere benadering en bijkomende wetenschappelijke onderzoeken.

Indien zou blijken dat er inderdaad een verband zou bestaan tussen melatonine en borstkanker dient eerst een grondig onderzoek te gebeuren van de ganse fysiologie van melatonine. Verder moet worden onderzocht wat de positieve effec-

ten zijn van een supplementaire toediening bij dier en mens, wat de negatieve bijwerkingen zijn, en of er meer voordelen dan nadelen zijn.

Kortom, heel de zaak dient zeer grondig te worden onderzocht en men kan zeker momenteel nog niet overgaan tot het preventief ter beschikking stellen van melatonine aan bepaalde personen.

3. Om bovenvermelde redenen wens ik deze aanpak niet ter sprake te brengen op de Interministeriële Conferentie Gezondheidszorg.

Vraag nr. 24 van 20 november 1998 van mevrouw SONJA BECQ

Drugspreventie – Participatieve risicoanalyse in de scholen

In de Beleidsbrief Gezondheidsbeleid – Beleidsprioriteiten 1998-1999 (Stuk 1202 (1998-1999) – Nr. 1) wordt onder het hoofdstuk drugs verwezen naar de vrijwillige participatieve risicoanalyse in de scholen (blz. 27 e.v.). Bij de toelichting in de Commissie voor Welzijn, Gezondheid en Gezin verwees de minister naar negen scholen die op dat moment reeds deelnamen. Daarnaast zouden nog diverse scholen – naar aanleiding van recente VAD-informatie (Vereniging voor Alcohol- en andere Drugproblemen) – voorgesteld hebben om deel te nemen.

Voormelde participatierisicoanalyse kan zeker het open gesprek in de scholen, zowel tussen de leerlingen onderling, als met de leerkrachten en de ouders, concreet op gang brengen.

1. Op welke wijze wordt naar de scholen de mogelijkheid tot intreden in deze participatieve risicoanalyse bekendgemaakt ?
2. Is het mogelijk een overzicht te geven van de scholen (met de richtingen én de klassen) die reeds deelnamen en/of een aanvraag tot deelname indienden ?
3. Hoeveel scholen hebben de enquête afgerond en hoe wordt er voortgewerkt ?

Antwoord

1. *Bekendmaking bij de scholen*

In de projectplanning werden verschillende strategieën opgenomen om de bevraging als participatieve risicoanalyse bekend te maken. De keuze ging in eerste instantie naar communicatiekanalen binnen het onderwijs.

Een eerste aankondiging van de bevraging verscheen in Klasse voor Leerkrachten van november 1998 (blz. 12). Op basis daarvan kunnen scholen een aanvraag richten tot VAD. De respons op deze eerste aankondiging is zeer groot. Alle scholen die hun interesse betoonden en betonen voor dit initiatief ontvangen een beknopt dossier waarin de doelstellingen van het project en de werkwijze worden uiteengezet. In dit dossier zit een aanvraagformulier, dat de school naar VAD terugstuurt met de nodige gegevens over de school.

Gezien de keuze voor een kwalitatieve aanpak, wordt de bevraging gefaseerd in de scholen afgenomen, zodat de garantie van feedback binnen drie maanden na afname kan worden gerealiseerd.

Uit de aanvragen wordt een selectie gemaakt op basis van een aantal criteria :

- de school verklaart zich akkoord met de vooropgestelde criteria voor deelname (de school heeft reeds een (aanzet tot een) drugbeleid, alle leerlingen participeren aan de bevraging, de school verklaart zich bereid de resultaten te bespreken met het schoolteam en het PMS en MST, met de leerlingen en met de ouders) ;
- er wordt gezorgd voor een regionale spreiding (tegelijk in de verschillende provincies) ;
- er wordt gezorgd voor een spreiding over de onderwijsnetten en over de verschillende onderwijsrichtingen ;
- er wordt rekening gehouden met de datum van aanvraag.

Als gevolg van de grote respons op deze eerste aankondiging in Klasse worden op dit ogenblik geen bijkomende kanalen ter aankondiging van de bevraging gebruikt. Begin januari zal de bevraging worden aangekondigd in een schrijven naar de ondersteuningsdiensten van de school (PMS, MST en preventiediensten). Via deze diensten kunnen scholen eveneens worden gesensibiliseerd om aan de bevraging te participeren. Het rondschrijven heeft als bedoeling deze diensten te informeren en te motiveren voor de verdere opvolging van deze participatieve risicoanalyse in de scholen.

Ondersteuning

Eind november vond een eerste vormingsinitiatief plaats voor preventiewerkers en PMS- en MST-medewerkers rond de opvolging van de bevraging in de scholen. Deze vorming zal in de loop van 1999 worden herhaald.

Ondertussen is de bevraging reeds verschillende malen in de media aangekondigd, op basis waarvan eveneens een aantal scholen hun interesse voor dit initiatief lieten blijken.

2. Overzicht van de scholen

De bevraging als participatieve risicoanalyse vereist een volledige anonimiteit voor zowel de participerende leerlingen als de participerende scholen. Deze garantie is nodig om de leerlingen te motiveren eerlijke antwoorden te geven, en voor de school betekent dit een noodzakelijke ruimte om in een open klimaat de resultaten met alle betrokkenen binnen de school te bespreken.

Daarom garandeert VAD volledige anonimiteit ten aanzien van de deelnemende scholen. De participerende scholen krijgen na selectie een nummer, en dit nummer wordt gebruikt als identificatie van elke school.

Tweemaal per jaar maakt VAD een rapport met de geglobaliseerde resultaten van de bevraging, waarin het aantal scholen, aantal leerlingen, leeftjidsverdeling en onderwijsrichtingen worden voorgesteld. De gegevens zullen in deze rapporten echter los van de concrete scholen worden geglobaliseerd.

3. Stand van zaken

Tot op heden werd de bevraging in de testfase in 9 scholen afgenomen en werden de verkregen gegevens per school verwerkt en individueel met de scholen besproken. Op basis van de aanzetten per school kan in elke school nu met de resultaten worden voortgewerkt.

Op dit ogenblik worden de voorbereidingen getroffen om de bevraging op grote schaal te organiseren (op vlak van geautomatiseerde verwerking, druk van de vragenlijsten, ...). Vanaf 4 januari zal een eerste groep van 20 scholen de bevraging bij de leerlingen afnemen. Deze scholen zullen hiervan nog voor de kerstvakantie op de hoogte worden gebracht. Maandelijks zal een nieuwe groep van scholen worden geselecteerd. Naar schatting zal de bevraging dit schooljaar in 80 à 90 scholen worden afgenomen.

Vanaf september wordt deze werkwijze gefaseerd voortgezet. In het beleidsplan bij het Convenant van VAD, wordt deze participatieve risicoanalyse als permanente opdracht voor VAD ingeschreven.

EDDY BALDEWIJNS

VLAAMS MINISTER
VAN ONDERWIJS EN AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 41
van 18 november 1998
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Ministerie Vlaamse Gemeenschap – Telefonische bereikbaarheid

Onlangs bleek uit een onderzoek van de afdeling Communicatie en Ontvangst over de telefonische (on)bereikbaarheid van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, dat de verhalen die daarover de ronde doen niet denkbeeldig zijn. Eén telefonische oproep op tien bleef gewoon onbeantwoord. Van de oproepen die wel werden beantwoord, werd liefst 40 % verkeerd doorverbonden.

Dergelijke toestanden zijn voor een Vlaamse administratie onduidelijk.

Welke maatregelen heeft de minister getroffen om dit dringend te verhelpen ?

Antwoord

Het onderzoek van de afdeling Communicatie en Ontvangst bevestigt geenszins het archetypische beeld van de onbereikbare overheid. De afdeling Communicatie en Ontvangst had geen kennis van de verhalen waarnaar in de vraag wordt verwezen, en die verhalen lagen dus ook niet ten grondslag aan het onderzoek.

Het onderzoek werd daarentegen opgestart vanuit een streven naar permanente verbetering van de dienstverlening door de Vlaamse overheid. Het loutere feit dat de afdeling Communicatie en Ontvangst uitdrukkelijk is belast met de kwaliteitsbewaking van de telefonische dienstverlening en het feit dat een dergelijk onderzoek werd gevoerd, onderstrepen juist het grote belang dat aan de telefonische dienstverlening wordt gehecht.

Het onderzoek vormt dan ook slechts één onderdeel van een meer omvangrijk plan van kwaliteits-

bewaking, waartoe ook de oprichting van de Vlaamse Infolijn en de aanbesteding van de spraaktelefoniediensten behoren.

Het onderzoek wees uit dat de telefonische dienstverlening over het algemeen meer dan behoorlijk was, maar tevens werden de zwakkere plekken gelokaliseerd en geanalyseerd. Elke afdeling werd op de hoogte gebracht van de resultaten, zodat onmiddellijk aangepaste acties konden worden gevoerd. De resultaten vormen ook de basis voor een algemeen actieplan met tal van maatregelen voor een permanente kwaliteitsverbetering. Het plan bevat technische oplossingen, organisatorische maatregelen, opleidingsinitiatieven, sensibiliseringsacties, controlemechanismen, enzovoort.

De Vlaamse Infolijn is momenteel al in testfase en wordt begin 1999 operationeel.

Ten slotte : de beperkte berichtgeving in de media over het onderzoek was erg ongenueanceerd en rukte het opzet en de resultaten ervan volledig uit verband. De afdeling Communicatie en Ontvangst heeft dan ook onmiddellijk op deze berichtgeving gereageerd.

Vraag nr. 42
van 20 november 1998
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Actie nieuwe spelling overheidsdiensten – Evaluatie

Ingevolge het besluit van de Vlaamse regering van 30 mei 1996 werd de nieuwe spelling van kracht op 1 september 1996. Bij een dergelijke grootschalige omschakeling is het de verantwoordelijkheid van de ministers die hierbij betrokken zijn om een zo groot mogelijk publiek te sensibiliseren.

Voor de minister en voor het parlement is het belangrijk te weten welk deel van de bevolking werd bereikt. Zo kunnen niet alleen het kwantitatieve resultaat, maar ook de gebruikte kanalen, bereikte doelgroepen en kostprijs worden geëvalueerd.

Het HOOP 3-project (Homogene Organisatie- en Ontwikkelingsplannen) werd hiervoor opgestart voor het personeel van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en van de Vlaamse openbare instellingen (VOI). Bepaalde initiatieven werden opengetrokken naar andere doelgroepen.

1. Gebeurde er reeds een evaluatie van het opzet ?

Zo ja, wat waren onder meer de bevindingen inzake doelgroepenbereik, efficiëntie van de gebruikte kanalen en kostprijs ?

2. Welke projecten lopen nog door ?

Antwoord

1. Evaluatie van het project

De spelling 1995 werd officieel van kracht op 1 september 1996. Voor een goed verloop werd een overgangsjaar gepland : tot 31 augustus 1997 konden de overheid en het onderwijs de oude spellingsregels nog toepassen. Burgers daarentegen zijn niet verplicht om de spellingsregels van 1995 toe te passen, al zullen de meesten dat uiteraard wel doen.

Het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap heeft ervoor geopteerd om al vanaf 1 september 1996 de nieuwe spellingsregels consequent toe te passen. Om de personeelsleden hierop voor te bereiden, werden tal van acties ondernomen, die werden ingepast in een HOOP 3-project. Zoals bekend hebben ook de Vlaamse burgers mee "geprofiteerd" van een aantal resultaten van dat project.

Over het HOOP 3-project is in het verleden al herhaaldelijk en uitvoerig gerapporteerd. Zo bevat het antwoord op de parlementaire vragen nrs. 35 en 37 van 7 oktober 1996 van de heer Carl Decaluwé een overzicht van alle initiatieven die bij de invoering van de nieuwe spelling werden genomen, met vermelding van hun kostprijs en van de gebruikte distributiekkanalen (*resp. Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 3 van 31 oktober 1996, blz. 169, en BVA nr. 2 van 18 oktober 1996, blz. 115 – red.*).

Bij de evaluatie van het project is vastgesteld dat voor de verspreiding van de verschillende producten optimaal van de beschikbare kanalen werd gebruikgemaakt. De informatie is naar zoveel mogelijk verschillende doelgroepen gestuurd. Een representatieve evaluatie van de effecten van het spellingproject kan alleen als die over alle doelgroepen wordt uitgevoerd. Het behoort evenwel niet tot de taken van de huidige cel Taaladvies om de spellingkennis van de hele Vlaamse bevolking te evalueren. Bovendien is de gewone burger uiteraard niet wettelijk verplicht de spellingsregels toe te passen. De taak van de cel Taaladvies bestond er met name in iedereen te sensibiliseren en zo goed mogelijk over de nieuwe regels te informeren.

In januari 1998 is een groot dictee voor ambtenaren georganiseerd. Uit het grote aantal inschrijvingen kan worden afgeleid dat ambtenaren wel gemotiveerd zijn om de nieuwe spelling zo goed mogelijk onder de knie te krijgen. Uit steekproeven op teksten van ambtenaren van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en uit taalvragen die de cel Taaladvies krijgt, kan overigens worden afgeleid dat de meeste ambtenaren al vrij goed overweg kunnen met de nieuwe spellingsregels. Flagrant fouten tegen de spelling komen nu zeker niet vaker voor dan vóór de spellingshervorming van 1995. Bovendien stellen ambtenaren hun taalvragen nu veel gericht dan voordien.

Vast staat dat mensen veel bewuster dan vroeger omgaan met spelling, wat hen soms ten onrechte doet denken "dat ze nu aan alles twijfelen".

Daarnaast evalueert de cel Taaladvies permanent de taalkennis (en de spellingkennis in het bijzonder) van ambtenaren via de schrijftrainingen die door de afdeling Vorming worden georganiseerd. Er is een zeer goede samenwerking tussen de docenten van de schrijftraining en de filologen van de cel Taaladvies.

2. Kostprijs en voortzetting van het project

De spellingbrochure, die uiteindelijk op 1.500.000 exemplaren is gedrukt, blijkt een "evergreen" te zijn : de cel Taaladvies en de afdeling Communicatie en Ontvangst krijgen nog steeds aanvragen binnen voor de brochure, al zijn die nu niet meer zo massaal als in de beginperiode. Het overgrote deel van de aanvragen komt van scholen. De spellingfolder "De spelling in een notendop" is eveneens op 1.500.000 exemplaren gedrukt en verspreid. De kostprijs voor de aanmaak en verspreiding van beide producten bedroeg 9.015.752 frank. Van dat bedrag heeft de Nederlandse Taalunie 400.000 frank voor haar rekening genomen.

Ook de educatieve video over de nieuwe spelling, die in samenwerking met het kabinet van Vlaams minister voor Cultuur Luc Martens is aangemaakt, heeft meer succes geboekt dan verwacht. De eerste oplage van 1.000 exemplaren, die vooral via de openbare bibliotheken ter beschikking van de geïnteresseerde burger werd gesteld, bleek al snel onvoldoende. Vooral scholen en bedrijven hebben die video aangekocht. In 1997 werd voor een tweede oplage van 1.000 exemplaren gezorgd. Ruim de helft daarvan heeft op dit ogenblik zijn weg naar de burger al gevonden. De kostprijs voor de kopieën en de verspreiding van de video bedroeg 380.000 frank. De montage van de film (990.379

frank) werd betaald door het kabinet van minister Martens.

Aan de spellingchecker voor Word 6.0 en WP 5.x, die de cel Taaladvies in 1996 heeft geëvalueerd en bijgestuurd, is in 1997 een woordenlijst van ruim 10.000 woorden toegevoegd. Het gaat om woorden die courant voorkomen in teksten van de Vlaamse overheid. In het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap wordt geleidelijk aan overgeschakeld op Windows NT, dat een goede spelling- en grammaticaconrole bevat.

In december 1998 zal de spellingbrochure die in september 1996 voor het Internet is ontsloten, worden uitgebreid met een interactieve oefeningenreeks en een testmodule op alle nieuwe spellingregels. Voorts zal de cel Taaladvies begin volgend jaar voor het Intranet van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap een site met onder meer spellingadviezen maken.

Vraag nr. 44
van 27 november 1998
van de heer MARC OLIVIER

Gesco's openbare besturen – Regularisatie

In verschillende departementen van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap worden heel wat functies ingevuld door de zogenaamde gesco's. Het gaat dikwijls om mensen die vaste titularissen vervangen die worden ingeschakeld in andere projecten, of opdrachten vervullen waarvoor geen ambt in het vaste kader voorzien is. Oorspronkelijk ging het om een tijdelijk kader waarvoor een reguliere oplossing zou worden gezocht.

Bepaalde gesco's zijn reeds sinds het ontstaan van deze tewerkstellingsmaatregel in dit statuut opgenomen. Dit systeem bestaat in verschillende domeinen van de Vlaamse overheid.

1. Kan een overzicht worden gegeven van de diverse domeinen die rechtstreeks of onrechtstreeks van de Vlaamse overheid afhangen waar gesco's worden tewerkgesteld ?
2. Om hoeveel personen gaat het per domein ?
3. Heeft de minister initiatieven genomen om een oplossing te geven aan dit jappend probleem ?
4. Wat is de budgettaire weerslag van de omvorming van gesco's tot reguliere betrekkingen ?

5. Binnen welke termijn kan deze regularisatie worden gerealiseerd ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling.

ERIC VAN ROMPUY

VLAAMS MINISTER
 VAN ECONOMIE, KMO, LANDBOUW EN
 MEDIA

Vraag nr. 24
van 12 november 1998
van de heer DOMINIEK LOOTENS-STAELE

TV Brussel – Kijkdichtheid

Over kijkcijfers circuleren nogal eens verschillende gegevens.

Via de pers vernemen we dat de hoofdredacteur van TV Brussel het CIM-onderzoek (Centrum voor Informatie over de Media) naar de kijkcijfers als waardeloos afdoet wanneer het om TV Brussel gaat. Hij stelt dat in het kader van het CIM-onderzoek aan 10.000 mensen in heel het land, dus ook buiten Brussel, werd gevraagd of ze naar TV Brussel kijken.

De hoofdredacteur zwaait ondertussen met een ander – niet nader genoemd – onderzoek, waaruit moet blijken dat 34.000 mensen dagelijks naar TV Brussel kijken en dat 165.000 mensen in het recente verleden op TV Brussel hebben afgestemd.

1. Zijn de cijfers van bovenvermeld CIM-onderzoek inderdaad niet relevant voor TV Brussel ? Welke zijn die cijfers ?

Weet de minister op welk onderzoek de hoofdredacteur zich baseert ? Welke zijn de resultaten van dat onderzoek ?

2. Welke zijn volgens de minister de relevante cijfers inzake kijkbereik van TV Brussel ? Werden

deze cijfers reeds geëvalueerd? Welke waren de conclusies terzake?

Antwoord

Het CIM organiseert jaarlijks een studie over 10.000 interviews die representatief moet zijn voor de bevolking van 15 jaar en ouder. Bij deze interviews wordt gevraagd naar welke omroepen de geïnterviewden kijken. Deze 10.000 interviews zijn gespreid over heel België. Dit betekent dat slechts een beperkt aantal van die 10.000 geïnterviewden betrekking heeft op TV Brussel. Dit aantal is te laag om algemene conclusies te trekken. Een andere populatie zou een totaal ander beeld kunnen schetsen.

Dit blijkt ook uit de interpretatie van de cijfers. Uit de eerste berekeningen concludeerde het CIM dat TV Brussel bijna geen kijkers had. Daarop nam de hoofdredacteur van TV Brussel contact op met het CIM met de vraag om met de specifieke situatie van TV Brussel rekening te houden. Dit leidde tot volgende resultaat:

- 164.800 personen hebben in het recente verleden minstens 10 minuten naar TV Brussel gekeken,
- 34.000 personen hebben op de vooravond van het interview minstens 10 minuten naar TV Brussel gekeken.

Dit zijn cijfers die afkomstig zijn van het CIM.

Het behoort niet tot de taken van de minister bevoegd voor het Mediabeleid om kijkcijfers van private tv-omroepen te evalueren.

Vraag nr. 25 van 18 november 1998 van de heer PIETER HUYBRECHTS

Lokale rundveerassen – Steun

In tegenstelling tot Wallonië geeft de Vlaamse regering geen financiële steun aan hoofdzakelijk familiale rundveeteeltbedrijven om de kweek aan te moedigen van lokale runderrassen die op het punt staan te verdwijnen.

Nochtans heeft de Europese Unie in 1992 een steunregeling uitgewerkt – ongeveer 4.000 frank per rund per jaar – op voorwaarde dat 50 %

wordt gefinancierd door de lidstaten en dat de subsidiëring vijf jaar lang blijft doorlopen.

Waarom maakt de Vlaamse overheid – momenteel – geen vijf miljoen per jaar vrij om de kweek aan te moedigen van bedreigde lokale runderrassen?

Zijn er reeds initiatieven genomen om in de toekomst gebruik te maken van de Europese steunregeling?

Antwoord

Er wordt op dit ogenblik geen steun uitgetrokken om de kweek aan te moedigen van lokale rundveerassen die op het punt staan te verdwijnen. Er werden geen initiatieven genomen om in de toekomst voor de runderen gebruik te maken van de Europese steunregeling.

Dit gebeurde wel voor het Belgische trekpaard, waarvoor thans een veulenpremie bestaat zonder Europese steun, die zal worden omgevormd tot een merriepremie met Europese steun in het kader van de EG-verordening 2078/92. Het betreft op budgettair gebied een nuloperatie.

Voor runderrassen zou het effectief gaan over een nieuwe budgettaire last, die maar kan worden gedragen door op een andere begrotingspost te besparen.

Indien er in de toekomst budgettaire ruimte komt, is het mogelijk dat er in het kader van de EG-verordening 2078/92 of van Agenda 2000 een initiatief wordt genomen om financiële steun te verlenen voor lokale rundveerassen die op het punt staan te verdwijnen.

Vraag nr. 26 van 18 november 1998 van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH

Eurovisie Songfestival – Taalkeuze VRT-inzending

Op 29 mei 1999 vindt opnieuw het Eurovisie Songfestival plaats.

Dit jaar kan de VRT iemand afvaardigen naar Jeruzalem, waar het Eurovisie Songfestival wordt gehouden, om er de kleuren van de federatie België te verdedigen.

Het blijkt dat de VRT zich het recht voorbehoudt om zelf de taal van het liedje te bepalen.

1. Heeft het Eurovisie Songfestival een reglement met betrekking tot de vrije taalkeuze ?
2. Welk is het reglement dat de VRT zelf terzake hanteert ?
3. Is het, louter cultuurpolitiek bekeken, aangewezen dat de VRT de mogelijkheid krijgt om de geselecteerde kandidaten te verplichten om bijvoorbeeld in het Spaans of het Russisch te zingen ?

Antwoord

Als antwoord op de gestelde vraag deelt de VRT het volgende mee.

1. Het huidige reglement van het Eurovisie Songfestival bepaalt dat de keuze van de taal vrij is.
2. De VRT bepaalt in zijn wedstrijdreglement het volgende :
 - de keuze van de taal van het nummer is vrij, maar TV1 beveelt het gebruik van het Nederlands sterk aan. Als de artiest deze aanbeveling niet wenst te volgen en zijn/haar nummer wordt gekozen om de VRT op het Eurovisiesongfestival te vertegenwoordigen, dan verbindt de artiest er zich toe om een Nederlandstalige versie van het nummer op te nemen en uit te brengen samen met de anderstalige versie ;
 - de keuze van de taal is vrij, maar de artiest verbindt er zich toe om de VRT te vertegenwoordigen met de versie die TV1 kiest.
3. Aan bovenstaande verfijning van het EBU-reglement (European Broadcasting Union) door de VRT liggen volgende twee overwegingen ten grondslag :
 - kwaliteitszorg : uit tal van reacties uit de Vlaamse muziekwereld blijkt dat nogal wat bekende namen niet willen deelnemen als het lied per definitie in het Nederlands moet ;
 - taalzorg : toch wil de VRT – in tegenstelling tot vele andere omroepen – geen volledige vrijheid geven aan de deelnemers, vanwege het risico dat anders het Nederlands vrijwel niet meer zou worden gebruikt.

De facto gaat het om de keuze tussen enerzijds het Engels (en eventueel het Frans) en anderzijds het Nederlands. Uit het bovenstaande mag blijken dat het niet de bedoeling is de kandidaten aan te sporen – laat staan te verplichten – om in een vreemde taal te zingen.

De vrees dat de inzending van ons land in het Spaans of in het Russisch zou worden gezongen, is dan ook denkbeeldig.

Vraag nr. 29 van 3 december 1998 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

VRT De zevende dag – Objectiviteit

Op 22 november 1998 mochten verschillende partijen een debat voeren in "De zevende dag" over een strategie tegen het Vlaams Blok. Omdat (onder meer ?) de VLD een oekaze had uitgesproken tegen het Vlaams Blok, werd het voorwerp van de hele discussie niet voor deelname uitgenodigd.

In een rechtsstaat bestaat er zoiets als het recht op verdediging. Dat de openbare omroep daaraan "op eenvoudige aanvraag" van een van de aanklagers verzaakt, lijkt mij een weinig democratische handwijze, die bovendien afbreuk doet aan de plicht tot objectiviteit waaraan de VRT is onderworpen.

1. Heeft de minister de openbare omroep daar naar aanleiding van de bewust uitzending op gewezen ?
2. Het is niet de eerste keer dat dergelijke feiten zich voordoen.

Hoe vaak heeft de minister de VRT de jongste jaren op zijn plicht tot objectieve berichtgeving gewezen ?

Antwoord

In de gecoördineerde decreten inzake radio en televisie zijn diverse bepalingen opgenomen om de objectiviteit van de programma's en nieuws- en duidingsprogramma's te verzekeren.

Artikel 23 § 1 luidt als volgt :

"In de programma's wordt, op basis van de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens, elke vorm van discriminatie geweerd. De programma-opbouw geschiedt derwijze dat hij geen aanleiding

geeft tot discriminatie tussen ideologische en filosofische strekkingen.

De informatieprogramma's, de mededelingen en de programma's met een algemeen informatieve inslag, en alle informatieve programmaonderdelen dienen onpartijdig en waarheidsgetrouw te zijn. De programma's van de nieuwsdienst moeten beantwoorden aan de normen inzake journalistieke deontologie zoals vastgelegd in een deontologische code en genieten waarborgen voor de gangbare redactionele onafhankelijkheid zoals vastgelegd in een redactiestatuut.

De deontologische code en het redactiestatuut worden vastgesteld door de gedelegeerd bestuurder in overleg met de representatieve vakverenigingen."

Volgens artikel 79 van dezelfde decreten is de Vlaamse Geschillenraad bevoegd om uitspraak te doen over betwistingen die rijzen over de toepassing van artikel 23, § 1.

LEO PEETERS

VLAAMS MINISTER
VAN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN,
STEDELIJK BELEID EN HUISVESTING

Vraag nr. 29
van 12 november 1998
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Taalgrensgemeenten – Arrest 14.241 Raad van State

Volgens het arrest nr. 14.241 van 12 augustus 1970 van de Raad van State moeten in de taalgrensgemeenten alleen de berichten en mededelingen, en niet de formulieren in het Nederlands en het Frans worden opgesteld.

Is deze uitspraak nog geldig ?

Wordt er eventueel nog toegezien op de naleving ervan ?

Antwoord

Het arrest nr. 14.241 van 12 augustus 1970 van de Raad van State is nog steeds geldig.

Omtrent de toepassing van het arrest zijn mij geen recente klachten bekend.

LUC MARTENS

VLAAMS MINISTER
VAN CULTUUR, GEZIN EN WELZIJN

Vraag nr. 37
van 12 november 1998
van de heer LEO DELCROIX

Monumentenzorg – Informatie potentiële privé-sponsors

De laatste tijd lezen wij herhaaldelijk parlementaire vragen over bepaalde verwaarloosde Vlaamse monumenten (kastelen, hoeves, kloosters, ...), die meestal eigendom zijn van openbare besturen, verenigingen of andere entiteiten die klaarblijkelijk niet voldoende financiële middelen hebben om een geschikte bestemming voor die verwaarloosde panden te kunnen financieren.

Beschikt de minister over een lijst van dergelijke problematische panden ? Zo niet, is die op grond van de ter beschikking bestaande gegevens gemakkelijk samen te stellen ?

Het lijkt interessant dergelijke lijst publiek te maken teneinde geïnteresseerde privé-investeerders toe te laten, met inachtneming van de waardevolle karakteristieken van ons onroerend erfgoed, en met behulp van de voorziene subsidiëringmogelijkheden, bepaalde initiatieven van renovatie voor te stellen.

Wordt die mogelijkheid benut ?

Antwoord

De afdeling Monumenten en Landschappen binnen de administratie legt geen statistieken aan over problematische panden. Momenteel ontbreken hiertoe de infrastructurele middelen.

Gelukkig worden geregeld oplossingen gevonden voor verwaarloosde monumenten. In dit opzicht kan ik verwijzen naar de belangrijke site van de abdij van Herkenrode, waarvoor na vele jaren van verval uiteindelijk een herbestemming werd gevonden.

Het is inderdaad interessant om privé-investeerders warm te maken voor de herfunctionalisering van ons waardevol patrimonium.

Gelet op het specifieke karakter van elk monument lijkt het me evenwel beter dat eventuele

privé-investeerders contact opnemen met de afdeling Monumenten en Landschappen om na te gaan welke synergie tussen de privé-investeerders en de Vlaamse Gemeenschap kan worden bereikt.

Vraag nr. 38
van 12 november 1998
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

VFSIPH-tegemoetkomingen – Pc's voor slechthorenden

Sinds kort kunnen doven en slechthorenden een tegemoetkoming krijgen bij het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap, bij de aankoop van een doventelefoon of een fax. Een som van maximaal 4.000 frank, verminderd met de prijs van een normaal telefoontoestel, kan zo worden ontvangen. Dit past in de visie om meerkosten ten gevolge van een specifieke handicap te compenseren.

Ook het gebruik van Internet is een recente manier om doven en slechthorenden actief aan onze informatiemaatschappij te laten deelnemen. Hiervoor zijn echter pc's nodig, die niet worden terugbetaald door het Vlaams Fonds.

In januari laatstleden brak de minister-president in zijn antwoord op mijn interpellatie een lans om pc's op te nemen in de bijlage van het besluit van de Vlaamse regering dat tegemoetkomingen via het Vlaams Fonds regelt (*Handelingen C33 van 7 januari 1998 – red.*).

1. Werd dit ondertussen reeds besproken in het Vlaams Fonds ?

Zo ja, hoeveel dossiers werden reeds afgehandeld ?

Zo neen, wat is de stand van zaken in verband met het voorstel van de minister-president ?

2. Hoeveel dossiers voor tegemoetkoming bij aankoop van een doventelefoon of fax werden in 1997 en 1998 afgehandeld ?

Antwoord

Het basisbesluit van individuele materiële bijstand, besluit van de Vlaamse regering van 31 juli 1992, voorziet in een tegemoetkoming voor de doven en zeer slecht horenden bij de aankoop van een doventelefoon of fax. Een subsidie van maximaal

21.000 frank, verminderd met de prijs van een normaal telefoontoestel, kan op basis van een factuur worden toegekend. De meerkosten uit hoofde van de specifieke handicap worden gecompenseerd.

1. Het knelpunt rond de subsidiëring van de computer werd aan het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap meegedeeld. Het Vlaams Fonds was zich bewust dat het niet-subsidiëren van een pc voor sommige personen met een handicap een hindernis vormt in hun integratieproces.

In het basisbesluit van individuele materiële hulp, BVR 31 juli 1992, was in een subsidiëring voor een pc van 35.000 frank voorzien. De wetgever oordeelde dat een gewone computer een gemeengoed werd en niet meer kon worden beschouwd als een hulpmiddel dat meerkosten meebracht voor een persoon ten gevolge van zijn handicap. Het wijzigend besluit van 20 juli 1994 bepaalt dat het Vlaams Fonds nooit de kosten van aankoop, onderhoud en herstelling van de gewone, niet draagbare computer en zijn toebehoren ten laste neemt.

Het voorstel van de minister-president (onderzoek aangaande de opportuniteiten van de informatie en communicatietechnologie via een pc, voor de doelgroep van doven of slechthorenden) is voorgelegd aan de ad hoc commissie "individuele bijstand en sociale integratie". Dit adviesorgaan is belast met het onderzoek van voorstellen tot wijziging van betrokken regelgeving. De voorstellen van dit adviesorgaan moeten nog aan de raad van bestuur van het Vlaams Fonds worden overgemaakt.

Aan het Vlaams Informatie- en communicatiecentrum voor Handicap en Technologie (Vlicht) is gevraagd om voorafgaandelijk de visie en de doelstellingen van de overheid, verwoord door de minister-president, naar communicatieapparatuur voor personen met een motorische, een visuele en een auditieve handicap uit te werken.

Tevens wens ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger in kennis te stellen van recentelijk opgestart overleg over telefoonbemiddeling voor doven en slechthorenden. De bestaande telefoonlijnen zijn nog steeds ontoegankelijk voor mensen met gehoorstoornissen. Vertegenwoordigers van de dovengemeenschap stellen immers dat communicatie via e-mail of Internet niet zo toegankelijk is voor een breed publiek (afgezien van de kostprijs van een pc). E-mail of Internet veronderstelt immers een computer-

minded publiek en het is nog steeds geen online communicatiemedium.

In samenspraak met de dovengemeenschap, de kabinetten van de minister-president en de voogdijminister en de administratie van het Vlaams Fonds wordt op dit moment gezocht naar mogelijkheden aangaande een telefoonbemiddelingsdienst. In het kader van deze besprekingen wordt ook onderzocht of in de nabije toekomst oplossingen voor het communicatieprobleem van doven en slechthorenden te verwachten zijn op basis van hoogtechnologise ontwikkelingen (bijvoorbeeld : spraaktechnologie).

Op deze besprekingen werden onder andere ook Vlicht, Telenet Vlaanderen en Lernout & Hauspie Speech Products uitgenodigd aangaande de technische mogelijkheden en de sociale verantwoordelijkheid van deze ondernemers.

Een belangrijke taak van deze werkgroep zal erin bestaan om de versnipperde bevoegdheden inzake deze problematiek te coördineren en te stroomlijnen.

De vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger zal dan ook in het licht van de resultaten van deze besprekingen dienen bekeken te worden.

- In 1997 werden er 173 aanvragen voor een doventelefoon of fax definitief beslist, eind november 1998 waren er 130 beslissingen.

In 1997 werden er 144 facturen betaald, tijdens de elf eerste maanden van 1998 werden er 143 betalingen uitgevoerd.

Vraag nr. 39
van 12 november 1998
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

*Ouderbijdragen buitenschoolse kinderopvang –
 Sociaal tarief*

In uitvoering van de implementatie van het besluit van 24 juni 1997 houdende erkennings- en subsidiëringsvoorwaarden van initiatieven voor buitenschoolse opvang (IBO) zijn de lokale overheden volop bezig artikel 9, over de minimumouderbijdragen, om te zetten in gemeenteraadsbeslissingen.

Vooraf artikel 9, 4° geeft hierbij aanleiding tot moeilijkheden. Artikel 9, 4° voorziet in een tijdelijk

sociaal tarief ingeval de financiële situatie van de ouders daartoe aanleiding geeft. Alleen is niet duidelijk wat moet worden verstaan onder "indien de financiële situatie van de ouders daartoe aanleiding geeft". Noch het decreet, noch enig uitvoeringsbesluit verschaft enige verduidelijking. En evenmin heeft Kind en Gezin daaromtrent richtlijnen gegeven. Wel leidt elke aanvraag tot de samenstelling van een dossier dat door Kind en Gezin kan worden ingekeken en beoordeeld.

1. Met welke criteria houdt Kind en Gezin, rekening bij het beoordelen van de dossiers houdende aanvraag en/of toekenning van een sociaal tarief ?
2. Hoeveel gemeenten hebben een regeling uitgewerkt met betrekking tot wat moet worden verstaan onder een financiële situatie van de ouders die aanleiding geeft tot het sociaal tarief ?

Antwoord

De vraag informeert naar een deelaspect van de nieuwe ouderbijdrageregeling zoals die voor IBO's geldt volgens de bepalingen van het besluit van de Vlaamse regering van 24 juni 1997 houdende erkennings- en subsidiëringsvoorwaarden van initiatieven voor buitenschoolse opvang. Met name de manier waarop het sociale tarief kan en moet worden aangerekend, is onderwerp van de vraag.

Het is in dit verband belangrijk dat ik inga op de recente ontwikkelingen met betrekking tot de IBO-ouderbijdrage in het algemeen.

Om de bestaande voorzieningen tijd te geven zich aan te passen aan de nieuwe regelgeving is in het protocol dat ik met minister Kelchtermans aangaande de buitenschoolse kinderopvang heb afgesloten, bepaald dat de werking van de IBO's die met Weer-Werkers hun opvangactiviteiten realiseren, automatisch tijdelijk wordt erkend tot eind 1998. Dit had tot bedoeling de voorzieningen de tijd te geven zich geleidelijk aan te passen aan de nieuwe erkenningsvoorwaarden, met inbegrip van de ouderbijdrage.

Uit het erkenningsgebeuren dat momenteel bij Kind en Gezin zijn beslag krijgt, blijkt dat de voorzieningen zich massaal en ernstig inschrijven in de nieuwe erkenningsbepalingen. De ouderbijdrage evenwel blijft in dit verband een moeilijk en teer punt.

Omdat ik niet voorbij wil gaan aan de realiteit voor ouders en kinderen zoals het werkveld me die sig-

naleert, heb ik de toepassing van de nieuwe ouderbijdragen opgeschort. Ik maak met andere woorden een IBO-erkenning vanaf 1 januari 1999 niet bindend afhankelijk van de toepassing van de nieuwe ouderbijdragen.

Ik denk dat het belangrijk is dat de regelgeving aansluit bij de noden en de mogelijkheden van de kinderen, de ouders en de opvangvoorzieningen die op het terrein dag aan dag het opvangaanbod realiseren. Een bijkomend reflectiemoment over de ouderbijdragen lijkt me dan ook gepast.

Een en ander betekent dat ook de toepassing van het sociale tarief zoals het in de nieuwe regelgeving is bepaald, is uitgesteld.

Het opschorten van de toepassing van de nieuwe ouderbijdragen, met inbegrip van het sociale tarief, betekent niet dat de sector in een vacuüm terechtkomt. De voorzieningen zijn geïnformeerd over de opschorting tot 31 maart 1999, alsook over het feit dat ik bij de pas geïnstalleerde Financieringscommissie Kinderopvang een advies op korte termijn heb opgevraagd over mijn voorstel van een nieuwe IBO-ouderbijdragegeling.

In het licht van de door de vraagsteller geformuleerde bekommernissen met betrekking tot het sociale tarief, deel ik mee dat ik de Commissie onder meer heb voorgesteld om sociale correcties in te passen die aansluiten bij de financiële draagkracht van individuele gezinnen.

Deze nieuwe voorstellen inzake de ouderbijdragen moeten resulteren in een gewijzigd besluit van de Vlaamse regering van 24 juni 1997 houdende erkennings- en subsidiëeringsvoorwaarden van initiatieven voor buitenschoolse opvang.

Vraag nr. 41
van 18 november 1998
van mevrouw RIA VAN DEN HEUVEL

Kind en Gezin – Samenstelling raad van beheer

Artikel 9 van het decreet houdende oprichting van de instelling Kind en Gezin van 29 mei 1984 (Belgisch Staatsblad van 22 augustus 1984) stelt dat bij elke vernieuwing van de raad van beheer ten minste één derde van de leden wordt vervangen.

Op basis van deze decretale verplichtingen zal de raad van beheer van Kind en Gezin vóór 1 januari 1999 met minimum één derde worden gewijzigd.

1. Op welke manier wordt bepaald wie zal worden vervangen ?
2. Wat zijn de criteria voor het aanwijzen van de nieuwe leden ? Zijn er onverenigbaarheden en zo ja, welke ?
3. Hoe verloopt de procedure tot samenstelling van de nieuwe raad van beheer ?

Antwoord

Het decreet van 29 mei 1984 houdende oprichting van Kind en Gezin (Belgisch Staatsblad van 22 augustus 1984) bepaalt in artikel 8 en 9 de wijze van samenstelling van de raad van bestuur van Kind en Gezin.

"Artikel 8

De instelling wordt beheerd door een raad van bestuur samengesteld uit een voorzitter en 20 leden.

10 leden worden gekozen uit personen actief in verenigingen, diensten of instellingen die op het vlak van de taken van de instelling werkzaam zijn, rekening houdend met de verscheidenheid van de taken van de instelling.

5 leden worden gekozen uit verenigingen en/of personen die de gezinnen vertegenwoordigen.

5 leden worden gekozen uit personen die op het vlak van de taken van de instelling een bijzondere deskundigheid bezitten.

De leidend ambtenaar van de instelling, alsmede de ambtenaar die hem in rang opvolgt, wonen met adviserende stem de vergaderingen van de raad van bestuur bij. De directeur-generaal van de Administratie Gezin en Welzijnzorg en van de Administratie Gezondheidszorg van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap wonen de vergaderingen met adviserende stem bij.

Artikel 9

De voorzitter en de leden van de raad van bestuur worden benoemd door de Regering voor een periode van 6 jaar. Het mandaat is hernieuwbaar.

Onder deze leden benoemt de Regering op voorstel van de raad van bestuur 2 ondervoorzitters.

De Regering vervangt bij elke vernieuwing van de raad van bestuur tenminste 1/3e van de leden ervan. Deze verplichting geldt niet voor de eerste vernieuwing van de raad.

Binnen een termijn van 3 maanden wordt door de Regering in de vervanging voorzien van elk lid, dat opgehouden heeft van de raad van bestuur deel uit te maken vóór de normale beëindiging van zijn mandaat. In dat geval voltooit het nieuw lid het mandaat van het lid dat hij vervangt."

Eerstdaags zal ik een voorstel aan de Vlaamse regering voorleggen.

De Vlaamse regering hanteert als stelregel bij de samenstelling van de raden van bestuur de onverenigbaarheid met een mandaat in het Vlaams Parlement.

Verder is er onverenigbaarheid met het lidmaatschap in de Interdisciplinaire Adviescommissie en in de provinciale comités van Kind en Gezin.

BRIGITTE GROUWELS

VLAAMS MINISTER
VAN BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN
EN GELIJKEKANSENBELEID

Vraag nr. 10
van 3 november 1998
van de heer FILIP DEWINTER

Holebi's – Gelijkekansenbeleid

Op 7 oktober 1998 hield de minister een toespraak op het congres van de Federatie Werkgroepen Homoseksualiteit (FWH). Hier verklaarde zij dat positieve beeldvorming, informatie en sensibilisering essentieel zijn in haar beleid. Zij kondigde een sensibiliseringscampagne aan en pleitte voor een categoriale hulpverlening in de gezondheids- en welzijnszorg voor holebi's (homo's, lesbiennes en biseksuelen).

1. Wat is de juiste inhoud van de sensibiliseringscampagne? Via welke mediakanalen wordt deze campagne gevoerd? Wanneer gaat de campagne van start en wat is de kostprijs ervan?
2. Zijn er nog campagnes of specifieke projecten gepland om de positieve beeldvorming en informatie ten voordele van holebi's te bewerkstelligen?

3. Wat is het standpunt van de minister inzake specifieke gezondheids- en welzijnszorg voor holebi's? Is zij van oordeel dat er een categoriale hulpverlening voor holebi's moet bestaan? Waaruit moet die specifieke welzijns- en gezondheidszorg en categoriale hulpverlening bestaan? Zal een eventuele aparte zorg voor holebi's een positieve discriminatie inhouden voor homo's en lesbiennes?

Heeft de minister hierover al contact opgenomen met de ministers voor Gezondheidsbeleid en Welzijn? Zo ja, wat zijn de resultaten van dit overleg?

4. Wat is de jaarlijkse kostprijs van de holebi-pagina's 762 en 763 op Teletekst?
5. In de folder Homo's en lesbiennes in Vlaanderen, een uitgave van de Vlaamse minister van Gelijkekansenbeleid, wordt een pleidooi gehouden voor homoseksueel en lesbisch ouderschap en voor een wettelijke partnerregeling voor homoseksuele en lesbische koppels.

Staat de minister als CVP-minister achter deze eisen? Zo ja, waarom? Zo neen, waarom niet?

N.B. Een vraag over deze problematiek werd ook gesteld aan mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid en de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn.

Antwoord

1. Er zal een serene mediacampagne worden gevoerd, gericht aan alle ouders. Via deze mediacampagne zal een ruim publiek worden bereikt en kunnen we aan een mentaliteitswijziging voor meer openheid en een grotere aanvaarding van homoseksualiteit werken. Deze wijziging zal het thema "ouders en homoseksualiteit" ruimer bespreekbaar maken.

De sensibiliseringscampagne bevindt zich nog steeds in de conceptfase. Er zijn nog geen beslissingen over de kanalen en de media die zullen worden gebruikt. Noch de kostprijs, noch de startdatum liggen vast.

2. Met uitzondering van voornoemde campagne zijn er geen plannen voor campagnes over de doelgroep holebi. Wel is het zo dat er via subsidies aan organisaties een bijdrage kan worden

geleverd aan de positieve beeldvorming en informatie ten voordele van holebi's.

De toewijzing van subsidies voor dergelijke projecten hangt af van de ingediende aanvragen.

3. Voor het antwoord op deze vraag dient er te worden gewacht op het resultaat van het project "Toegankelijkheid welzijnssector voor holebi's", dat in samenwerking met de minister van Cultuur, Gezin en Welzijn Luc Martens werd opgestart in 1998.

Voor dit project wordt er gedurende één jaar een bedrag van 4 miljoen beschikbaar gesteld, gefinancierd door beide betrokken ministers.

De doelstellingen van het project zijn :

- een grotere toegankelijkheid van het algemeen welzijnswerk voor holebi's te bewerkstelligen in een decategoriserend perspectief ;
- de openheid ten aanzien van de holebi-problematiek in het algemeen welzijnswerk te vergroten.

Het project is in de eerste plaats gericht tot de autonome centra algemeen welzijnswerk en Teleonthaal. Later kan eventueel worden overwogen om de bevindingen over te dragen naar de ingebouwde centra van de ziekenfondsen.

Uit dit project zullen beleidsaanbevelingen worden geformuleerd die onder andere een antwoord op de vraag inhouden.

4. De holebi-pagina's op Teletekst worden aangeemaakt door de VZW Federatie Werkgroepen Homoseksualiteit. De kostprijs valt te hunnen laste.

De subsidie van dit project bedroeg in 1997 2.150.000 frank en in 1998 2.050.000 frank.

5. In de brochure "Homo's en lesbiennes in Vlaanderen" wordt een overzicht gegeven van de thematiek rond de discriminatie van holebi's in onze samenleving. Er wordt informatie verschaft aan de leden van de doelgroep (o.a. adressen etc. ...) en voor geïnteresseerden wordt er informatie gegeven over de doelgroep.

De brochure levert een belangrijke bijdrage aan de positieve beeldvorming en de opening van de maatschappelijke discussie over de discrimina-

ties ten aanzien van de homo's en lesbiennes in Vlaanderen.

In deze context kan er dan ook niet worden gesproken van een "pleidooi" voor homoseksueel en lesbisch ouderschap. Dit is slechts één van de thema's die in de brochure worden beschreven, met het doel een ruimer publiek te sensibiliseren voor de maatschappelijke discussie.

Het persoonlijk standpunt van de minister is hier dan ook niet terzake, maar het spreekt vanzelf dat in een samenleving die de mensenrechten respecteert er ten minste een behoorlijk debat moet worden gevoerd naar oplossingen in de jure of de facto discriminaties.

(Antwoord Wivina Demeester-De Meyer : blz. 938 ; antwoord Luc Martens : Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 5 van 18 december 1998, blz. 819 – red.)

**Vraag nr. 11
van 18 november 1998
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

VGC-gebouw Brussel – Bevlagging

Geruime tijd al worden slechts vier van de vijf vlaggenstokken aan het administratief gebouw van de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC) aan de Saintelettesquare in Brussel bevlagd. Naast de Belgische, de Europese, de Brusselse en de VGC-vlag ontbreekt opvallend ons nationaal symbool.

Vindt de minister het niet eigenaardig dat de Vlaamse Gemeenschap blijkbaar alleen maar goed is om financiële middelen voor de VGC op te hoesten, maar voor het overige wordt genegeerd ?

Heeft zij de VGC daar reeds op gewezen ?

Beschikt zij over een zinnige uitleg voor het VGC-schaamtegevoel ?

Antwoord

Het administratief gebouw van de Vlaamse Gemeenschapscommissie aan de Saintelette-square 17 in 1000 Brussel is permanent bevlagd met vijf vlaggen, namelijk :

- de vlag van de Vlaamse Gemeenschap ;

- de Belgische vlag ;
- de vlag van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest ;
- de vlag met het logo van de Vlaamse Gemeenschapscommissie en
- de Europese vlag.

Ten gevolge van het stormweer op 28 oktober laatstleden is de Vlaamse vlag naar beneden gekomen. Hierbij werd vastgesteld dat de vlaggekoord moest worden vervangen.

De Vlaamse vlag kon vanaf 5 november laatstleden opnieuw worden opgehangen !

Vraag nr. 16
van 27 november 1998
van de heer DOMINIEK LOOTENS-STAEL

De Vaartkapoen Molenbeek – Aanwervingsprocedure

In Deze Week in Brussel van 21 oktober 1998 verscheen een advertentie vanwege het gemeenschapscentrum De Vaartkapoen voor de aanwerving van een instructrice en een coördinatrice voor het Naaiatelier van Molenbeek. De sollicitanten moesten reageren vóór 26 oktober.

In VLAN van 28 oktober verschenen van hetzelfde centrum twee advertenties voor de aanwerving van respectievelijk een sociaal assistent voor opvolging administratie vrouwenatelier en een coördinatrice. Deze advertentie was tweetalig opgevat. Bovendien moesten de sollicitanten in het eerste geval reageren vóór ... 28 oktober.

In de schriftelijk vastgestelde voorwaarden wordt van de sollicitanten een goede kennis van het Frans gevraagd. Telefonisch kon bovendien worden vernomen dat de betrekkingen van instructrice en coördinatrice waren voorbehouden voor vrouwen. Voor het invullen van deze betrekkingen werd bijgevolg een loopje genomen met een aantal wettelijke bepalingen.

Ten eerste mag een gemeenschapscentrum, waarvan de Vlaamse Gemeenschapscommissie de inrichtende overheid is, krachtens de gecoördineerde wetten op het gebruik der talen in bestuurszaken van 18 juli 1966 haar mededelingen aan het publiek uitsluitend in het Nederlands doen. Krachtens dezelfde wetten kan van sollicitanten geen

kennis van het Frans worden geveerd. Bovendien is het maar de vraag waarom deze sollicitanten kennis van het Frans moeten hebben, vermits tot nader order de enige doelstelling van de gemeenschapscentra er volgens de beleidsbrief van de Vlaamse Gemeenschapscommissie met betrekking tot de gemeenschapscentra in bestaat "de identiteit van de Vlaamse gemeenschap en de kwaliteit van de Nederlandse cultuur in Brussel te bevorderen en te versterken".

Ten tweede mag volgens de artikels 116 tot 121 van de wet tot economische heroriëntering van 4 augustus 1978 geen discriminatie worden ingevoerd tussen mannen en vrouwen bij het solliciteren en tijdens de selectie voor betrekkingen. Krachtens artikel 130 van dezelfde wet zijn bepalingen die strijdig zijn met het beginsel van gelijke behandeling tussen mannen en vrouwen, nietig.

Ten derde is het bijzonder eigenaardig dat de advertenties in VLAN op 28 oktober verschijnen, en dat de sollicitanten vóór deze datum hun kandidatuur moesten indienen. Zulks ruikt naar favoritisme.

Heeft de minister maatregelen genomen om de aanwervingsprocedure, gezien de talrijke onregelmatigheden die hebben plaatsgevonden, nietig te verklaren en ze te laten herdoen volgens de wettelijke procedures ?

Antwoord

Ik heb de Vlaamse volksvertegenwoordiger reeds meermaals gewezen op de institutionele bevoegdheidsverdeling waardoor de organisatie en werking van de Brusselse gemeenschapscentra ressorteert onder de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschapscommissie, die als rechtspersoon sui generis autonoom en als inrichtende macht kan optreden inzake Cultuur.

De Vlaamse Gemeenschap kan de inhoud en omvang van deze bevoegdheid noch verruimen, noch beperken.

Binnen het algemeen administratief toezicht kan ik bovendien slechts optreden indien de beslissingen van de Vlaamse Gemeenschapscommissie een rechtsregel schenden of het algemeen belang schaden. Dit is hier niet aan de orde.

De Vlaamse volksvertegenwoordiger zal zich bijgevolg moeten wenden tot het bevoegde collegelid van de Vlaamse Gemeenschapscommissie, de heer Jos Chabert.

Niettemin heb ik inderdaad met de Vlaamse volksvertegenwoordiger moeten vaststellen dat er zich bij de desbetreffende aanwervingsprocedure onregelmatigheden hebben voorgedaan op het vlak van de toepassing van de gecoördineerde wetten op het gebruik der talen in bestuurszaken van 18 juli 1966 en op het vlak van de toepassing van de wet tot economische heroriëntering van 4 augustus 1978.

Evenwel sluit ik mij zeker niet aan bij de stelling dat de kennis van het Frans voor de werking van een gemeenschapscentrum in Brussel niet relevant zou zijn.

Dat aan een personeelslid de kennis van het Frans wordt gevraagd, lijkt mij, gezien de taalgemengde samenstelling van het Brusselse hoofdstedelijke gewest en de wijk waarin het gemeenschapscentrum is gevestigd, veeleer evident en kan juist een meerwaarde betekenen voor het uitdragen en promoten van de Vlaamse cultuur, ook naar anderstaligen toe.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn

LUC VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN BUITENLANDS
BELEID, EUROPESE AANGELEGENHEDEN,
WETENSCHAP EN TECHNOLOGIE

Vraag nr. 24
van 6 november 1998
van de heer JEAN-MARIE BOGAERT

Overheidsinformatiebestanden – Toegankelijkheid

Toegankelijkheid van overheidsinformatie is van groot belang. Allereerst voor het behouden en versterken van de betrokkenheid van burgers bij het democratisch proces. Ook de overheid zelf heeft belang bij een goede toegankelijkheid van haar informatie, omdat dit de effectieve en efficiënte voorbereiding en uitvoering van beleid kan ondersteunen en dienstverlening kan verbeteren. Ten slotte is toegankelijkheid van overheidsinformatie van belang voor bedrijven die deze informatie willen benutten in de eigen bedrijfsprocessen, of om daarmee nieuwe informatieproducten te ontwikkelen.

Moderne informatie- en communicatietechnologie (ICT) maakt het mogelijk de toegankelijkheid van

overheidsinformatie aanzienlijk te verbeteren. Daarbij gaat het erom deze informatie beter kenbaar, vindbaar, hanteerbaar en begrijpelijk te maken, onder verzekering van de betaalbaarheid en betrouwbaarheid van de informatie en non-discriminatoire condities voor benutting door derden.

Inzake de categorie elektronische gegevensbestanden van het Vlaams bestuur lijken er nog veel onduidelijkheden te bestaan. In dit verband zou ik de minister graag volgende vragen stellen.

1. Is er op Vlaams niveau reeds een kader gecreëerd dat kan helpen politieke sturing te geven aan het aan derden beschikbaar stellen van overheidsinformatie uit de elektronische gegevensbestanden van het Vlaamse bestuur ?
2. Is er reeds een inventaris gemaakt naar aard en gebruik van de bestanden van de Vlaamse overheid, of wordt dit in het vooruitzicht gesteld ? Zo neen, waarom niet en wanneer vindt deze inventarisatie dan plaats ?
3. Hoeveel elektronische bestanden bestaan er bij de Vlaamse overheid, met uitzondering van de interne ondersteuningsbestanden (personeelsbestanden, financiële bestanden e.d.) ?
4. Hoeveel van deze elektronische bestanden worden bijgehouden op basis van een wettelijke grondslag ?
5. Hoeveel van deze bestanden worden al door andere dan de beherende overheidsorganen gebruikt ?

In hoeveel procent van deze gevallen worden bestanden met een zekere regelmaat beschikbaar gesteld ?
6. Hoeveel procent van het gebruik door anderen gebeurt door andere overheidsorganen ?
7. Voor hoeveel procent van de bestanden waaruit nog geen informatie aan anderen wordt verstrekt, wordt wel belangstelling vermoed ?
8. Voor welke sectoren bestaat er vraag vanuit de markt ?

Het kunnen weten over welke informatie overheidsorganen beschikken, lijkt een noodzakelijke voorwaarde voor het stimuleren van de vraag. Als één van de mogelijke oorzaken voor het ontbreken van vraag vanuit het bedrijfsle-

ven zou het ontbreken van overzichten van bestanden kunnen worden genoemd.

Bestaan deze overzichten en worden zij ter beschikking gesteld van vragende partijen ?

9. Hoeveel procent van de bestanden wordt gratis door de overheid verschaft ?

Gebeurt dit ook vaak nadat er voorafgaand aan de verstrekking eerst eigen bijwerkingen dienen plaats te vinden ? Wordt de prijsstelling mede bepaald door de aard van de aanvrager ?

Indien ja, zou het dan niet kunnen dat, wanneer meer particuliere organisaties met de bestanden commerciële producten willen maken, de neiging groter wordt om de prijzen te verhogen ?

Vindt de minister niet dat de prijsbepaling een aspect is dat, in het licht van de spelregels inzake markt en overheid, nadere aandacht behoeft ?

Welke politiek huldigt de regering in deze ?

10. Neemt het tegen betaling verstrekken van bestanden toe of af ?

Werd reeds commercialisering aangetroffen, in de zin dat een winsttoeslag boven de totale kosten in rekening wordt gebracht ?

11. Wordt er, teneinde toch een beeld te krijgen van de markt voor deze informatie, bij ambassades de vraag gesteld naar het bestaan van een dergelijke markt in het betrokken land ?

12. Teneinde de transparantie van de aanwezige publieke gegevensbestanden bij de overheid te vergroten, zou kunnen worden overwogen dat, ervan uitgaande dat zulks in de toekomst een geringe inspanning vergt, overheidsorganisaties jaarlijks een lijst publiceren met opvraagbare bestanden.

Is het mogelijk tot een overzicht te komen van bestanden die openbaar zijn, en bijgevolg door iedereen opvraagbaar ?

13. Werd reeds een onderverdeling in categorieën van informatie gemaakt ?

Deelt de minister mijn standpunt dat geen belemmeringen aan het gebruik moeten worden gemaakt, anders dan bescherming van de persoonlijke levenssfeer en van vertrouwelijk aan

de overheid verstrekte gegevens, alsmede voorkoming van concurrentievervalsing ?

Antwoord

De vraag omvat dertien deelvragen, die op hun beurt ook nog eens verschillende vragen behelzen. Zeven van deze deelvragen informeren op uiterst gedetailleerde wijze naar het aantal elektronische bestanden die door de Vlaamse overheid worden beheerd, en naar het gebruik ervan.

Zoals het in een moderne organisatie betaamt, worden alle databanken in Vlaamse overheidsinstellingen volledig decentraal beheerd. Elke administratie is immers verantwoordelijk voor het beheer van haar eigen gegevens. Om op de bovengestelde vragen accuraat te beantwoorden, is een grondige bevraging van de administratie vereist.

Deze bevraging kan echter niet binnen een redelijk tijdsbestek worden afgewerkt, omdat de gevraagde informatie a) niet standaard beschikbaar is en b) wegens de veelomvattendheid van de vraag een grondig bijkomend onderzoek van elke administratie en afdeling van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, van alle Vlaamse openbare instellingen en van alle wetenschappelijke instellingen vergt.

Daarom nodig ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger uit zijn vraag te verduidelijken en samen te vatten tot de belangrijkste punten.

Wat het ter beschikking stellen van databanken door de Vlaamse overheid betreft, wordt reeds geruime tijd de politiek gevolgd dat databestanden, waar mogelijk, maximaal ter beschikking worden gesteld van de publieke opinie. Dit gebeurt in het kader van het Intranet/Internetproject, dat informatie permanent toegankelijk maakt. Het is dan aan de gebruiker om te beslissen waar en wanneer die informatie wordt geconsulteerd.

Maar bij de bepaling van het aanbod aan informatie zijn verschillende overwegingen van doorslaggevend belang :

- is de inhoud van een databank van die aard dat het zinvol is om een bestand te ontsluiten, met andere woorden : voldoet ze aan een informatiebehoefte ;
- zijn er beperkingen, rekening houdend met de wet op de bescherming van de persoonlijke

levenssfeer, met het statistisch geheim, met het medische geheim ;

- is informatie vertrouwelijk, bijvoorbeeld bedrijfsinformatie waarbij concurrentievervalsing het gevolg zou zijn van het publiek bekendmaken van databestanden ?

Dit leidt tot een indeling van databestanden in vier categorieën.

1. De inhoud van databanken kan niet zonder meer worden bekendgemaakt omdat ze vertrouwelijke informatie bevatten (bijvoorbeeld vaccinatiedatabank van Kind en Gezin, aanvragers van studietoelagen, bedrijven die expansiesteun aanvragen).

In deze gevallen gaat het om administratieve databestanden, waarbij de overheid gegevens om administratieve redenen opvraagt.

2. Databanken zijn niet relevant voor extern gebruik, omdat ze uitsluitend voor de ondersteuning van de eigen diensten worden gebruikt (bijvoorbeeld financieel of boekhoudkundig systeem, personeelsysteem, enz.).
3. Databanken die ongetwijfeld bruikbaar zijn voor buitenstaanders, maar waarmee de Vlaamse overheid in concurrentie treedt met commerciële bedrijven (adressenbestanden, bv. van scholen).
4. Het toegankelijk maken van informatie met behulp van elektronische databanken is zinvol en er rijzen geen juridische beperkingen.

Enkele voorbeelden zijn : de publicatiedatabank van de Vlaamse overheid, de databank van de Vlaamse Codex, de databank Persmededelingen van de Vlaamse regering, de Functionele Regionale Databank (FRED) die statistische informatie ter beschikking stelt, het Geografisch Informatiesysteem (GIS), het Werkinformatiesysteem (WIS) en het Kandidateninformatie- en Selectiesysteem (KISS) van de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB), enzovoort.

In al deze gevallen gaat het om zuivere overheidsinformatie of – in het geval van statistische databanken – informatie die door overheidsinstanties is ontdaan van gevoelige, gepersonaliseerde gegevens.

Deze databanken lenen zich perfect tot openbaarmaking, en via de website van Vlaamse overheidsinstellingen (www.vlaanderen.be is de overkoepelende toegangspoort) wordt daar ook effectief werk van gemaakt. Dit gebeurt volgens het principe dat informatieverstrekking door de overheid gratis is.

Bij het toegankelijk maken van databanken spelen dus verschillende overwegingen mee.

De trend naar openstelling van informatiebestanden is onmiskenbaar aanwezig, maar omdat databanken soms gevoelige informatie kunnen bevatten, moet de keuze – openbaar ter beschikking stellen of niet – geval per geval worden bekeken.

**Vraag nr. 1
van 5 oktober 1998
van mevrouw CECILE VERWIMP-SILLIS**

Natuur- en milieueducatie – Beleid

Ik dank de minister voor zijn antwoord op schriftelijke vraag nr. 276 van 30 april 1998 (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 17 van 10 juli 1998, blz. 2411-2414 – red.*). Aanvullend wens ik verder in te gaan op een aantal van mijn vragen.

1. Evolutie van meningen

In verband met de evolutie van de mening van de Vlamingen over natuur- en milieuthema's verwijst de minister naar VRIND – Vlaamse Regionale Indicatoren 1997 – van de administratie Planning en Statistiek (APS).

Welke beleidsconclusies verbindt de minister aan het achteruitgaan van de problematiek milieuvuiling bij een groot deel van de Vlaamse bevolking, volgens "Vlaanderen gepeild", de recentste publicatie van APS ?

2. Uitgaven

- a) Welke uitgaven worden gepland voor natuur- en milieueducatie (NME) in 1999 ?
- b) Uit de door de minister gegeven cijfers valt af te leiden dat de NME-investeringen zich bijna uitsluitend op scholen en bezoekerscentra richten. De maatschappij kiest inderdaad voor een formele aanpak van het leren bij kinderen en jongeren. Nochtans wordt het steeds duidelijker dat "leren" een permanent proces is gedurende het huishoudelijk, maatschappelijk en beroeps-

leven. De volgens MIRA-T meest milieurelevante doelgroepen bevinden zich ook zelden in deze formele educatieomgevingen.

Hoe wil de minister dan het leren rond milieu organiseren bij de veroorzakers van de milieuverloedering, namelijk de volwassenen, de industrie, de landbouw, de transportsector en de diensten ?

- c) Ziet de minister hierrond verantwoordelijkheden bij collega-ministers ? Zo ja, bij wie en op welke manier wordt er samengewerkt ?
- d) Hoe verantwoordt de minister de hoge uitgave voor de interuniversitaire studieopdracht "NME voor TSO en BSO" (28 miljoen frank), terwijl rond dit onderwerp geen vooronderzoek bekend is ?
- e) Over hoeveel vaste werkrachten beschikt de cel Aminoal-NME & I, inclusief de centra en het Groene School-project ? Voldoet dit aantal aan de noden volgens de planning ?
- f) Worden er binnen drie jaar nog nieuwe gewestelijke NME-centra gepland ? Zo ja, welke ?

3. *Subsidies : bedragen en criteria*

- a) De minister zou via een actief subsidiebeleid met specifieke doelstellingen en criteria derden kunnen aanmoedigen om bestaande leemten in het NME-beleid op te vullen. Eveneens zouden bepaalde kwaliteitsnormen en resultaten kunnen worden nagestreefd.

Welke gerichte criteria zijn er in het beleid vastgesteld, naast het initiatief 146 (netwerkvorming) en het zogenaamde doelgroepenbeleid van het Vlaams Milieubeleidsplan 1997-2001, voor dergelijke subsidiëring ?

- b) Op basis van welke specifieke beleidsdoelen of criteria zijn de door Aminoal en VMM (Vlaamse Milieumaatschappij) ondersteunde projecten goedgekeurd ?
- c) De samenwerking tussen Aminoal en andere Vlaamse openbare instellingen is een interessante mogelijkheid om meer gespecialiseerde NME te organiseren binnen de beroepsdoelgroepen van het milieubeleid. Zo bijvoorbeeld rond de toepassing van BBT (best beschikbare technieken), rond milieugerichte productontwikkeling en marketing.

Welke concrete initiatieven en plannen bestaan er naar beroepsmatig georganiseerde groepen ?

4. *Milieuconvenants*

Momenteel worden en zijn met bedrijfssectoren convenants afgesloten.

Vindt de minister het wenselijk dat deze sectoren in het kader van deze convenants educatieve en informatieve taken zouden opnemen ? Zo ja, welke ?

5. *Juridische basis*

Vindt de minister het wenselijk dat een meer algemene juridische basis zou worden gegeven aan het NME-beleid en de inzet van instrumenten zoals educatie en sensibilisering ? Zo ja, in welke vorm ? Als aanvulling bij het decreet "Algemene bepalingen van het milieubeleid" ?

6. *Taken van het gewestelijk niveau*

- a) Aangezien NME een departement-overschrijdende materie is, welk departement van de Vlaamse regering vertegenwoordigt de Vlaamse regering op internationale NME-fora ? Op welke manier worden bijvoorbeeld de conclusies van de heer Luc Henau (departement Onderwijs) als vertegenwoordiger van de Vlaamse regering op de Europese conferentie "Environment Education Policies and their Implications for Sustainable Development", die van 8 tot 10 juni 1998 werd gehouden in Benediktbeuern (Duitsland), naar de Aminoal NME&I-cel gecommuniceerd en op welke manier worden hier conclusies uit getrokken voor het NME-beleid ?
- b) Rond NME worden zeer veel materialen aangeemaakt. Het bestaan van veel goede materialen blijft de potentiële gebruiker echter grotendeels onbekend.

Op welke manier wordt het optimale gebruik en de distributie door Aminoal ondersteund of georganiseerd ? Door wie in Vlaanderen zouden volgens de minister NME-materialen best worden geïnventariseerd en hoe wordt volgens de minister de distributie van deze materialen best georganiseerd ?

7. *Educatiebeleidsplan*

Hoe kunnen gewestelijke NME-overheidsactiviteiten als prioritair worden geselecteerd en hoe kan

een doelgroepenbeleid op NME worden ingevuld als er geen NME-beleidsplan bestaat ? Hoe en door wie worden doelgroepen en acties dan geselecteerd ?

8. Hoger onderwijs

Hoe verantwoordt de minister zijn doorverwijzing van deze vraag naar de minister van Onderwijs, terwijl voor bijvoorbeeld het onderzoek rond vergroening van het technische en beroepsonderwijs zomaar 28 miljoen bij Aminoal wordt uitgetrokken ? Welke initiatieven ondernemen beide ministers samen rond de vergroening van het hoger onderwijs ?

Antwoord

1. Evolutie van meningen

De relatieve aandacht die de leefmilieuproblematiek vanwege de bevolking krijgt, wordt in het algemeen mede bepaald door maatschappelijke ontwikkelingen in andere domeinen, zoals bijvoorbeeld veiligheid.

In de deelstudie "Milieubesef en milieuge drag van de Vlaming" in "Vlaanderen Gepeild !" wordt dieper ingegaan op het milieubesef bij de Vlaming en op de relatie milieubesef+milieuat titude/milieuge drag.

Hierbij dringen de auteurs Ackaert en Swyngedouw om methodologische redenen zelf aan op voorzichtigheid bij de interpretatie van de cijfers

over een dalend milieubesef. Deze dalende trend in het milieubesef doet zich trouwens voor op een schaal die Vlaanderen overstijgt. Eerst steeg zowel in België als in Europa het milieubesef in de periode 1986-1992 tot respectievelijk 85 % en 88 % en daarna daalde het tot respectievelijk 64,2 % en 83 % in 1995.

De reeds genoemde onderzoekers Ackaert en Swyngedouw schrijven in hun conclusies : "Deze daling (in bezorgdheid omtrent het natuurlijk milieu) impliceert niet dat er een toename is in de volledige onbezorgdheid maar wel dat de intensiteit van de bezorgdheid afneemt" en zij verbinden dit aan een positief geloof bij de Vlamingen in de oplosbaarheid van de milieuproblemen : "De daling in een vrij problematische visie op het natuurlijk milieu komt ook tot uiting in het geloof in de mogelijkheid om het milieuprobleem in Vlaanderen op te lossen. Weinig Vlamingen zien het milieuprobleem als een onoplosbaar probleem. De meeste Vlamingen stellen dat het goed mogelijk is om het milieuprobleem op te lossen."

Deze laatste conclusie lijkt erop te wijzen dat de Vlaming vertrouwen heeft in het gevoerde beleid inzake Leefmilieu.

Momenteel wordt door Aminoal onderzocht welke gevolgen voor natuur- en milieueducatie (NME) uit de studie van Ackaert en Swyngedouw kunnen worden getrokken.

2 a en b. Projecten en middelen

Aminoal, afdeling Algemeen Milieu- en Natuurbeleid

Art. MINA-fonds	Bedrag (fr.)	Omschrijving
2.5	17.850.000	werking NME-cel hoofdbestuur, NMEC Kalmthout en Grimminge, inventaris educatief materiaal, NME-cursus en symposia, ondersteuning NME "Kolonie Wortel", verspreiding NME-inventaris
2.6	400.000	specifiek onderhoud natuureducatieve tuin Grimminge
3.6	3.000.000	kapitaalsuitgaven NMEC Grimminge en Kalmthout (afwerking infrastructuur en uitrusting)

Daarnaast worden in de ontwerpbegroting 1999 volgende uitgaven inzake informatie en sensibilisering gepland door de afdeling Algemeen Milieu- en Natuurbeleid.

Art. MINA-fonds	Bedrag (fr.)	Omschrijving
2.14	30.700.000	Milieuboot, Groene School, Canon-milieudagen, Nieuwsbrief NME-Vlaanderen, projectsubsidies, pakketten basisonderwijs
2.15	2.500.000	deelname onderwijsbeurzen

Binnen de volgende projecten (die worden gefinancierd door het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap) zit een onderdeel "leren rond milieu" bij de industrie vervat :

- het project "Milieu en KMO/MKB in de Euregio Scheldemond" van de Gomov, dat zich richt tot de sectoren bouw, metaal en vleesverwerkende nijverheid ;
- het project "Milieuzorg bij kleine ondernemingen en zelfstandigen" van het samenwerkingsproject NCMV/Stichting Leefmilieu.

Aminal, afdeling Bos en Groen

De afdeling Bos en Groen begroot in haar werkprogramma voor 1999 ongeveer 12 miljoen aan natuur- en milieueducatie. Meer bepaald gaat het hier om de organisatie van informatie- en sensibilisatiecampagnes zoals de "Dag van het Park" en de "Week van het Bos", en het verder uitbouwen van een actief communicatie en promotiebeleid rond bossen, parken en openbaar groen, riviervisserij, jacht en vogelbescherming.

Aminal, afdeling Natuur

Art. MINA-fonds	Bedrag (fr.)	Omschrijving
2.5	500.000	contracten met studie bureau met betrekking tot scenario-ontwikkeling en opstellen van bestek voor de museologische inrichting
3.6	30.000.000	afwerking van de Vlaamse bezoekerscentra "De Nachtegaal" en "De Otter"

In 1999 wordt een bedrag van 12,1 miljoen uitgetrokken als ondersteuning voor het Educatief Bosbouwcentrum Groenendaal.

In het kader van de samenwerkingsovereenkomst tussen de departementen Onderwijs en Leefmilieu en Infrastructuur inzake natuur- en milieueducatie 1998-2000, wordt een tweede luik voorbereid. Het betreft de detachering van leerkrachten voor de werking van de verschillende bezoekerscentra die de afdelingen Bos en Groen en Natuur van Aminal beheren. Dit tweede luik is momenteel in voorbereiding. De kostprijs ervan voor 1999 wordt geraamd op 61,2 miljoen.

Het leren en begeleiden van doelgroepen bij het integreren van milieuoverwegingen in het beslissingsproces rond het potentieel milieuhinderend handelen van de doelgroep, kan worden aangepakt via specifieke op maat van de doelgroep gerichte informatie en vorming. Voor de bosbouwsector is dit één van de taken van het Educatief Bosbouwcentrum Groenendaal dat door Aminal mede wordt opgericht en gefinancierd.

Op dit ogenblik zijn er drie Vlaamse bezoekerscentra actief: "De Watersnip" (Koersel), "De Grote Zaagbek" (Roksem) en "Het Bastion VIII" (Dendermonde). "De Otter" (Woumen) en "De Nachtegaal" (De Panne) worden nog ingericht. Ze zullen in de loop van 1999 worden geopend.

De Vlaamse bezoekerscentra onderscheiden zich van de zuiver natuureducatieve centra "NEC" omdat ze verschillende doelgroepen beogen. Vlaamse bezoekerscentra richten zich tot het grote publiek, maar kunnen binnen hun werking een NME-luik hebben, gericht op schoolbezoek. Ze sluiten ook aan bij bestaande grote natuurgebieden en reservaten.

Bij "De Nachtegaal" (De Panne) worden na opening 100.000 bezoekers verwacht, bij "De Otter" (Blankaartkasteel te Woumen) 50.000 en bij "De Watersnip" (Koersel) 20.000. "De Grote Zaagbek" (Roksem) en "Het Bastion VIII" (Dendermonde) zijn satellieten bij de bestaande Vlaamse bezoekerscentra.

Op zondag 4 oktober 1998 werd in "De Otter" (Woumen) deelgenomen aan de Vlaamse Openbedrijvendag '98. Deze activiteit telde 2.500 bezoekers. Diverse standen, zowel over natuur als milieu, werden opgebouwd in het kasteel en in het park.

OVAM

Voor artikel 1232000 "Sensibilisering en informatievoorziening" wordt er in 40 miljoen voorzien.

Verschillende onderwijsprojecten en de financiering van de opleidingen tot compostmeester verantwoorden onder meer deze budgetpost.

De concrete onderwijsprojecten liggen nog niet vast. Voor 1998 heeft de dienst Sensibilisering in het kader van educatie onder andere een brochure met tien schooltips om afval te vermijden uitgegeven, het schoolspel "Pak-je afval" en het containerparkspel ontworpen.

Het grootste deel van dit bedrag wordt uitbesteed aan de milieueducatie rond zwerfvuil en aan de campagnes rond afvalvoorkoming.

VMM

Voor 1999 wordt door de VMM ongeveer 21 miljoen besteed aan "sensibilisering".

Het overgrote deel van die bestedingen kan als "milieueducatie" in de brede betekenis – dus niet

alleen voor de doelgroep onderwijs, maar ook voor gezinnen, industrie, landbouw ... – worden bestempeld.

Het gaat hier bijvoorbeeld om bewustmakingscampagnes met betrekking tot water- en luchtkwaliteit in het algemeen, zwemwater (met infopalen op het strand, dijkanimatie in samenwerking met De Lijn, radio- en tv-campagne, milieufietsroute ...). Op de regionale tv is er de campagne met concrete milieutips, er zijn infobeurzen, tentoonstellingen en educatieve optredens, enzovoort. Daarnaast is er de deelname aan projecten van derden (MOP, Milieuboot, Green, programmareeks over waterlopen op regionale omroepen, video kustreddingsdienst ...).

Ook het budget voor "publicaties" (17 miljoen) wordt voor een groot deel (ongeveer 1/3) aan educatieve projecten – in de brede betekenis – besteed: het educatieve pakket voor lager en middelbaar onderwijs ("Floepje" e.d.) wordt niet enkel in de scholen gebruikt, maar ook door jeugdbewegingen: in de kinderopvang en dergelijke.

De verklarende folder over heffingen op afvalwater wordt naar 2.200.000 gezinnen verstuurd. De folder geeft niet alleen uitleg bij de berekeningswijze en de besteding van de heffing, maar geeft ook informatie over de evolutie van de waterkwaliteit en geeft een reeks praktische tips om minder water te verbruiken en minder water te vervuilen.

Van de wetenschappelijke rapporten over water- en luchtkwaliteit, ozon, zwemwater ... worden vereenvoudigde brochures gemaakt, die zeer ruim worden verspreid bij diverse doelgroepen. Zo wordt de brochure "waterkwaliteit" onder meer bezorgd aan alle binnenschippers, worden de brochures "zwemwater" onder meer aan geneesheren, reddingsdiensten, recreatiecentra, enzovoort gestuurd.

Voor sommige doelgroepen worden ook specifieke brochures gemaakt: bijvoorbeeld "landbouw en water" voor de landbouw; "vis- en hengewater" voor de hengelaars. Ook voor de doelgroep gemeenten worden bijzondere inspanningen gedaan, met speciale infobundels en provinciale informatiedagen.

2c. Beleidsintegratie

Beleidsintegratie gebeurt enerzijds via de uitvoering van het Milieubeleidsplan 1997-2001 (MINA-plan 2), anderzijds voor individuele dossiers op het niveau van de Vlaamse regering.

2d. Studieopdracht

Bij deze studieopdracht in het kader van het Toegestemd Wetenschappelijk Onderzoek Leefmilieu wordt samengewerkt tussen drie universiteiten die elk een deelopdracht uitvoeren :

- deel 1 "Specifieke natuur- en milieueducatieve programma's van NME-ondersteunende organisaties" van de KU Leuven, ten bedrage van 9.515.000 frank ;
- deel 2 "Specifieke milieuzorgsystemen voor BSO en TSO" van de VUB, ten bedrage van 9.752.600 frank en
- deel 3 "Onderzoek naar de mogelijkheden voor inbedding van NME voor het BSO en TSO in de lerarenopleiding en in de nascholing" van de UIA, ten bedrage van 8.911.650 frank.

De integratie van de verschillende deelonderzoeken wordt bevorderd door het interuniversitair karakter en het daarbij horend georganiseerd overleg tussen de opdrachthouders. Deze integratie wordt bewaakt door een stuurgroep met vertegenwoordigers van de functioneel bevoegde ministers (Leefmilieu en Tewerkstelling, Onderwijs, Begroting), de betrokken administratie (Aminal/NME-cel), de betrokken Vlaamse openbare instellingen (VMM, OVAM, VLM) en de onderwijsnetten (pedagogische adviseurs).

Deze studieopdracht werd door de Vlaamse regering toegekend uitgaande van de vaststelling dat een meerderheid van de leerlingen in het secundair onderwijs beroeps- of technische onderwijs volgen, terwijl werd vastgesteld dat NME (onder meer vanwege de eigen achtergrond van de meeste NME-verstrekters) zich hoofdzakelijk richt naar ASO-leerlingen. Daarenboven is de impact op het milieu tijdens het latere beroepsleven van de leerlingen uit BSO en TSO dikwijls belangrijker dan bij ASO-leerlingen.

Het toekennen van deze studieopdracht beantwoordt bovendien aan het advies van de MINA-raad van 4 juni 1998 over het NME-beleid in Vlaanderen, waarbij een "gebrek aan specifieke NME-programma's voor BSO en TSO ..." (p. 23) als een knelpunt wordt aangegeven.

Uit voorgaande (afzonderlijke) studieopdrachten bleek de competentie van de diverse onderzoeksgroepen :

Uitvoerder	Titel afgeleverde onderzoeksopdrachten
VUB	Groene School
UIA	Wetenschappelijke onderbouwings- en nascholingsprogramma
KU Leuven	Afstemming NME-centra op onderwijs

Het cumulatieve benodigde vastleggingskrediet voor het interuniversitair onderzoeksproject "NME in het BSO en TSO" bedraagt inderdaad 28.179.250 frank. Maar hierbij moeten volgende kanttekeningen worden gemaakt :

- het project heeft een looptijd van twee jaar (1 oktober 1998 – 30 september 2000) ;
- het project omvat drie deelstudies ;
- per deelstudie worden twee vorsers tewerkgesteld. Op het project worden dus gedurende twee jaar zes vorsers tewerkgesteld ;
- de gemiddelde kostprijs per deelstudie en per jaar bedraagt 4.696.541 frank. Dit bedrag omvat zowel de loonkosten voor twee vorsers, als de werkingskosten.

2e. Personeel NME&I-cel

- NME&I-cel Brussel

sectie NME : 4,6 VTE gedetacheerde leerkrachten (licentiaten) : coördinatie van het NME-gebeuren, implementatie van initiatief 146 van het MINA-plan 2 ;

sectie Informatie 2 : 2 statutaire medewerkers van niveau C1 : informatieverstrekking, sensibiliseringsacties, promotie ;

- Milieu en Natuur Educatiecentrum "De Helix" Grimminge

Ontwikkelen en uitvoeren van NME-projecten en NME-pakketten : 1 centrumverantwoordelijke, statutair van niveau A ; 6 gedetacheerde leerkrachten (2 lic., 2 reg., 2 ond.). Balie, toezicht : 1 statutaire assistent van niveau D1. Onderhoud, tuin : 1 contractueel technisch beambte van niveau E1 ;

- Natuur Educatiecentrum "De Vroente" Kalmthout

Ontwikkelen en uitvoeren van NME-projecten en NME-pakketten : 2 gedetacheerde leerkrachten/centrumverantwoordelijken (licentiaat), 4 gedetacheerde leerkrachten (2 ond., 2 reg.). Balie en onthaal : 1 statutaire assistent van niveau D1 ;

- Groene School

Begeleiding van milieuzorgsysteem in scholen : 2 gedetacheerde leerkrachten (regenten) ;

- Vlaams bezoekerscentrum "De Watersnip" : één personeelslid niveau B, samenwerkingsakkoord met betrekking tot de inzet van natuurgidsen ;
- Vlaams bezoekerscentrum "Het Bastion VIII" : één personeelslid niveau D en twee door de ARGO gedetacheerde leerkrachten ;
- Vlaams bezoekerscentrum : "De Grote Zaagbek" : geen personeel, samenwerkingsakkoord met gemeenten ;
- Vlaams bezoekerscentrum : "De Otter" : één vast personeelslid niveau B ;
- Vlaams bezoekerscentrum : "De Nachtegaal" : één contractueel personeelslid MBP – niveau B ;

De overeenkomst LIN/OND biedt in de huidige omstandigheden een vrij bevredigende omkadering aan educatief geschoold personeel bij de sectie NME en de educatieve centra van Grimminge en Kalmthout. Evenwel wordt dit educatief personeel belast met bijkomende taken door de afwezigheid van administratieve technische ondersteuning in de centra. Een specifiek probleem voor de educatieve centra is hun dienstverlening tijdens weekends en buiten de kantooruren.

De omkadering van Groene School met twee leerkrachten is momenteel ontoereikend in het licht van de actuele vraag en de groeiomgankelijkheden van het project.

De afdeling Bos en Groen beheert negen bezoekerscentra en bosmusea. Voor acht van deze negen centra is er geen voltijdse personeelsformatie binnen de afdeling belast met de educatieve werking, de organisatie, het onderhoud en het algemene takenpakket van een boswachter of een bosarbei-

der. De centra zijn ook niet permanent opengesteld (toegang op aanvraag) en vaak wordt samengewerkt met plaatselijke verenigingen.

Uit de analyse van de tijdsbestedingen van de ambtenaren van de afdeling Bos en Groen blijkt dat in de maanden juni tot en met september 1998 respectievelijk ongeveer 0,43 % van de tijdsbesteding (globaal voor de afdeling) ging naar de processen "gidsen in parken en bossen" en "bosmuseum en bezoekerscentra". Voor het Bosmuseum "Jan van Ruusbroec" (Hoeilaart) zet de afdeling Bos en Groen twee voltijdse personeelsleden in voor het onderhoud en toezicht. De educatieve uitbouw door het Educatief Bosbouwcentrum Groenendaal (ongeveer 1 halftijdse ingenieur) samen met een plaatselijke natuurvereniging.

Voor de organisatie van NME-activiteiten beschikt de afdeling Natuur sinds kort over één contractueel personeelslid per provincie in het kader van het milieubeleidsplan.

2f. Geplande NME-centra

Er worden geen nieuwe NME-centra (sensu stricto) gepland ; wel worden de bezoekerscentra "De Nachtegaal" in De Panne en "De Otter" in Diksmuide/Woumen momenteel afgewerkt.

3a. Subsidiecriteria

De cel NME&I heeft in het kader van kwaliteitsbewaking en kwaliteitsverbetering van NME, initiatieven genomen ter voorbereiding van criteria voor de evaluatie van natuur- en milieueducatieve projecten en materialen. Verder verwijs ik naar het antwoord sub 3b2.

Momenteel bestaat er nog geen gereguleerd kader waarbinnen aan intermediaire organisaties subsidies kunnen worden toegekend voor NME-initiatieven.

3b. Projecten Aminimal en VMM

Aminimal

1. Ondersteuning sensu stricto (projectsubsidie MINA-fonds artikel 2.14) :
 - het Milieuontmoetingsprogramma-MOP (Koning Boudewijnstichting) ;
 - tentoonstelling "Leven of overleven" (KBIN).

2. Andere NME-projecten zijn overheidsopdrachten :

- de NME-inventaris (CVN) ;
- de cursus "Professionele NME" (CVN) ;
- educatieve milieuboottochten vaarseizoen 97-98/98-99 (Milieuboot) ;
- het afvalluik Exploradosite (KINT).

Bij het toekennen van een projectsubsidie (niet-gereguleerde subsidie, niet-nominatim in begroting) worden de volgende criteria gehanteerd :

- algemeen maatschappelijk nut/karakter ;
- aansluiting bij Vlaamse milieubeleid ;
- doelmatigheid ;
- het beter bereiken van de doelgroep via intermediaire organisatie (drempelverlaging, gebruikmaken van hun contactennetwerk) ;
- discretionaire bevoegdheid van de minister.

VMM

De VMM selecteerde enkele prioritaire doelgroepen waar de inspanningen de komende jaren op gericht worden (bv. onderwijs, bedrijven, landbouw, gemeenten, "gebruikers van oppervlaktewater" ...). Een en ander past in de genoemde actie 146 van het MINA-plan 2.

De VMM maakte een intern rapport om in een eerste fase na te gaan welke informatie zij aan welke doelgroep wil bezorgen. Vervolgens wordt bekeken voor welke vervuiling een bepaalde doelgroep verantwoordelijk is, hoe die vervuiling kan worden beperkt en welke stimulansen de overheid kan aanreiken om de doelgroepen te motiveren.

3c. Gespecialiseerde NME

In opdracht van de Vlaamse regering is bij de VITO een kenniscentrum voor Beste Beschikbare Technieken (*BBT-kenniscentrum*) opgericht. Dit centrum is de informatiebron in het Vlaamse gewest voor alles wat te maken heeft met milieuvriendelijke technieken in bedrijven. Op basis van zijn kennis over milieuvriendelijke technieken adviseert dit centrum de Vlaamse overheid in het vergunningenbeleid en bij het toekennen van sub-

sidies voor "groene" technologie. Tevens stelt het centrum informatie ter beschikking die bedrijven kan helpen om milieuvriendelijk te werken, met name :

- wordt per bedrijfstak (vb. droogkuis, textiel, ...) een lijst en evaluatie gemaakt van de BBT.

Deze studies zijn in boekvorm verkrijgbaar en zijn ook via het Internet te consulteren op <http://www.emis.vito.be>. Op deze site van het Vlaamse Energie en Milieu Informatiesysteem (EMIS) is een uitgebreid pallet aan gebruiksvriendelijke informatie terug te vinden over de milieuwetgeving, bedrijven actief op de milieumarkt, milieustudiedagen, energietips, enzovoort. Het EMIS is samen met het BBT-kenniscentrum in de VITO ondergebracht ;

- worden voor bedrijven informatiedagen of -avonden georganiseerd waar toelichting gegeven wordt over beschikbare milieuvriendelijke technieken ;
- wordt via het Internet een overzicht aangeboden van informatie over BBT die elders (vb. in het buitenland) verzameld is ;
- worden softwaresystemen en databanken die bedrijven helpen bij de keuze van geschikte milieutechnieken, ter beschikking gesteld.

Bijvoorbeeld het softwarepakket "BOSS" suggereert de saneringsaanpak die kan worden gevolgd om een concrete bodemverontreiniging onschadelijk te maken.

In het project "Milieuzorg bij KMO's en zelfstandigen" van het samenwerkingsverband NCMV/Stichting Leefmilieu zal aandacht worden besteed aan *milieugerichte productontwikkeling* voor KMO's en zelfstandigen.

Met betrekking tot *eco-marketing* zijn mij geen initiatieven binnen het Vlaamse gewest bekend. Wel vond op 30 september 1998 de installatievergadering plaats van het comité voor het toekennen van een Europese milieukeurmerk, waarin het Vlaamse Gewest vertegenwoordigd is. Een van de toekomstige taken van dit comité wordt : het verstrekken van informatie over het Europese milieukeurmerk aan ondernemingen.

4. Milieuconvenants

Het opnemen van educatieve en informatieve taken in convenants met bedrijfssectoren is niet a

priori uit te sluiten. De wenselijkheid of de noodzaak is echter sectorafhankelijk en een mogelijk onderwerp van het onderhandelingsproces met betrekking tot het betrokken convenant.

5 en 7. Beleidsplan en juridische basis

Natuur- en milieueducatie (NME) is relatief nieuw als beleidsinstrument op het gewestelijke niveau en momenteel nog in volle uitbouw. Met de oprichting van een NME&I-cel bij Aminor, het inzetten van middelen, de realisaties van deze cel en het opnemen van NME in het MINA-plan 2 (initiatief 146) werd tegemoetgekomen aan een reeks aanbevelingen die in het eerste Milieurapport (1994) werden geformuleerd.

Het geven van een meer algemene juridische basis aan NME en andere communicatieve of sociale instrumenten via een aanvullend hoofdstuk bij het decreet "Algemene bepalingen van het milieubeleid" kan worden overwogen.

6a. Vertegenwoordiging

Volgens de NME&I-cel van Aminor is de beperkte doorstroming naar de NME-sector van wat zich op internationaal vlak afspeelt, te wijten aan enerzijds de versnipperde vertegenwoordiging van het federale en gewestelijke niveau bij de internationale organisaties en anderzijds het hybride karakter (leefmilieu en onderwijs) van NME. De cel doet momenteel dan ook inspanningen om de diverse vertegenwoordigingen in kaart te brengen en afspraken te maken, onder meer inzake informatiedoorstroming.

De NME&I-cel van Aminor heeft zich in het kader van de netwerkvorming in de NME-sector en de kwaliteitsverbetering van NME (MINA-plan 2 initiatief 146) onder meer tot doel gesteld minstens de gegevens te verzamelen met betrekking tot de internationale fora en deze via haar Internetsite aan de NME-basis te verspreiden.

Naast de genoemde NME-fora is er ook het Green Spider netwerk voor milieucommunicatie. België wordt daar vertegenwoordigd door de VMM, die verslag uitbrengt aan de andere gewesten en de federale overheid op het CCIM (Coördinatiecomité voor het Internationaal Milieubeleid). Sporadisch kunnen de werkzaamheden van Green Spider raakvlakken vertonen met NME. Als dat het geval is, zorgt de VMM voor informatiedoorstroming naar de relevante partners.

7. Distributie NME-materiaal

Tot op heden was een algehele inventarisatie van het NME-materiaal van de verschillende actoren niet mogelijk. Inmiddels wordt door de NME&I-cel van Aminor aan het uitbrengen van de NME-inventaris (organisaties, overheden, infrastructuur, opleidingen) op het Internet gewerkt. Aan deze inventaris op Internet zullen applicaties worden gekoppeld waardoor via dit medium kan worden overgegaan tot een inventarisatie van "Materialen" en "Projecten". Het slagen van dergelijke inventarisatie is natuurlijk afhankelijk van de medewerking uit de NME-sector.

De distributie van materialen gebeurt reeds door een aantal instanties en verenigingen. De NME-inventaris en (later) de inventaris van NME-materialen zal in de toekomst ook de distributie van de materialen ten goede komen. Voor de uitlening van de materialen moet worden gestreefd naar decentralisatie.

8. Bevoegdheid Onderwijs

De vraag nr. 276 van 30 april 1998 betrof "de programma's van hoger onderwijs", waarvoor ik niet bevoegd ben.

De interuniversitaire studie "Natuur- en Milieueducatie (NME) in het beroepssecundair onderwijs (BSO) en het technisch secundair onderwijs (TSO)", gebeurt in het kader van het onderzoek naar de sociale instrumenten voor het voeren van een beleid ter verbetering van het leefmilieu. Het uiteindelijke doel van dit onderzoek is een verhoogd milieubewustzijn en een milieusparend gedrag in het toekomstige beroepsleven (zelfstandigen, in KMO's, ...), en dit via een specifieke doelgroepgerichte NME. Het gaat hier dus om materies waarvoor ik wel bevoegd ben.

Aminor levert momenteel, via gerichte acties naar hogescholen, inspanningen om het milieuzorgsysteem "Groene School" ook te verspreiden in het hoger onderwijs, inzonderheid in de pedagogische afdelingen ervan. De begeleiding van de scholen gebeurt door leerkrachten waaraan een "verlof voor een opdracht in het belang van het onderwijs" werd toegekend door de minister van Onderwijs.

(Omwille van de overzichtelijkheid werden de tussentitels bij de indeling 1 t.e.m. 8 ingevoegd door de redactie, op basis van de thematiek in de tekst en in de overeenkomstige vraagstelling – red.)

Vraag nr. 3
van 5 oktober 1998
van de heer DIRK VAN MECHELEN

Schijn (Antwerpen) – Slibvervuiling

Naar aanleiding van de recente overstromingen die heel wat wateroverlast hebben teweeggebracht in de gemeenten Brasschaat, Kapellen, Stabroek en Merksem, is gebleken dat er zich een aantal problemen hebben voorgedaan bij de afwatering van de Schijn en de voorgrachten van de Schelde.

Doordat het water onvoldoende kon worden opgevangen in de voorgrachten en aansluitend onvoldoende snel kon worden overgepompt naar de Schelde, trad al zeer snel een saturatie op in de waterlopen die het hemelwater afvoeren naar deze voorgrachten. Zo konden bijvoorbeeld in Kapellen de Kaartse Beek en de Zwarte Beek en in Merksem de Schijn onvoldoende water laten doorstromen, met als gevolg dat deze waterlopen van tweede categorie buiten hun oevers traden en overliepen in het gemeentelijk rioleringsstelsel, waardoor diverse straten en wijken onder water werden gezet. Dit verschijnsel blijkt te wijten te zijn aan enerzijds het niet behoorlijk functioneren van de stedelijke pompinstallatie en anderzijds het aanslibben van de voorgrachten die onder het beheer van het Vlaams Gewest ressorteren.

Het niet verwijderen van dit slib is te wijten aan de al jarenlange discussie over de sanering van de Schijn en de voorgrachten. Een akkoord tussen de verschillende betrokken partijen werd nooit uitgevoerd gezien de hoge kostprijs voor de verwerking van het vervuilde slib. Hierover heb ik de minister reeds dringende vragen gesteld bij de begrotingsbesprekingen rond de begroting Leefmilieu 1997. Ondertussen werd blijkbaar nog steeds geen actie ondernomen.

1. Welke stappen worden ondernomen om het vervuilde slib uit de Schijn en zijn voorgrachten te verwijderen ?
2. Zijn er dienaangaande nog juridische procedures aanhangig en moet hierop worden gewacht voor de dringend noodzakelijke sanering kan worden uitgevoerd ?
3. Hoe kan het dat het verwijderen van dit slib zo lang aansleept, met als gevolg het onderlopen van grote delen van Merksem, Stabroek, Brasschaat en Kapellen ? Welke redenen heeft de minister om deze aanslepende nalatigheid te rechtvaardigen ?

4. Welke maatregelen zullen voor de nabije toekomst worden genomen en welke middelen zullen hiervoor worden aangewend ? Wat is de precieze timing van deze werkzaamheden en welk begrotingskrediet is of wordt hiervoor gereserveerd ?

Antwoord

1. Teneinde het vervuilde slib uit de verlegde Schijn (Hoofdgracht en Voorgracht) te verwijderen, loopt thans een proefproject voor het bepalen van de optimale saneringsmethode.

In haar vergadering van 20 december 1995 heeft de Vlaamse regering beslist dit proefproject te laten uitvoeren in opdracht van de Vlaamse Milieuholding (VMH). Op 7 januari 1997 heeft zij haar goedkeuring gehecht aan het ontwerp van overeenkomst met de VMH. De uitvoering van de proefsanering moet nog op het terrein starten.

Zodra de resultaten van dit proefproject bekend zijn, kan over een definitieve oplossing worden beslist.

2. Er zijn juridische procedures aanhangig inzake de schade veroorzaakt door de wateroverlast.

Uit het deskundig onderzoek bevolen door de rechtbank zal moeten blijken hoe en in welke mate de Schijn een component kan zijn in de oorzaakbeplating.

3. Aangezien het nodig is om eerst een proefsanering uit te voeren vooraleer de eigenlijke ruiming aan te vatten en zo ook de budgettaire impact te kennen, is de ruiming van de verlegde Schijn inderdaad uitgesteld.

Het is niet enkel door de aanwezigheid van slib in de verlegde Schijn dat er een probleem is voor de waterafvoer van de rivier. De administratie heeft op mijn vraag reeds begin 1997 een conceptnota voor de ganse problematiek van de verlegde Schijn opgesteld. In deze nota werden maatregelen voorgesteld voor structurele oplossingen om de wateroverlast in het ganse stroomgebied van de verlegde Schijn te beperken of te voorkomen. Enkele ervan, zoals onder andere het aftoppen van grote bovendebietten, zijn reeds operationeel of in uitvoering.

Tevens heb ik een volledig rapport van de problematiek van de Schijn gevraagd, met inbegrip

van de structurele oorzaken en de mogelijke oplossingen. Hieruit moet blijken welke de hoofdoorzaak van deze overstromingen is.

4. De overige maatregelen zijn opgenomen in het investeringsprogramma 1998-1999 van de afdeling Water van de administratie Milieu, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal), dat naar aanleiding van de wateroverlast van september 1998 werd opgemaakt en dat op 10 november 1998 door de Vlaamse regering werd goedgekeurd.

Voor de slibuiming van de verlegde Schijn is voor 1999 een krediet van 61 miljoen frank uitgetrokken om reeds een eerste fase van de slibuiming te kunnen starten, dit op basis van de resultaten van het proefsaneringsproject van de VMH, dat zoals in 1. gezegd eerlang aanvangt.

**Vraag nr. 5
van 6 oktober 1998
van de heer JOHAN SAUWENS**

Waterzuiveringsslib – Verwerking

Bij de zuivering van afvalwater komen grote hoeveelheden slib vrij die nutriënten (stikstof, fosfor, kalium, ...) bevatten. Sommige waterzuiveringsmaatschappijen storten dit slib op landbouwpercelen. Nochtans waarschuwt de vakpers voor de nadelige gevolgen hiervan. Naast de genoemde nutriënten bevat het slib immers ook zware metalen, schadelijke organische stoffen, bacteriën en andere mogelijke ziekteverwekkers.

1. Hoeveel slib is bij de zuivering van afvalwater vrijgekomen in het Vlaamse gewest in 1995, in 1996 en in 1997 ?
2. Is het slib dat vrijkomt in waterzuiveringsstations een afvalstof waarvan de verwerking onderhevig is aan de Vlaamse afvalwetgeving ?
3. Mag het waterzuiveringsslib al dan niet gestort worden op landbouwpercelen, gezien het antwoord op vraag 2 ?

Op welke wijze dient het waterzuiveringsslib verwerkt te worden, gezien de antwoorden op de vragen 2 en 3 ?

5. Heeft de milieuadministratie controles uitgevoerd teneinde een correcte verwerking af te dwingen van waterzuiveringsslib (cf. de Vlaamse afvalwetgeving) ?

Zo ja, heeft de milieuadministratie reeds overtredingen vastgesteld van de Vlaamse afvalwetgeving bij de verwerking van waterzuiveringsslib (wie, waar, wanneer en hoeveel slib in de periode tussen 1994 en 1998) ?

Zo niet, heeft de minister zijn administratie alsnog opdracht gegeven de naleving te controleren van de Vlaamse afvalwetgeving bij de verwerking van waterzuiveringsslib ?

Antwoord

1. Bij de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM) werden door de NV Aquafin volgende hoeveelheden slib gemeld :

- productiejaar 1995 (melding 1996) : 827.234 ton slib ;
- productiejaar 1996 (melding 1997) : 968.036 ton slib ;
- productiejaar 1997 (melding 1998) : 1.650.722 ton slib.

In verband met de belangrijke stijging van de slibproductie ten opzichte van de vorige jaren wenst de OVAM op te merken dat het slib dat vrijkomt bij de pompstations (in tegenstelling met de voorgaande jaren) nu ook in de totale hoeveelheid gemeld slib is inbegrepen.

2. Volgens artikel 3 § 5 van het afvalstoffendecreet is slib afkomstig van de rioolwaterzuiveringsinstallaties (RWZI) een bijzondere afvalstof.

Het verwerken van het slib is bijgevolg onderhevig aan de afvalwetgeving.

3. Sinds 1 juni 1998 is het Vlarea (Vlaams Reglement inzake Afvalvoorkoming en -beheer) van kracht. Dit heeft tot gevolg dat bepaalde afvalstoffen (bv. behandeld rioolwaterzuiveringsslib) kunnen worden gebruikt als secundaire grondstof (bv. meststof in de landbouw).

Het gebruik van behandeld rioolwaterzuiveringsslib in de landbouw is afhankelijk van twee voorwaarden :

- er dient een ontheffing te zijn vanwege het ministerie van Landbouw ;

- er dient een gebruikscertificaat te worden verkregen bij de OVAM.

Indien aan deze beide voorwaarden niet voldaan is, kan het slib niet worden gebruikt op landbouwgrond.

4. Volgende verwerkingswijzen zijn momenteel wettelijk toegelaten voor de verwerking van rioolwaterzuiveringsslib :

- storten op een categorie 2-stortplaats ;
- verbranden in een verbrandingsoven voor bedrijfsafvalstoffen ;
- gebruik als meststof (secundaire grondstof) in de landbouw ;
- gebruik als brandstof (secundaire grondstof) in een met steenkool gestookte verbrandingsinrichting.

5. De afdeling Milieu-inspectie voert routinematige controles en gecoördineerde controlecampagnes uit teneinde een correcte verwerking af te dwingen van waterzuiveringsslib.

Er werden reeds twee geplande en gecoördineerde controlecampagnes van waterzuiveringsslib uitgevoerd.

- Eind 1996 werden 40 staalnemingen uitgevoerd van waterzuiveringsslib afkomstig van de zuivering van huishoudelijk afvalwater.

Van 21 monsters werd het waterzuiveringsslib afgevoerd naar de landbouw. Na evaluatie van de eerste analysesresultaten, werd bij 16 RWZI een tweede staal genomen. Op basis van alle beschikbare analysesresultaten werd bij 20 RWZI een proces-verbaal van overtreding opgemaakt.

De resultaten van deze campagne werden bestudeerd door het expertisecentrum Grondstoffen van de VITO (Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek). Hun besluiten werden gebundeld in het rapport "Milieuhygiënische evaluatie gebruik slib in de landbouw" door K. Devoldere en B. Laethem en werden gebruikt bij het vastleggen van de normen in het Vlarea.

- In de periode juni-september 1998 werden 8 staalnemingen uitgevoerd van waterzuive-

ringsslib van RWZI dat wordt afgevoerd naar de landbouw.

De resultaten van deze campagne zijn nog niet beschikbaar.

**Vraag nr. 10
van 8 oktober 1998
van mevrouw CECILE VERWIMP-SILLIS**

Rioolwaterzuivering – Effectiviteit (2)

Ik dank de minister voor het antwoord op mijn vraag nr. 255 van 15 april 1998 betreffende dit onderwerp (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 16 van 26 juni 1998, blz. 2232 – red.*). Na analyse van de cijfers uit de bijlagen rijzen enkele bijkomende vragen betreffende de effectiviteit van de rioolwaterzuivering.

In Aqua, het informatieblad van Aquafin, meer bepaald nr. 3/1998 op blz. 3, klinken positieve geluiden in verband met zuiveringsresultaten van 1997 :

- 95 % van de rioolwaterzuiveringsinstallaties (RWZI) voldoen aan de huidige normen ;
- goed rendement : 43,3 % van de stikstof en 58,7 % van de fosfor worden verwijderd.

Wat punt 1 aangaat : de huidige normen zijn verschillend voor elke RWZI en meestal (veel) minder streng dan de Vlarem-norm. Wat punt 2 betreft : de cijfers die ik als bijlage kreeg in antwoord op mijn vorige vraag zijn minder euforisch : amper 40 op 172 RWZI's haalden in 1997 de gemiddelde N-norm (stikstof) van 15 mg/l en slechts 30 op 172 de gemiddelde P-norm (fosfor) van 2 mg/l.

Vanaf 1 januari 1999 nochtans zullen dit de normen zijn die gelden voor alle RWZI's met meer dan 10.000 IE (inwonersequivalent), samen met een reductie van 80 % (Vlarem II, bijlage 531.a). De norm halen voor P zal wellicht geen probleem zijn, vermits dit een kleine investering vraagt. De hoeveelheid N verminderen daarentegen vraagt een dure installatie en er wordt "maar" 1 miljard frank renovatie-investering per jaar uitgetrokken. Van daar de vrees dat een groot aantal RWZI's de Vlarem-norm niet tijdig zullen halen, waardoor Aquafin zijn doelstellingen niet kan realiseren.

In de Vlarem II-bis staan de normen voor lozing van stedelijk afvalwater voor RWZI's van meer dan 10.000 IE in bijlage 531.a in tabelvorm. Wat de P- en N-normen betreft, staan er telkens een maxi-

male concentratie van het effluent in mg/l én minimale vermindering ten aanzien van het influent. Een logische interpretatie is dat aan beide voorwaarden wordt voldaan. Is dit de enige correcte interpretatie? Waarom P- en N-normen ontbreken voor RWZI's van minder dan 10.000 IE is niet helemaal duidelijk.

1. Meent de minister dat op 1 januari 1999 de EU- en Vlaamse-normen in de RWZI's in Vlaanderen zullen worden gehaald?
2. Welke maatregelen zijn er genomen voor de RWZI's die de normen niet halen?
3. Welke consequenties heeft dit voor de NV Aquafin?
4. Zijn voor de tabel in bijlage 531.a van Vlaamse de maximale concentratie én de minimale vermindering ten aanzien van het influent effectief voorwaarden?
5. Is het niet aangewezen eveneens P- en N-normen op te leggen aan de RWZI's met minder dan 10.000 IE?

Antwoord

1. De stand van zaken van de realisatie van de nutriëntenverwijdering conform de EU- en Vlaamse-normen van de 61 rioolwaterzuiveringsinstallaties (RWZI) groter dan 10.000 IE overgenomen door de NV Aquafin van de VMM, zal op 31 december 1998 de volgende zijn:

- 10 RWZI zullen voldoen aan de EU- en Vlaamse-normen (Ntot- en Ptot-verwijdering);
- 5 RWZI zullen voldoen aan de Ntot-verwijdering.

Een chemische P-verwijdering zal worden geïnstalleerd tegen uiterlijk maart 1999 (op het programma buitengewoon onderhoud), zodat voor deze RWZI ook aan de jaargemiddelde Ptot-norm kan worden voldaan;

- 26 RWZI zullen voldoen aan de Ptot-verwijdering (mede dank zij de installaties van chemische P-verwijdering op een groot aantal RWZI in de loop van 1998).

Voor de realisatie van de Ntot-verwijdering dient te worden gewacht op de realisatie van de op het rollend renovatieprogramma

geplande renovaties. Op enkele RWZI van deze groep zal door een intensieve begeleiding van de procesvoering en/of door het toepassen van noodmaatregelen worden gepoogd om de Ntot-verwijdering zoveel mogelijk te optimaliseren;

- op 19 RWZI zal chemische P-verwijdering worden geïnstalleerd tegen uiterlijk maart 1999, zodat deze RWZI aan de Ptot-norm zullen voldoen.

Voor de realisatie van de Ntot-verwijdering dient te worden gewacht op de realisatie van de op het investeringsprogramma geplande renovatie;

- RWZI (RWZI Laarne) wordt niet door de NV Aquafin geëxploiteerd; hiervoor gelden de normen van de vergunning verleend aan de exploitant (waarin geen nutriëntenverwijdering is voorzien).

Wat de 23 nieuwe RWZI groter dan 10.000 IE betreft gebouwd door de NV Aquafin die tegen einde 1998 reeds operationeel zullen zijn, is slechts één (RWZI Oudenaarde) niet gebouwd voor nutriëntenverwijdering. Door een intensieve begeleiding van de procesvoering zal worden gepoogd om ook op deze RWZI zoveel mogelijk Ntot te verwijderen.

2. De genomen acties kunnen als volgt worden samengevat.

- Op het renovatieprogramma zijn vanaf 1994 projecten ingeschreven om de RWZI groter dan 10.000 IE uit te breiden voor nutriëntenverwijdering. Een overzicht van de laatste stand van zaken van dit renovatieprogramma is toegevoegd als **bijlage**.
- Alle RWZI worden uiterlijk tegen maart 1999 uitgerust met chemische P-verwijdering, zolang de renovatie tot biologische P-verwijdering nog niet operationeel is.
- Door optimalisatie van de bedrijfsvoering wordt zoveel mogelijk de Ntot-verwijdering nagestreefd.

Gelet op de materieel noodzakelijke uitvoeringstermijnen voor de nodige aanpassingen, zullen een aantal van de RWZI op 31 december 1998 niet voldoen aan de in het Vlaamse bepaalde voorwaarden voor stikstof. In artikel 5, 7° van de EG-richtlijn (91/271/EEG) inzake zuive-

ring van stedelijk afvalwater is voor de lidstaten in een overgangstermijn van zeven jaar voorzien indien de aanduiding van de kwetsbare gebieden wordt herzien.

Met het besluit van de Vlaamse regering houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne van 1 juni 1995 werd heel Vlaanderen met ingang van 1 augustus 1995 aangeduid als kwetsbaar gebied. Rekening houdende met de volgens de EU geplande overgangstermijn dienen de RWZI die lozen in de bijkomende aangeduide kwetsbare gebieden, tegen 1 augustus 2002 te voldoen aan de bepalingen van de nutriëntenverwijdering. Deze overgangstermijn zal worden opgenomen in titel II van het Vlarem.

3. Met betrekking tot de naleving van de vergunningsvoorwaarden gelden voor de NV Aquafin dezelfde voorwaarden als voor andere bedrijven.
4. Zowel de minimale procentuele vermindering ten opzichte van het influent als de maximale concentratie zijn voorwaarden die kunnen gelden voor RWZI.

Indien in de vergunning de tabel uit de Vlarem-bijlage 5.3.1. letterlijk opgenomen is, dan zijn beide voorwaarden van toepassing. Indien evenwel de volgende zin uit de Vlarem-bijlagen 5.3.1. "Toegepast wordt de concentratiewaarde of het verminderspercentage" opgenomen is, dan kan in principe worden gekozen welke voorwaarde wordt toegepast. Dit is ook het geval wanneer in de vergunning gewoon verwezen wordt naar de bijlage 5.3.1.

5. Mocht het nodig blijken vanuit het kwaliteits-oogpunt van de ontvangende waterloop, kan de vergunningverlenende overheid op gemotiveerde wijze steeds strengere normen opleggen.

In uitvoering van de EG-richtlijn "zuivering stedelijk afvalwater" dienen evenwel enkel de RWZI groter dan 10.000 IE te worden uitgerust voor nutriëntenverwijdering. Op de kleinere RWZI worden in de secundaire zuivering eveneens nutriënten verwijderd ; het is dus niet zo dat de kleinere RWZI op het vlak van nutriënten "ongezuiverd afvalwater" zouden lozen. Daarenboven heeft het Vlaams Gewest zich geëngageerd tot het realiseren van een reductiepercentage van 75 % voor totaal N en totaal P.

Een verdere verstrenging zal worden bekeken naargelang de haalbaarheid van deze 75 % of van de kwaliteitsdoelstellingen van het oppervlaktewater.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

**Vraag nr. 12
van 8 oktober 1998
van de heer CARL DECALUWE**

Onderzoek waterbodempkwaliteit – Kortrijk-Roeselare-Tielt

In reeds eerder gestelde schriftelijke vragen inzake onderzoek naar de bodempkwaliteit van waterlopen (o.m. schriftelijke vraag nr. 188 van 26 februari 1997 ; Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 13 van 18 april 1997, blz. 1186) antwoordde de minister dat bij de afgewerkte campagne 1 in geen enkel monsternemingspunt in het arrondissement Kortrijk-Roeselare-Tielt werd voorzien. Deze regio zou in hoofdzaak worden opgenomen in de derde en vierde campagne, waarvan de resultaten zouden verwacht zijn in respectievelijk januari 1998 en juni 1998.

1. Kan de minister de resultaten van betrokken studie voor het arrondissement Kortrijk-Roeselare-Tielt meedelen ?
2. Welke conclusies kunnen hieromtrent worden getrokken en wat is de opvolging van de meetresultaten ?
3. In welke mate wijken de resultaten van de bodempkwaliteit van de waterlopen in Kortrijk-Roeselare-Tielt af van de resultaten in heel Vlaanderen ?

Antwoord

1. De resultaten van het onderzoek in het arrondissement Kortrijk-Roeselare-Tielt zijn momenteel bekend en kunnen worden opgevraagd bij de afdeling Water van Aminal (administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer) of via milieunet www.mina.be.

De locatie van de meetpunten wordt aangegeven op de kaart als **bijlage**.

2. De resultaten werden verkregen via de Triade-kwaliteitsbeoordeling. Van de 21 onderzochte locaties in het arrondissement heeft 24 % de hoogste prioriteit voor sanering om ecologische redenen. De fysisch-chemische parameters die het meest afwijken van de referentiewaterbodem in dit arrondissement, zijn de apolaire koolwaterstoffen, organochloorpesticiden, polyaromatische koolwaterstoffen en in mindere mate koper en zink. Daartegenover heeft 14 % van de onderzochte locaties een aanvaardbare waterbodemkwaliteit waar het stand-stillprincipe dient te worden nagestreefd. In 62 % van de onderzochte locaties werd een middelmatige kwaliteit aangetroffen.

De fysisch-chemische gegevens werden getoetst aan de normen van het Vlaams Reglement inzake Afvalvoorkoming en -beheer (Vlarea). Hieruit blijkt dat vrij gebruik van de ruimingsspecie op geen enkele locatie kan worden toegepast. In 17 van de 21 locaties komt de ruimingsspecie in aanmerking voor beperkt gebruik (toepassing binnen gebieden behorend tot Type V van het Vlarea kan wel). In 4 gevallen (Gaverbeek, Ledebek, Waalsehoekbeek en Grote Spierebeek) komt de ruimingsspecie niet in aanmerking voor gebruik als bodem.

De opvolging van de meetresultaten zal worden geïmplementeerd in het basismetnet waterbodemkwaliteit dat in 2000 operationeel zal worden.

3. Uit de vergelijking van de waterbodemkwaliteit in het arrondissement Kortrijk-Roeselare-Tielt met die van Vlaanderen blijken geen noemenswaardige verschillen (**bijlage**).

(Bovenvermelde bijlagen liggen ter inzage bij het secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Vraag nr. 34
van 26 oktober 1998
van mevrouw VERA DUA

Bebossing – Lokalisatiestudie

De beleidsbrief die de minister in oktober 1995 heeft neergelegd in de bevoegde commissie van het Vlaams Parlement, vermeldt dat de uitbreiding van het areaal van openbaar bos onder meer zal worden gericht op bosarme regio's. De ruimtelijke vertaling van deze beleidsintentie is terug te vinden in het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen. Ook

de acties 108 en 114 van het Vlaams Milieubeleidsplan 1997-2001 beogen de implementatie van voormeld beleidsprincipe.

Op vorige parlementaire vragen heeft de minister geantwoord dat grootschalige bebossingprojecten op een wetenschappelijk onderbouwde manier worden aangepakt, om versnippering en verstoring te vermijden of te beperken. Deze wetenschappelijke studies, waarbij externe deskundigen uit universiteiten, intercommunales, verenigingen en andere worden ingezet, beogen het aanwijzen van de meest geschikte locaties voor deze bossen, waarbij de verstoring ten aanzien van andere sectoren en grondgebruikers tot het minimum wordt beperkt.

1. Voor welke gebieden is een dergelijke lokaliseringsstudie uitgevoerd of in uitvoering ?

Wanneer werden eventueel de eindrapporten gepubliceerd ?

2. Wat was bij elke studie het resultaat van het wetenschappelijk onderzoek ?

Hoeveel locaties werden in de respectieve studies onderzocht ?

Wat was in elk van de gevallen de meest geschikte locatie en welk bosareaal betrof het telkens ?

3. a) Welke initiatieven werden reeds genomen om de resultaten van de diverse studies op het terrein tot uitvoering te brengen ?

b) Hoeveel dossiers en voor welke oppervlakte werden voor elk van de projecten opgestart voor de verwerving van gronden voor bebossing ?

c) Hoeveel ha werden hierbij reeds effectief verworven ?

d) Hoeveel ha werden hiervan reeds bebost of werden voor natuurlijke verbossing gereserveerd ?

e) Voor hoeveel ha werden reeds kredieten vastgelegd op de begroting en zijn de onderhandelingen ten behoeve van de verwerving nog aan de gang ?

f) Voor hoeveel ha zijn er aankoopdossiers in voorbereiding ?

- g) Wat is de termijn waarbinnen voor de in voorbereiding zijnde dossiers een beslissing wordt verwacht ?
- h) Volgens welke criteria worden de verkoop-aanbiedingen binnen de perimeters van de onderscheiden projecten beoordeeld ?
- i) Wordt op alle aanbiedingen van gronden binnen voormelde perimeters ingegaan, of wordt ook op bepaalde aanbiedingen niet ingegaan ?
- j) Voor hoeveel ha in de respectieve perimeters werd eventueel niet ingegaan op een aanbidding ?
- k) Wie nam in dat geval de beslissing om niet op deze aanbiedingen in te gaan en om welke reden ?
4. Wordt volgens de minister voldoende vooruitgang geboekt in het realiseren van zijn beleids-opties tot de aanleg van bossen in bosarme regio's ?

Zo niet, welke maatregelen worden genomen om de vooropgezette doelstelling alsnog te realiseren ?

Antwoord

1. Bebossing nabij agglomeraties, in bosarme regio's, levert de grootste maatschappelijke meerwaarde op, omdat op deze plaatsen het principe van de multifunctionaliteit van de bossen maximaal tot zijn recht komt (zie studierapport Langetermijnplan Bosbouw, juni 1993).

Daarom werd ervoor geopteerd om in eerste instantie in de twee meest bosarme provincies (Oost- en West-Vlaanderen) geschikte locaties te zoeken voor de aanleg van nieuwe bossen. De aanleg van deze nieuwe bossen past in de bindende bepaling die in het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen werd opgenomen met betrekking tot de afbakening van 10.000 ha ten behoeve van ecologisch verantwoorde bosuitbreiding. Deze bebossingsinitiatieven passen in het verdere procesverloop van de implementatie van een bosstructuur voor Vlaanderen, waarvoor de afdeling Bos en Groen op vraag van de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen (Arohm) een visievorming, selectie en globale afbakening/differentiatie van gebieden of ele-

menten op schaal 1/50.000 heeft uitgewerkt (december 1996).

De selectie van de voormelde geschikte locaties voor grootschalige bosaanleg gebeurt op een wetenschappelijk onderbouwde manier aan de hand van een multicriteria-analyse.

Voor volgende stedelijke gebieden werd een dergelijke studie verricht.

	Datum publicatie eindrapporten
Kortrijk	Juni 1995*
Oostende	Mei 1997*
Veurne, Nieuwpoort, Koksijde	Februari 1996*
Gent (stadsbos-regio-naal bos)	Oktober 1997

* Voor elk van deze gebieden werd voor de geselecteerde locatie een structuurplan opgemaakt van het nieuw aan te leggen bos.

2. Kortrijk

Voor de agglomeratie Kortrijk werden in totaal 31 gebieden aan de criteriumanalyse onderworpen.

Elk van deze gebieden apart voldoet niet aan het profiel van een stadsbos. Het is slechts door de combinatie van een aantal van deze gebieden dat een volwaardig stadsbos kan worden aangelegd. Via de criteriumanalyse werden twaalf gebieden geselecteerd die geschikt tot zeer geschikt zijn voor de aanleg van een stadsbos. Na een bijkomend haalbaarheidsonderzoek bleven drie gebieden over als zeer geschikt.

Binnen het projectgebied wordt voorgesteld tot een geïntegreerde inrichting te komen met inpassing van landbouw, natuurontwikkeling en een landschappelijke inkleding, waarbij voor de aanleg van een volwaardig stadsbos voor een agglomeratie van dergelijke omvang in een bebossing van 275 ha wordt voorzien.

Veurne, Nieuwpoort en Koksijde

Vermits we hier te maken hebben met een typisch polderlandschap, waar het open landschapskarakter best behouden blijft, werd erg selectief te werk gegaan bij het aanduiden van

gebieden die voor bebossing in aanmerking kunnen komen. Daarom werden enkel gebieden overgehouden die geen deel uitmaken van het groot en open agrarisch gebied.

Tien gebieden werden aan de criteriumanalyse onderworpen. Drie gebieden werden als meest geschikt aangewezen voor de aanleg van een stadsbos. Op het grondgebied van elk van de betrokken gemeenten is een geschikte locatie gelegen. Voorgesteld wordt een geïntegreerd natuurontwikkelingsscenario te ontwikkelen voor elk van deze gebieden, waarbij in het behoud en het beheer van oude duingraslanden (Nieuwpoort), van vochtige graslanden (Veurne) en van polderweiden (Koksijde) wordt voorzien.

Voor Veurne wordt binnen het projectgebied Pistelhoek, dat 128 ha beslaat, voorgesteld om 76 ha te bebossen. Voor Nieuwpoort-Koksijde beslaat het projectgebied Lenspolder-Zelte in totaal 206 ha, waarvan wordt voorgesteld om 120 ha te bebossen.

Oostende

Voor de stedelijke agglomeratie Oostende zijn de mogelijkheden voor de aanleg van een stadsbos veeleer beperkt, gezien het belang van andere functies als landbouw, natuurbehoud, bewoning en industrie.

Na het vooronderzoek naar potentiële locaties werden vijf gebieden aan een onderzoek onderworpen. Eén gebied ten zuiden van Oostende werd als meest geschikt aangeduid voor de aanleg van een stadsbos. Ook hier wordt voorgesteld het bebossingsproject te koppelen aan andere vormen van natuurontwikkeling, met name het behoud, herstel en beheer van het omliggende krekengebied.

Het totale projectgebied beslaat 182 ha, waarvan wordt voorgesteld om 172 ha te bebossen.

Gent

Voor de stedelijke agglomeratie Gent werd geopteerd om, naast het stadsbos in de directe omgeving van het verstedelijkte gebied, ook de mogelijkheden voor de aanleg van een regionaal bos binnen een ruimere perimeter van 20 km rond Gent te onderzoeken. Voor deze studies werd de methodiek van criteriumanalyse verder verfijnd en afgestemd op het ruimtelijk beleid.

Voor het stadsbos werden twaalf zogenaamde zoekruimten aan de multicriteria-analyse onderworpen. Hiervan werden er twee als meest geschikt aangeduid. Voor het regionaal bos werden zeven geselecteerde locaties geëvalueerd. Ook hier werden twee locaties als meest geschikt bevonden.

Op dit ogenblik kunnen nog geen definitieve voorstellen van te bebossen oppervlakten worden gegeven, vermits eerst nog een definitieve keuze moet worden gemaakt tussen de overgebleven locaties, waarna dan een inrichtingsvisie onder de vorm van een structuurplan wordt opgemaakt waarin het te bebossen areaal wordt opgenomen. Wel werd bij het onderzoek uitgegaan van een profiel voor het stadsbos van 200-200 ha en voor het regionaal bos van 500-600 ha.

3. a) Voorlichtingsvergaderingen voor diverse betrokkenen en geïnteresseerden : landbouworganisaties, natuurverenigingen, streekplatforms, milieuraden, ...

Voor ieder dossier werden meerdere individuele contacten gelegd met pachters en eigenaars.

Opname van de periferieën in de "Gewenste Bosstructuur voor Vlaanderen".

Studierapporten werden voorgelegd ter ondersteuning van de voorstellen tot gewestplanwijziging.

b) Stadsbos Kortrijk

- (1) de Preshoek overdracht klaverblad AWV (13,8780 ha)
- (2) diverse eigendommen in de Preshoek (53,5366 ha)
- (3) overdracht gronden langs A17 tussen de Preshoek en de Leie van de administratie Wegen en Verkeer (AWV) (2,9513 ha)
- (4) Leiebos (speelbos in complex stadsrandbos) overdracht gronden van de administratie Waterwegen en Zeewezen (AWZ) (2,9944 ha)
- (5) Leiebos aankoop Belgische Staat (16,6491 ha)
- (6) Leiebos aankoop privé (1,3903 ha)

Stadsbos Oostende

(7) aankoop privé-gronden (17,2250 ha)

Stadsbos Veurne (Pistelhoek)

(8) overdracht gronden AWW (14,4921 ha)

(9) aankoop gronden OCMW (25,0827 ha)

(10) openbare verkoping (1,6161 ha)

c) 31,3645 ha werden in beheer overgedragen aan het Bosbeheer (punten 1, 4 en 8 van 3b), 2,9513 ha werden recentelijk verworven (punt 3 van 3b).

d) De inrichting van de betrokken 31,3645 ha werd reeds grotendeels gerealiseerd. In het Leiebos (punt 4 van 3b) betreft het echter ook een oude Leiearm, die wordt ingericht voor de visserij.

2,9513 ha (punt 3 van 3b) wordt dit plantseizoen beplant.

De eigendom van de Belgische Staat in het Leiebos (punt 5 van 3b) is reeds grotendeels bebost (wandel- en speelbos), maar bevat ook een oude Leiearm en een moeraszone.

e) Stadsbos Kortrijk : voor de verwerving van 1,3903 ha (punt 6 van 3b) zijn de onderhandelingen aan de gang.

Stadsbos Veurne : voor de verwerving van 25,0827 ha (punt 9 van 3b) heeft de eigenaar het verkoopsaanbod voorlopig ingetrokken ; er wordt gewacht of er zich hier nieuwe ontwikkelingen zullen voordoen ; voor de verwerving van 1,6161 ha (punt 10 van 3b) wordt gewacht op het resultaat van de openbare verkoping.

f) Momenteel wordt het dossier voor het stadsbos Kortrijk opnieuw opgestart. Hierbij wordt gekozen voor een provisionele vastlegging voor een totale oppervlakte van 241,18 ha (punt 2 van 3b inbegrepen).

Voor het stadsbos Oostende (punt 7 van 3b) is het dossier hangende (zie verder).

Verder is het de bedoeling om ook voor het project "De Lenspolder – De Zelte" (Nieuwpoort-Koksijde) over te gaan tot

samenstelling van de eerste concrete dossiers.

g) Het is momenteel niet mogelijk een termijn te zetten op een eindbeslissing in deze individuele aankoopdossiers. Volgens de richtlijnen op de begrotingscontrole dienen de voorstellen het advies van de Inspectie van Financiën te krijgen en eventueel (dossiers met een raming hoger dan 10 miljoen frank) het akkoord van de Vlaamse minister bevoegd voor Begroting. Deze beschikken autonoom over een appreciatiebevoegdheid, waardoor ik vooraf geen garantie kan geven over beslissingstermijnen.

Het dossier betreffende het stadsrandbos Kortrijk wordt opnieuw voor advies aan de Inspectie van Financiën voorgelegd.

In het dossier van het stadsbos van Oostende werd door de Inspectie van Financiën een negatief advies uitgebracht. Alvorens ik tegen deze beslissing bij de minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid in beroep ga, zal de administratie eerst bij de eigenaar polsen of deze nog steeds bereid is om zijn eigendom te verkopen.

h) Aangezien het vastleggen van de perimeters reeds een hele procedure heeft doorlopen, wordt in principe voor elke aanbidding binnen een dergelijke perimeter een aankoopdossier opgestart. Deze verkoopsaanbiddingen worden overigens "in der minne" afgehandeld.

Randvoorwaarden naar de concrete afhandeling worden in het volgend punt behandeld.

i) Elementen om af te wijken van het algemeen principe dat binnen de perimeter van dergelijke projecten voor elke verkoopsaanbidding een aankoopdossier wordt opgestart, kunnen zijn : de te hoge vraagprijs of omdat de aangeboden grond wordt gepacht door jonge landbouwers of door landbouwers die nog een opvolging hebben in hun bedrijf. Dit laatste probleem wordt beperkt door een goede locatiekeuze. Soms wordt de aankoop toch gerealiseerd, waarbij met de landbouwer een gepaste overgangsregeling wordt afgesproken.

j) De elementen die in punt 3i worden vermeld om eventueel niet in te gaan op een ver-

koopaanbieding, worden in eerste instantie beoordeeld door de afdeling Bos en Groen. Zij gaat na of een concreet aankoopdossier verdedigbaar is en stuurt het dan voor verdere beslissing door. Zoals vermeld in punt 3g worden vanuit de begrotingscontrole een aantal procedurestappen reglementair opgelegd, waarna ik als functionele minister pas een definitieve beslissing kan nemen.

Er werd een vastlegging genomen voor de verwerving van 53,5366 ha voor het eerste gedeelte van het geplande stadsbos voor Kortrijk (punt 2 van 3b). De onderhandelingen terzake moesten noodgedwongen worden stilgelegd omdat er geen kredieten meer beschikbaar waren. De overeenstemmende vastlegging dateerde van december 1996. Het begrotingsakkoord bepaalde dat het saldo op deze vastlegging zou vervallen op 31 januari 1997, in de mate dat hiervoor geen verkoopscapromissen waren gesloten.

Omdat het voor het Comité tot Aankoop van Onroerende Goederen niet mogelijk was op amper één maand tijd dit ingewikkelde dossier af te ronden, moesten de desbetreffende onderhandelingen ook worden stilgelegd, dit bij gebrek aan vastgelegde kredieten na 31 januari 1997. Op mijn vraag aan de Vlaamse minister van Begroting om deze termijn te verlengen of eventueel deze uitzonderlijke voorwaarden op te heffen, werd niet ingegaan.

- k) Voor de verwerving van 16,6491 ha van de Belgische Staat (punt 5 van 3b) bracht de Inspectie van Financiën een ongunstig advies uit, hoewel de gronden voor vervreemding werden overgedragen aan het Comité tot Aankoop van Onroerende Goederen in Kortrijk. Om toch nog een oplossing te bieden voor dit dossier, zijn onderhandelingen gestart met de Belgische Staat voor een beheersoverdracht van onbepaalde duur, waarbij er geen enkele garantie is dat dit voorstel zal worden aanvaard.

Voor de verwerving van 16,6491 ha ten behoeve van het stadsbos Oostende (punt 7 van 3b) bracht de Inspectie van Financiën een negatief advies uit op basis van principiële redenen tegen stadsbosprojecten.

4. Gezien de grote druk op de open ruimte is het niet verwonderlijk dat de aanleg van grote nieuwe boscomplexen slechts langzaam vordert. Het is van belang om een voldoende groot lokaal draagvlak te bereiken voor elk van de initiatieven. Het bereiken van dit draagvlak zal bijzondere inspanningen vergen, waarvoor ik de nodige middelen zal uittrekken.

Actie 108 van het Plan voor Preventie en Sanering inzake Milieu en Natuur (MINA-plan 2) voorziet in een versoepeling van de procedure voor verwervingen van natuur- en bosgebieden door het Vlaams Gewest.

**Vraag nr. 45
van 3 november 1998
van de heer JOS DE MEYER**

Oppervlaktewaterkwaliteit – Dendermonde-St.-Niklaas

De Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) onderzoekt de kwaliteit van het oppervlaktewater in Vlaanderen door regelmatige controle op een uitgebreid net van meetpunten. De VMM controleert ook de bacteriologische kwaliteit van het zwemwater in vijvers.

1. Hoeveel meetpunten zijn er en waar zijn ze gesitueerd in het arrondissement Dendermonde-Sint-Niklaas ?
2. Hoe evolueert de kwaliteit van het oppervlaktewater in deze regio vanaf 1990 tot heden ? Zijn hierbij significante verschillen aanwezig ?
3. Hoe is de evolutie van de zuurstofhuishouding, voor de zuurstofverzadiging en voor andere belangrijke parameters (zwarte metalen, ...) ?
4. Kan men bij zijn analyses een onderscheid maken tussen de mogelijke verschillende vervuilingsoorzaken : industrie, gezinnen, landbouw, andere ?
5. Hoe is de evolutie van het visbestand en de verschillende vissoorten op de onderzochte waterlopen in dit arrondissement vanaf 1990 tot heden ?
6. Welke zwemwaters zijn in dit arrondissement gecontroleerd en hoe is de bacteriologische waterkwaliteit ?

Antwoord

1. Door de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) werden in het arrondissement Dendermonde-Sint-Niklaas in de periode 1990-1997 een 125-tal meetplaatsen bemonsterd in het kader van het biologisch en/of fysico-chemisch waterkwaliteitsonderzoek. Een overzicht van de meetplaatsen – gesorteerd per gemeente – wordt als **bijlage** toegevoegd. De evolutie van de waterkwaliteit per meetplaats wordt enerzijds weergegeven aan de hand van de Belgische Biotische Index (biologische waterkwaliteitsbeoordeling) en anderzijds aan de hand van de Prati-index voor zuurstofverzadiging en de basis-Prati-index wat de fysico-chemische kwaliteitsbeoordeling betreft.

De Belgische Biotische Index varieert tussen 0 (zeer slechte kwaliteit) en 10 (zeer goede kwaliteit). De basis-Prati-index en de Prati-index voor zuurstofverzadiging variëren tussen 0 (niet verontreinigd) en >16 (zeer zwaar verontreinigd).

De aangeduide kleurencode dient als volgt te worden geïnterpreteerd :

- blauw = niet verontreinigd – zeer goede kwaliteit ;
- groen = aanvaardbaar – goede kwaliteit ;
- geel = matig verontreinigd – matige kwaliteit ;
- oranje = verontreinigd – slechte kwaliteit ;
- rood = zwaar verontreinigd – zeer slechte kwaliteit ;
- zwart = zeer zwaar verontreinigd – uiterst slechte kwaliteit.

2. Voor de periode 1990-1997 kan algemeen worden gesteld dat op de meeste meetplaatsen in deze regio de kwaliteit lichtjes verbetert of ongeveer gelijk blijft. Bij de interpretatie van de waterkwaliteit dient eveneens rekening te worden gehouden met de weerkundige factoren. Naast normale seizoensgebonden variaties spelen namelijk ook uitzonderlijke weersomstandigheden een belangrijke rol. In dit kader dient te worden opgemerkt dat, niettegenstaande drie opeenvolgende droge jaren (1995, 1996 en 1997), de waterkwaliteit op de meeste meetplaatsen lichtjes blijft verbeteren of op zijn

minst gelijk blijft. Slechts op een miniem aantal meetplaatsen wordt een significante achteruitgang van de kwaliteit vastgesteld.

Deze kwaliteitsverbeteringen zijn in belangrijke mate te danken aan de sanering van ongezuiverde lozingen van industrieel en huishoudelijk afvalwater. De waterlopen waar tot op heden nog geen saneringen werden doorgevoerd, vertonen nagenoeg een onveranderde waterkwaliteit vanaf 1990.

3. De beoordeling van de waterkwaliteit, zoals besproken onder punt 2, is gebeurd op basis van de zuurstofhuishouding (basis-Prati-index) en op basis van de Prati-index voor zuurstofverzadiging.

Wat de zware metalen betreft, kan worden gesteld dat op de meeste meetplaatsen de basiskwaliteitsnorm gehaald wordt. Slechts op een aantal meetplaatsen wordt, net zoals elders in het Vlaamse gewest, een overschrijding van de norm voor de parameter zink vastgesteld. Een belangrijke bron voor de directe afvoer van zink is met name de corrosie van leidingen en afvoeren.

Het onderzoek naar de aanwezigheid van bestrijdingsmiddelen in het Vlaamse gewest toont aan dat er zich voor bovengenoemd gebied geen problemen voordoen.

4. Uit de analyses die worden uitgevoerd in het kader van het onderzoek naar de kwaliteit van het oppervlaktewater kan op zich niet worden onderscheiden welk aandeel van welke doelgroep afkomstig is. In het kader van de opmaak van de Algemene Waterkwaliteitsplannen (AWP II) wordt wel een evaluatie gemaakt van de verschillende oorzaken van vervuiling. Bij de meetplaatsen wordt rekening gehouden met volgende criteria : voor en na een RWZI, voor en na een prioritair bedrijf en afhankelijk van de evaluatie van het aandeel van de landbouw.

De opmaak van deze AWP II gebeurt niet volgens administratieve grenzen, maar wel volgens stroomgebieden. De opmaak van het AWP van het stroomgebied van de Dender is momenteel in voorbereiding en wordt afgewerkt tegen halfweg 1999. De uitwerking van de AWP II voor Gentse Kanalen en de Benedenschelde wordt gepland voor 2000.

5. Het Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer (IBW) onderzoekt op regelmatige basis het vis-

bestand van onze Vlaamse waterlopen, kanalen en meren. Dit onderzoek is op systematische wijze gestart in 1996. Meestal gebeurt dit onderzoek in nauwe samenwerking met de afdeling Bos en Groen en de provinciale visserijcommissies.

In de omschrijving van het arrondissement Dendermonde-Sint-Niklaas zijn 54 meetpunten bemonsterd in de periode 1996-1998. De lijst met waargenomen vissoorten is opgenomen als tabel 1 als **bijlage**. Voor meer detailinformatie verwijs ik naar de originele rapporten verkrijgbaar bij het IBW.

De Barbierbeek en de waterlopen in de polder Kruibeke-Bazel-Rupelmonde

Op de Barbierbeek werd geen enkel teken van visleven meer vastgesteld. In vergelijking met vroegere visbestandsopnames kunnen we stellen dat de Barbierbeek nog verder vervuild is, aangezien de beide stekelbaarssoorten die er vroeger nog voorkwamen nu ook verdwenen zijn, en dat de visstand op de Dijksloot iets meer divers geworden is doordat een aantal resistente soorten bijgekomen zijn (giebel, brasem, baars, zonnebaars en snoekbaars). Ook het vetje vindt men momenteel op de Dijksloot terug.

Het Poldergebied van Kruibeke-Bazel-Rupelmonde herbergt in totaal 13 soorten en 1 kruising tussen rietvoorn en kolblei. Het visbestand aangetroffen in het poldergebied is vrij eenzijdig en bestaat vooral uit kolblei en blankvoorn. De overige soorten, overigens vooral soorten die een zekere verontreinigingsgraad kunnen verdragen, komen in veel kleinere aantallen voor. Als roofvissoorten komen snoek en snoekbaars voor. De densiteiten (met uitzondering van de Dijksloot) zijn vrij laag (effectieve vangsten meestal lager dan 100 kg/ha).

De Moervaart

De visstand van de Moervaart werd bemonsterd in 1996 in Daknam, Eksaarde en Moerbeke. In het algemeen kan men de visstand van de Moervaart beschrijven als hoofdzakelijk bestaande uit resistente soorten, zij kan worden getypeerd als weinig divers, met een zeer geringe roofvisstand. In Eksaarde blijken toch nog zeelt, rietvoorn en vetje voor te komen, alhoewel in zeer lage densiteiten.

Het Kanaal Stekene-Eksaarde

In november 1998 werd het Kanaal Stekene-Eksaarde en de zijloop de Molenbeek via elektrovissersrij en fuikbevissing bemonsterd. De afvissingsresultaten zijn momenteel nog niet verwerkt; een algemene kwalitatieve analyse duidt op een vrij diverse witvisstand, met weinig exoten. De roofvisstand is onevenwichtig, snoek blijkt afwezig te zijn.

De Dender

Nog steeds is de verontreinigde toestand van de Dender hét belangrijkste knelpunt met betrekking tot het herstel van een evenwichtige visstand. Getuige de belangrijke vissterftes (o.a. juni 1995 te Ninove en september 1996 te Pollare). Vooral stroomafwaarts van Aalst laat de waterkwaliteit een gediversifieerd visleven niet toe.

Sedert circa 1994 lijkt de situatie aan de verbeterd. Experimentele bevissingen op de Dender toonden het voorkomen aan van 16 vissoorten. Bovendien werd in mei 1994 melding gemaakt van de opwaartse migratie van glasaal, die ter hoogte van het Sas van Denderbelle vanuit de Schelde de Dender poogt op te zwemmen. Ook de jaarlijks optredende vissterftes tussen 1993 en 1997 zijn tekenen dat de visstand zich poogt te ontwikkelen.

In april 1996 werd de Dender op systematische wijze onderzocht op haar visbestand. Zeventien meetplaatsen op de Dender werden bemonsterd, waarvan vier in het arrondissement Dendermonde-Sint-Niklaas. Op veertien van de zeventien geïnventariseerde plaatsen werd aangetoond dat er opnieuw visleven is. In totaal werden twintig verschillende soorten geïnventariseerd. Op sommige plaatsen blijkt het visbestand gevarieerd te zijn en werden zelfs grote exemplaren van snoek, zeelt en winde aangetroffen. Opvallend is het voorkomen van een aantal gevoelige en stroomminnende soorten zoals biermpje en serpeling. Bovendien zijn er indicaties dat ook minstens één migrerende vissoort (paling) erin slaagt om vanuit de Schelde de Dender te bereiken, en dit ondanks de fysieke migratieobstructies. Ook de recente exoot, de blauwbandgrondel, is klaarblijkelijk aan een kolonisatie van de Dender en haar zijrivieren begonnen.

Er zijn duidelijke verschillen tussen de visstand in de rivierstrook stroomopwaarts van Ninove, met een gevarieerde visstand met grondel, blankvoorn, karper, gibel en snoek als dominante soorten, en de strook stroomafwaarts van Aalst, waar door de slechte waterkwaliteit de driedoornige stekelbaars dominant is. Stroomafwaarts van de stuw van Dendermonde aan de monding in de Schelde werd snoekbaars, kolblei, paling, blankvoorn en driedoornige stekelbaars aangetroffen.

De zijbeken van de Dender

In 1997 en 1998 werden de zijbeken van de Dender bemonsterd. In het arrondissement Dendermonde-Sint-Niklaas bevinden zich 23 meetpunten op deze zijlopen. Met de ecologische kwaliteit van deze zijlopen is het in het algemeen droevig gesteld. Negen van de 23 meetplaatsen zijn als visloos te beschouwen. Tien plaatsen herbergen enkel stekelbaars. Het zijn enkel de Steenbeek, de Moortelbeek, de Bovenvaart en de Bellebeek die, naast stekelbaars, ook andere vissoorten bevatten. Haast overal is de slechte waterkwaliteit verantwoordelijk voor het povere visbestand.

Overal zijn de gemeten concentraties aan cadmium laag. De kwik- en loodconcentratie gemeten in paling uit de Schelde zijn vrij hoog, zeker wat betreft de metingen van 1994 in Kallo. Mogelijk wijzen de lagere meetwaarden voor de Schelde in 1998 op de verbeterende waterkwaliteit van de Schelde, alhoewel enkel breder en diepgaander onderzoek hierover uitsluitsel kan bieden.

Opvallend zijn ook de abnormaal hoge loodgehaltes in paling van de Kalkense Meersen.

6. In het arrondissement Dendermonde-Sint-Niklaas wordt door de VMM een 15-tal meetplaatsen bemonsterd in het kader van het bacteriologisch waterkwaliteitsonderzoek. De beoordeling van de bacteriologische waterkwaliteit en de mogelijke beslissingen naar het al of niet uitvaardigen van een zwemverbod, behoren tot de bevoegdheid van de administratie Gezondheidszorg. Als **bijlage** wordt een overzicht gegeven van de onderzochte meetplaatsen voor het jaar 1997 en wordt de gemiddelde bacteriologische kwaliteit voor deze meetplaatsen weergegeven.

De bacteriologische kwaliteit wordt door de administratie Gezondheidszorg als volgt weer-

gegeven : +++ = zeer goede kwaliteit, ++ = goede kwaliteit, + = matige kwaliteit en - = slechte kwaliteit.

Het is duidelijk dat open kanalen en waterlopen – door het groter aandeel van afvalwater – een slechtere bacteriologische kwaliteit halen in vergelijking met afgesloten vijvers. Voor het gevraagde arrondissement is de bacteriologische kwaliteit van de afgesloten vijvers goed tot zeer goed. De bacteriologische kwaliteit van de onderzochte waterlopen is meestal slecht.

(Bovenvermelde bijlagen liggen ter inzage bij het secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Vraag nr. 47 van 4 november 1998 van de heer JAN PENRIS

Sluiting IHK-verbrandingsoven Edegem – Financiële compensatie

De minister liet geruime tijd geleden de Intercommunale verbrandingsoven IHK in Edegem (kanton Kontich) sluiten.

De betrokken gemeenten leiden daardoor een niet geringe financiële schade.

Worden er maatregelen getroffen om deze schade alsnog te compenseren ?

Antwoord

Het is ongetwijfeld juist dat de gemeenten van de intercommunale IHK door de sluiting van de verbrandingsoven op financieel vlak negatieve gevolgen ondervinden.

Wel is het zo dat sinds begin de jaren '90 diverse verbrandingsovens werden gesloten en dat de situatie waarin IHK en de gemeenten aangesloten bij deze intercommunale zich bevinden, niet uniek is. Ik herinner er tevens aan dat de sluiting van de ovens in het belang van de volksgezondheid en het leefmilieu is gebeurd. Het financieel voordeel hieraan gekoppeld, is niet te becijferen.

Op financieel vlak zijn er voor de gemeenten twee belangrijke wegen om de nadelen tot een minimum te beperken.

De eerste weg is de resolute keuze voor beheerschema's die richting preventie en recuperatie gaan. Hierbij spelen verschillende fenomenen een rol : ingrepen via politiereglementen voor selectieve inzameling, optimalisatie van retributiesystemen voor het afvalbeheer, stimuleren van thuiscomposeren en gebruikmaken van de mogelijkheden die worden geboden via het milieuconvenant.

Daarnaast werd in het programmadecreet voor 1999 een voorstel ingediend om de milieuheffing voor het storten van afvalstoffen tijdelijk te verminderen tot het niveau van de heffing voor het verbranden van afval, indien de afvalstoffen niet verbrand kunnen worden omdat de oven op vrijwillige basis door de exploitant buiten dienst werd gesteld.

WIVINA DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMS MINISTER
VAN FINANCIEN, BEGROTING EN
GEZONDHEIDSBELEID

Vraag nr. 19
van 3 november 1998
van de heer FILIP DEWINTER

Holebi's – Gezondheidsbeleid

Op 7 oktober 1998 hield Vlaams minister van Gelijkekansenbeleid Brigitte Grouwels een toespraak op het congres van de Federatie Werkgroepen Homoseksualiteit (FWH). Hier verklaarde zij dat positieve beeldvorming, informatie en sensibilisering essentieel zijn in haar beleid. Zij kondigde een sensibiliseringscampagne aan en pleitte voor een categoriale hulpverlening in de gezondheids- en welzijnszorg voor holebi's (homo's, lesbiennes en biseksuelen).

Wat is het standpunt van de minister inzake specifieke gezondheidszorg voor holebi's ? Is zij van oordeel dat er een categoriale hulpverlening voor holebi's moet bestaan ? Waaruit moet die specifieke gezondheidszorg en categoriale hulpverlening bestaan ? Zal een eventuele aparte zorg voor holebi's een positieve discriminatie inhouden voor homo's en lesbiennes ?

Werd de minister hierover al gecontacteerd door de ministers van Gelijkekansenbeleid en Welzijn ? Zo ja, wat zijn de resultaten van dit overleg ?

N.B. Een vraag over deze problematiek werd ook gesteld aan de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn en mevrouw Brigitte Grouwels, Vlaams minister van Brusselse Aangelegenheden en Gelijkekansenbeleid.

Antwoord

Binnen het kader van de preventieve gezondheidszorg is door de Vlaamse Gemeenschap gekozen voor algemene preventie. Het ondersteunen van acties die passen binnen algemene preventie heeft als effect dat ze een breder bereik hebben en risico's op stigmatisering vermijden.

Een preventieve actie alleen gericht op een bepaalde groep kan op weerstand stuiten. Nochtans sluit een algemene benaderingswijze niet uit dat sommige gezondheidsbedreigende factoren (seksueel overdraagbare aandoeningen en aids) een aanvullende benadering vragen voor bepaalde doelgroepen.

Momenteel worden reeds een aantal projecten die op het vlak van aidspreventie voor homo's en lesbiennes activiteiten ontwikkelen, financieel gesteund. Er is geen onderscheid in behandeling tussen deze projecten en de overige activiteiten op het vlak van de aidspreventie.

Binnen het departement Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur is evenwel een werkgroep Gelijkekansenbeleid actief waarbij ook medewerkers van de administratie Gezondheidszorg betrokken zijn. Eén van de doelgroepen hier zijn de holebi's.

(Antwoord Brigitte Grouwels : blz. 911 ; antwoord Luc Martens : Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 5 van 18 december 1998, blz. 819 – red.)

EDDY BALDEWIJNS

VLAAMS MINISTER
VAN ONDERWIJS EN AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 34
van 3 november 1998
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Pedagogische inspectie faciliteitengemeenten – Overleg

In mei van dit jaar stelde ik een mondelinge vraag aan toenmalig minister van Onderwijs Luc Van den Bossche aangaande de pedagogische inspectie van het Franstalig onderwijs in de Vlaamse faciliteitengemeenten (*Handelingen C90 van 14 mei 1998, blz. 1 – red.*).

Minister Van den Bossche deelde in dat verband mee dat er eindelijk formele gesprekken met de Franse Gemeenschap waren opgestart op het niveau van de top van de administraties. In een tweede fase zouden de ministers mee aan tafel zitten.

Minister Van den Bossche wenste zich niet vast te pinnen op een vervaldatum, maar stelde niet bezig te zijn voor de glorie van de eeuwigheid. Hij stelde bovendien dat snel zou worden vastgesteld wie op basis van de voorliggende teksten bereid is tot medewerking.

We zijn nu bijna een half jaar verder.

Kan de minister mij een stand van zaken geven in dit dossier ?

Werd er al vastgesteld of er langs Franstalige kant een echte bereidheid tot medewerking aanwezig is ?

Antwoord

De formele gesprekken met de Franse Gemeenschap zijn momenteel nog aan de gang. Deze gesprekken zijn niet beperkt tot alleen maar de pedagogische inspectie van de Franstalige basisscholen in de faciliteitengemeenten.

De vertegenwoordigers van de Franse Gemeenschap geven in die gesprekken blijk van een constructieve ingesteldheid. Ik zal niet nalaten het parlement uitvoerig in te lichten wanneer er een akkoord met de minister bevoegd voor Onderwijs van de Franse Gemeenschap zou worden gesloten. Het is evenwel niet mogelijk nu reeds in te gaan op inhoudelijke krachtlijnen van het ontwerpakkoord.

Vraag nr. 36 van 3 november 1998 van de heer BART VANDENDRIESSCHE

Leerlingenvervoer – ARGO

Door de Vlaamse Gemeenschap wordt er geen leerlingenvervoer voor het gewoon onderwijs georganiseerd, met uitzondering van die gebieden

welke in een zone voor het leerlingenvervoer zijn aangeduid. Ouders die kinderen naar een school voor gewoon onderwijs van eigen keuze op een afstand van meer dan vier kilometer van hun woonadres wensen te zenden, kunnen hiervoor een vergoeding krijgen op basis van de Grondwet, de Schoolpactwet en artikel 25 van het decreet basisonderwijs van 25 februari 1997.

1. Is het juist dat de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs (ARGO) ten behoeve van het leerlingenvervoer een eigen vervoersdienst heeft opgericht die noch organisatorisch, noch financieel onder de controle van het hoofd van de gedeconcentreerde dienst Leerlingenvervoer valt ?
2. Worden door de Vlaamse Gemeenschap tot financiering van een dergelijke dienst geldmiddelen ter beschikking gesteld van de ARGO of zijn diensten ? Zo ja, onder welke voorwaarden en hoe is deze totale bijdrage op jaarbasis berekend, voor welk aantal bussen en voor welk aantal vervoerde kinderen ?
3. Waarom moeten ouders die hun kinderen naar een basisschool voor gewoon gesubsidieerd onderwijs zenden op een andere wijze aanvragen indienen bij de dienst Leerlingenvervoer van het departement Onderwijs, terwijl ouders die hun kinderen naar een basisschool voor gewoon officieel onderwijs zenden dit niet hoeven te doen ?

Werd reeds beslist een verdere gelijkschakeling door te voeren en zo ja, wanneer is die dan uiterlijk gerealiseerd ?

4. Ouders die hun kinderen naar een gesubsidieerde vrije basisschool voor gewoon onderwijs van hun keuze zenden, krijgen een vervoersvergoeding op basis van de afstand tussen hun woonadres en school en de tabel van een schoolabonnement-tien-maanden van de NMBS.

Wordt deze berekeningsmethode zonder toeslagen ook toegepast voor leerlingen uit het officieel gewoon onderwijs ? Zo nee, waarom worden ouders uit het gesubsidieerd onderwijs dan anders vergoed dan zij die hun kinderen zenden naar het officieel onderwijs ? Wat is de toeslag per kind ? Zo ja, aan wie wordt deze bijdrage gegeven ?

5. Indien vraag 5 ontkennend moet worden beantwoord, is hier dan geen sprake van een sociaal voordeel naar de geest van artikel 92, § 3 van

het decreet basisonderwijs van 25 februari 1997 ? Zo neen, waarom niet ? Zo ja, welke maatregelen werden reeds genomen om deze fundamentele ongelijkheid op te lossen ?

Antwoord

Zoals de Vlaams volksvertegenwoordiger wellicht weet, is de reglementering inzake leerlingenvervoer vrij complex. Ik ga hier enkel in op het leerlingenvervoer voor het gewoon onderwijs. Het leerlingenvervoer buitengewoon onderwijs laat ik in dit antwoord buiten beschouwing.

1. De Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs organiseert inderdaad leerlingenvervoer. Dit is ook expliciet ingeschreven in het bijzonder decreet (artikel 35, 6°). Dit gebeurt op basis van het koninklijk besluit van 23 februari 1960 houdende tussenkomst van de Staat in de vervoerkosten der leerlingen die zijn inrichtingen voor bewaarschoolonderwijs, voor lager, lager secundair en hoger secundair onderwijs bezoeken.

Artikel 1 van dit besluit luidt : "De Staat neemt te zijnen laste de vervoerkosten van de leerlingen die zijn inrichtingen voor bewaarschoolonderwijs en lager onderwijs, voor lager secundair onderwijs en voor hoger secundair onderwijs bezoeken, voor zover deze leerlingen respectievelijk op minimum 4, 12 en 20 kilometer van de dichtstbijzijnde neutrale school wonen."

Deze regeling was gebaseerd op artikel 4 van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving (Schoolpact), en gaf uitvoering aan het recht van leerlingen om op een redelijke afstand te kunnen beschikken over een school naar hun keuze. Dit artikel werd gewijzigd door de wet van 14 juli 1975. Daardoor werd de mogelijkheid gecreëerd om "bij elk Ministerie van Nationale Opvoeding en Cultuur een Dienst voor Leerlingenvervoer op te richten, die belast is met het vervullen van de verplichtingen van de Staat inzake het vervoer naar de niet-confessionele, de confessionele en de pluralistische vrije-keuzescholen. Dit transport zal gemeenschappelijk zijn en zal voor deze scholen onder dezelfde voorwaarden, volgens dezelfde criteria en in overleg met de betrokken inrichtende machten georganiseerd worden. De juridische vorm en de beheersmodaliteiten van deze diensten zullen bij de wet geregeld worden;"

De wet van 15 juli 1983 houdende oprichting van de Nationale Dienst voor Leerlingenvervoer, gaf uitvoering aan dit artikel. Op basis van deze wet verzekert de Dienst voor Leerlingenvervoer, voorzover er geen passend openbaar vervoer bestaat, het vervoer van leerlingen naar de dichtstbijgelegen school van hun keuze. Als het om een school gaat die gelegen is op een afstand van meer dan vier kilometer (basisonderwijs), twaalf kilometer (lager secundair onderwijs) of twintig kilometer (hoger secundair onderwijs), is dit vervoer gratis (basisonderwijs) of wordt een beperkt remgeld gevraagd (secundair onderwijs). Als de afstand tussen school en woonplaats kleiner is dan deze afstanden, betalen de leerlingen hiervoor de prijs van een schoolabonnement (De Lijn).

Omdat de integrale toepassing van de wet van 15 juli 1983 zeer belastend zou zijn voor de begroting, werd gesteld dat deze wet geleidelijk in werking zou treden, zone per zone (artikel 13). In Vlaanderen werd slechts zeer gedeeltelijk uitvoering gegeven aan deze wet (ongeveer veertig zones en ongeveer evenveel gemeenten vallen onder de toepassing ervan). Dit impliceert dat artikel 4, 2° van de Schoolpactwet voor alle andere gemeenten niet werd uitgevoerd, en dat in afwachting ervan de "wettelijke en reglementaire beschikkingen, die het leerlingenvervoer regelen voor de inwerkingtreding van deze wet, van kracht blijven."

Op basis hiervan organiseerde de overheid in de periode 1975-1989 verder leerlingenvervoer voor het rijksonderwijs (koninklijk besluit van 23 februari 1960). Na de overdracht van het gemeenschapsonderwijs aan de ARGO werd deze taak overgenomen door de ARGO. De bevoegdheid voor de organisatie van dit leerlingenvervoer berust dus niet bij de Dienst voor Leerlingenvervoer (nu : afdeling Psycho-Medisch Sociale Centra, Navorming en Leerlingenvervoer van het departement Onderwijs).

Voor het basisonderwijs werd de Schoolpactwetgeving opgeheven (decreet basisonderwijs van 25 februari 1997). Artikel 25 van dit decreet herneemt analoge bepalingen inzake leerlingenvervoer :

"Ouders kunnen hun kinderen onderwijs laten volgen in een school of ze kunnen kiezen voor huisonderwijs. Ouders hebben bovendien de vrije keuze tussen officieel onderwijs en vrij onderwijs. Dit betekent dat de Gemeenschap verplicht is :

1° op verzoek van ouders die officieel onderwijs in een school zoals bedoeld in de artikel 97 en 98 wensen en dat binnen een afstand van vier kilometer niet vinden, hetzij een officiële school zoals bedoeld in de artikelen 97 en 98 in de financierings- of subsidiëringsregeling op te nemen, hetzij tussen te komen in de kosten van het vervoer naar dergelijke officiële school ;

2° op verzoek van ouders die vrij onderwijs gebaseerd op een erkende godsdienst of vrij onderwijs gebaseerd op een erkende levensbeschouwing wensen en dat binnen een afstand van vier kilometer niet vinden hetzij dergelijke vrije school in de subsidiëringsregeling op te nemen, hetzij tussen te komen in de kosten van het vervoer naar dergelijke vrije school."

2. De middelen die vóór de oprichting van de ARGO bestemd waren voor de organisatie van leerlingenvervoer in het gewoon onderwijs op basis van het koninklijk besluit van 23 februari 1960, werden overgeheveld naar de ARGO (zie begroting, programma 35.30). Een aantal onduidelijkheden werden in de begroting van 1999 weggewerkt, zodat in elk geval de bedragen die nu zijn ingeschreven voor het zonaal vervoer (georganiseerd door het departement Onderwijs) ook integraal de organisatie van het zonaal leerlingenvervoer dekken (gewoon én buitengewoon onderwijs).

De voorbije jaren werden een aantal kosten die te maken hadden met het buitengewoon onderwijs van het gemeenschapsonderwijs, gedragen door de dotatie ARGO. Door het onderbrengen van alle leerlingenvervoer buitengewoon onderwijs in zonaal vervoer gebeurde een transfer vanuit de dotatie ARGO naar de kredieten zonaal vervoer. Ik ga hierop nu niet verder in.

De dotatie ARGO-leerlingenvervoer wordt jaarlijks geïndexeerd. Het basisbedrag vertrekt vanuit de historisch gegroeide toestand. Hierna volgen een aantal cijfers met betrekking tot het leerlingenvervoer georganiseerd door de ARGO (woonplaats-school) :

Vervoer met 316 ARGO-voertuigen,
die elk één of meer ritten uitvoeren

	RH (*)	NRH (*)	Totaal
Kleuters	737	3.292	4.029
Lager onderwijs	1.482	4.881	6.363
Secundair onderwijs	75	979	1.054
Totaal	2.294	9.152	11.446

Vervoer met 115 bussen van beroepsvervoerders (127 lussen)

	RH(*)	NRH(*)	Totaal
Kleuters	495	932	1.427
Lager onderwijs	1.081	1.510	2.591
Secundair onderwijs	16	362	378
Totaal	1.592	2.804	4.396

Alle niet-zonaal leerlingenvervoer
ARGO

	RH(*)	NRH(*)	Totaal
Kleuters	1.232	4.224	5.456
Lager onderwijs	2.563	6.391	8.954
Secundair onderwijs	91	1.341	1.432
Totaal	3.886	11.956	15.842

(*) rechthebbend of niet-rechthebbend op gratis leerlingenvoer (voor secundair onderwijs : remgeld)

De dotatie leerlingenvervoer ARGO (programma 35.30) dekt de kosten voor dit vervoer niet. Vanuit de globale dotatie ARGO worden bijkomende middelen besteed aan het leerlingenvoer.

3. Door artikel 25 van het decreet basisonderwijs ontstond voor de leerlingen uit het gesubsidieerde vrij onderwijs die op meer dan vier kilo-

meter van hun school naar keuze wonen, een onmiddellijk recht op een tegemoetkoming in de kosten van hun vervoer. Op basis van het voordien van toepassing zijnde artikel 4 van de Schoolpactwet kon dit recht enkel worden generaliseerd als deze vrije school zich in een door de Dienst voor Leerlingenvervoer bediende zone bevond. Vanaf het schooljaar 1997-1998 kunnen deze leerlingen dan ook een tegemoetkoming vragen (tegenwaarde schoolabonnement De Lijn).

Voor het gemeenschapsonderwijs werd in de praktijk niets gewijzigd.

4. Leerlingen die gebruikmaken van het leerlingenvervoer georganiseerd door ARGO, betalen dezelfde tarieven als de leerlingen in het zonaal vervoer. Wie niet rechthebbend is op gratis leerlingenvervoer, betaalt dus aan ARGO de prijs van een schoolabonnement (tarieven De Lijn).
5. Sociale voordelen zijn de voordelen opgesomd in artikel 92 van het decreet basisonderwijs die door de provincies en gemeenten aan het gemeenschapsonderwijs en het gesubsidieerd vrij onderwijs op hun grondgebied kunnen worden toegekend.

De provincies en gemeenten hebben geen band met het hierboven beschreven leerlingenvervoer binnen het gemeenschapsonderwijs.

LEO PEETERS

VLAAMS MINISTER
VAN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN,
STEDELIJK BELEID EN HUISVESTING

Vraag nr. 27
van 12 november 1998
van de heer JOHNNY GOOS

Sociale huisvesting – Domiciliecontrole

Bewoners van sociale woningen worden de jongste tijd geconfronteerd met een onderzoek naar het feit of ze al dan niet nog als alleenstaande kunnen worden bestempeld door de bouwmaatschappij waarvan ze hun woning huren.

Moeten daarbij bepaalde criteria worden gehanteerd? Zo ja, welke? Zo nee, zijn zulke opgelegde eenduidige criteria niet noodzakelijk?

Antwoord

Er zijn geen eenduidige criteria vastgelegd voor domiciliecontroles. De sociale huisvestingsmaatschappijen zijn immers wettelijk niet bevoegd om domiciliefraude zelf vast te stellen. Daardoor is de bewijsvoering door de verhuurder van onrechtmatige bijwoning moeilijk te leveren.

Zo moet de politie bij het verstrekken van gegevens van bestanden van persoonsgegevens de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van persoonsgegevens respecteren.

Om huurders aan te zetten tot het kenbaar maken van de personen die bij hen volledig of deeltijds inwonen, kunnen de sociale huisvestingsmaatschappijen hen via een brief informeren over de vastgestelde toestand van onwettige samenwoning, en kunnen zij hen wijzen op hun morele en financiële verplichting inzake de sociale rechtvaardigheid en solidariteit in de sociale woonsector.

Voor diegenen die niet op de gepaste wijze reageren, komt het er vooral op aan de nodige bewijselementen te verzamelen om via het vrederegerecht een uitspraak omtrent de onwettige samenwoning af te dwingen. Een eenmalige vaststelling door een deurwaarder volstaat daarvoor meestal niet.

In geval van ontkenning van samenwoning is het zinvol om getuigenissen van burens in te zamelen. Als de maatschappij over voldoende concrete elementen beschikt om een bijwoning te kunnen bewijzen, kan zij naar de vrederechter stappen om zodoende de toestand te kunnen regulariseren.

Om onder meer dit probleem ten gronde te kunnen aanpakken, heeft de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij de toegang tot het Rijksregister gevraagd voor haar en de door haar erkende sociale huisvestingsmaatschappijen.

De Commissie voor de Bescherming van de Persoonlijke Levenssfeer heeft op 7 september 1998 een gunstig advies dienaangaande verleend, onder voorbehoud van de opmerking betreffende de rechtsgrond voor de toegang tot de informatiegegevens van het Rijksregister en het gebruik van het identificatienummer in hoofde van de erkende huisvestingsmaatschappijen en betreffende het persoonsgegeven "beroep".

Er wordt voortgewerkt om die toegang tot het Rijksregister te verkrijgen.

LUC MARTENS

VLAAMS MINISTER
VAN CULTUUR, GEZIN EN WELZIJN

Vraag nr. 30
van 3 november 1998
van de heer JOS STASSEN

*Centra voor kindercare en gezinsondersteuning –
Programmatie*

Een tijd geleden stelde de Vlaamse regering op voorstel van de minister een programmatie voor de centra voor kindercare en gezinsondersteuning (CKG) op.

1. Op welke basis werd het aantal van 1.250 plaatsen vooropgesteld ?
2. Lag een behoeftenonderzoek aan de basis van dit aantal ? Zo niet, wanneer mag er een behoeftenonderzoek worden verwacht ?
3. Wat is de argumentatie waarop de regionale spreiding is gebaseerd ? Deze is momenteel :

Antwerpen	559 plaatsen	45,5%
Oost-Vlaanderen	307 plaatsen	24,4%
Limburg	171 plaatsen	13,5%
West-Vlaanderen	120 plaatsen	9,5%
Brabant-Brussel	92 plaatsen	7,1%
Brussel	50 plaatsen	4,0%

4. Is het niet absoluut noodzakelijk dat er een evenredigheid is in de spreiding binnen de programmatie ? Moet in eerste instantie de capaciteit in Brussel – waar het kansarmoedecijfer op 6 % ligt en waar bovendien een zeer groot residentieel capaciteitstekort is in de bijzondere jeugdbijstand – niet dringend worden opgetrokken ? Vanuit het werkveld komen schrijvende signalen dat de 4 % niet alleen mathematisch onrechtvaardig zijn.

Antwoord

1. Het programmatiecijfer van 1.250 plaatsen voor de centra voor kindercare en gezinsondersteuning werd vastgelegd in het besluit van de Vlaamse regering van 6 april 1995 houdende de erkenning en subsidiëring van de centra voor kindercare en gezinsondersteuning onder de toen bevoegde minister Wivina Demeester-De Meyer. Het cijfer van 1.250 was gebaseerd op de

effectieve capaciteit van de sector op 1 januari 1994 van 1.251 plaatsen.

Bij de erkenningsronde van 1996 is dit cijfer in totaal niet veranderd, maar is er wel een verschuiving gebeurd in de capaciteit van de onderlinge voorzieningen.

2. Een behoeftenonderzoek is er toentertijd niet geweest. Het was een consolidatie van de bestaande toestand op 1 januari 1994. Voor de toekomst is het belangrijk om een en ander in een ruimere context te bekijken en deze problematiek in een ruimere discussie te bespreken, omdat de sector van de CKG nogal wat raakvlakken heeft met andere belendende sectoren. Ik denk daarbij aan de centra voor integrale gezinsondersteuning met hun residentieel, semi-residentieel, en ambulante werking ; de bijzondere jeugdbijstand met hun ambulante, semi-residentieel en residentieel werking ; het algemeen welzijnswerk met zijn ambulante en residentieel hulpverlening, ...

Ik wil er ook aan herinneren dat er terzake een aantal beleidsinitiatieven aan het lopen zijn, zoals de Commissie ad hoc Bijzondere Jeugdzorg van het Vlaams Parlement en de werkgroep Bijzondere Jeugdbijstand waar ik een aantal deskundigen uit de sector bij elkaar heb gebracht, om nieuwe inzichten te verwerven omtrent de organisatie van de sector en perspectieven te verkennen voor de toekomst.

Los van het bovenvermelde wil ik er ook op wijzen dat het uitermate belangrijk is dat de CKG zich in eerste instantie verder herprofilieren uit oogpunt van een gewijzigde visie op de hulpverlening, waarbij er maximaal naar gestreefd wordt om het kind zo lang mogelijk in zijn thuismilieu te laten, maar ook om het kind zo snel mogelijk terug te laten keren indien zich toch de noodzaak heeft voorgedaan tot een uithuisplaatsing, al is die dan vrijwillig aangegaan. Zolang dit proces van herprofilering loopt, denk ik niet dat het zinvol is om van de huidige programmatiecijfers af te stappen.

Ik wil er trouwens op wijzen dat sinds de erkenningsronde van 1996 bepaalde voorzieningen een capaciteitsuitbreiding hebben gekregen, weliswaar binnen het totale programmatiecijfer, door afbouw in andere voorzieningen die hun vereiste bezettingsgraad zoals bepaald in het besluit van 6 april 1995, niet bereikten.

3. Aan de oorsprong van de regionale spreiding ligt het feit dat in 1996 de bestaande kinderopvangcentra en kinderdag- en nachtverblijven de erkenning als CKG hebben aangevraagd. Bij die erkenningsronde werden uiteraard de bestaande centra bij voorrang erkend.

Dit hield dus een erkenning in van een reeds bestaande spreiding :

- 10 CKG's in de provincie Antwerpen ;
- 3 CKG's in de provincie Limburg ;
- 5 CKG's in de provincie Oost-Vlaanderen ;
- 2 CKG's in de provincie West-Vlaanderen ;
- 1 CKG in de provincie Vlaams-Brabant ;
- 1 CKG in Brussel.

Wel dient te worden vermeld dat reeds verschillende CKG's afdelingen hebben opgericht die meer gespreid liggen over de regio's en die doelgroepgericht zijn.

4. Kind en Gezin is zich bewust van de situatie in Brussel. Zo werd bij de erkenningsronde van de CKG's in december 1996 de capaciteit voor Brussel opgetrokken van 41 naar 50 plaatsen.

Indien er in de toekomst ruimte komt, zal de situatie in Brussel ongetwijfeld mee worden verrekend. Ook bij uitbreiding van erkenningen of nieuwe erkenningen in de bijzondere jeugdbijstand is dit trouwens het geval.

**II. VRAGEN WAARVAN
DE REGLEMENTAIRE TERMIJN
VERSTREKEN IS EN WAAROP
NOG NIET WERD GEANTWOORD*
(Reglement artikel 81, 6)**

THEO KELCHTERMANS

VLAAMS MINISTER
VAN LEEFMILIEU EN TEWERKSTELLING

**Vraag nr. 58
van 18 november 1998
van de heer JOHAN MALCORPS**

Havenfaciliteiten voor scheepsafval – Stand van zaken

Binnenkort wordt er een Europese richtlijn van kracht inzake havenfaciliteiten voor scheepsafval en ladingresiduen.

1. Kan de minister meedelen in welke mate Vlaanderen voorbereid is op de inwerkingtreding van deze richtlijn ?
2. In welke mate zijn onze havens nu al in orde met de bepalingen van het Marpol-protocol van 1978 ?

Welke inspanningen werden door de diverse havens al gedaan om op de nieuwe Europese regelgeving te anticiperen ?
3. Is het de bedoeling om te komen tot één verwerkingsinstallatie voor scheepsafval (Marpol-installatie) per haven ?
4. Op welke wijze wordt aan preventie gedaan (bv. het bevorderen van interne milieuzorg aan boord van schepen) om de hoeveelheid scheepsafval zo klein mogelijk te houden ?
5. Heeft de minister zicht op de hoeveelheid en de soorten scheepsafval die op dit ogenblik in de havens worden toegeleverd en op de hoeveelheden die in de toekomst, na instelling van een afgifteplicht zoals bepaald in de richtlijn, mogen verwacht worden ?
6. Welke verwerkingswijzen voor welke soorten afval komen er ?

Het gaat immers om zeer uiteenlopende afvalstromen : smobs (oliën), slijk en slib, was- en ballastwater, schadelijke vloeistoffen, sanitair afval. En in de groep van "ladingresiduen" kan natuurlijk helemaal alles steken. Sommige fracties zijn gewoon gelijk te stellen met huishoudelijk afval. Andere, zoals afvalolie, vereisen een specifieke verwerking.

7. In het voorstel van richtlijn wordt bepaald dat de overheid kan sturen via gedifferentieerde bijdragen.

Is het instellen van deze bijdragen uitsluitend de bevoegdheid van de havens ? Wordt hierover overleg gepleegd met het gewest ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening.

* datum van afsluiting : 4/1

Vraag nr. 60
van 20 november 1998
van de heer JOHAN MALCORPS

Internationale Decade Reductie Natuurrampen – Beleid

Van 1990 tot 2000 organiseert de UNO de Internationale Decade voor de Reductie van Natuurrampen (IDNDR).

Wat heeft het Vlaams Gewest in dit verband al ondernomen en wat denkt men nog te doen ?

Vraag nr. 64
van 26 november 1998
van de heer LUDO SANNEN

Tessenderlo Chemie – Lozingsvoorwaarden afvalwater

Op verzoek van de afdeling Milieuvergunningen van Aminoal (administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer) van 14 Januari 1997 werden door de bestendige deputatie van Limburg op 10 juli 1997 de exploitatievoorwaarden van het bedrijf NV Tessenderlo Chemie gewijzigd. Deze aanvraag had betrekking op een aantal wijzigingen in verband met de lozingsvoorwaarden voor de afvalwaters.

Meer in het bijzonder betrof het volgende voorstellen :

- a) om de vijf jaar dient een studie te worden uitgevoerd naar de technische haalbaarheid van een reductie van de parameters chloride, sulfaat en geleidbaarheid in de geloosde afvalwaters ;
- b) bij het onderzoek van de vergunning voor de lozing van afvalwaters in toepassing van Vlare I in het licht van het bereiken van de oppervlaktewaterkwaliteitsdoelstellingen, dienen de parameters chloride, sulfaat en geleidingsvermogen niet in beschouwing te worden genomen ;
- c) de exploitant zal medewerking verlenen aan een opvolgingscommissie die wordt opgericht met het oog op het informeren van de bevolking.

Door de bestendige deputatie van Limburg werd op 13 juli 1995, op verzoek van Tessenderlo Chemie, een wijziging van de exploitatievoorwaarden opgelegd. Voor een aantal parameters werd de vergunning verstrengd, terwijl voor een aantal andere

parameters de vergunning zeer sterk werd versoepeld.

Zo werd onder meer :

- de toegelaten hoeveelheid cadmium gedurende één kalenderjaar vastgesteld op 300 kg ;
- het toegelaten gehalte aan sulfaten verhoogd van 500 mg/l naar 1500 mg/l (in een schepmonster) ;
- bepaald dat de toegelaten concentratie van vluchtige, al dan niet gechlorideerde, organische verbindingen niet meer mag bedragen dan 0,2 mg/l. Het gehalte aan organisch chloor mag 2 mg/l niet overschrijden.

Opvallend daarenboven is dat nog steeds geen voorwaarden aangaande de radioactiviteit zijn opgenomen. Nochtans werd reeds in de vergunning van 15 september 1986 bepaald dat er voorwaarden dienaangaande zouden worden opgenomen.

1. Op basis van welke overwegingen werd door de afdeling Milieuvergunningen in 1997 voorgesteld de parameters chloride, sulfaat en geleidingsvermogen uit de lozingsonderzoeken te laten wegvallen ?
2. Gebeurde de aanpassing van de vergunning door de bestendige deputatie op 13 juli 1995 op basis van een wetenschappelijk onderzoek ?
3. Wanneer worden voorwaarden aangaande lozing van radioactiviteit opgenomen in de vergunning ? Gebeurt de aanvulling van de vergunning ambtshalve ?

Vraag nr. 65
van 26 november 1998
van de heer LUDO SANNEN

Tessenderlo Chemie – Meetcontroles afvalwater

In antwoord op de schriftelijke parlementaire vraag nr. 283 van 6 mei 1998 (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 17 van 10 juli 1998, blz. 2416 – red.*) in verband met de problemen van de afvalwaterlozingen van Tessenderlo Chemie in Ham en Tessenderlo en de Limburgse Vinylmaatschappij in Tessenderlo, stelde de minister onder meer dat het besluit van 13 juli 1995 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg tot wijziging van de lozingsvoorwaarden meerdere parameters van de bestaande lozingsvergunning strenger

maakt. Als voorbeeld haalt de minister de beperking van de cadmium-emissie tot 300 kg/jaar aan.

Nochtans wordt in het antwoord voorbijgegaan aan enkele markante feiten.

- Reeds vanaf 1986 worden aparte lozingswaarden opgelegd voor de organische en de anorganische afdelingen.
- Nog steeds wordt al het afvalwater per complex tezamen geloosd. Aparte meetcontroles zijn hierdoor onmogelijk. De productie-eenheden van Tessenderlo Chemie in Ham en Tessenderlo loosden samen in 1996 gemiddeld 1.250.000 liter per uur. De lozingsvergunning laat een debiet toe van 2.000.000 liter per uur. Hierdoor kan een zeer grote verdunning worden toegepast.
- De huidige "kwaliteit" van het geloosde afvalwater wordt gehaald door allerhande behandelingen van de afvalwaters. Zo wordt een deel van de zware metalen uit het water gescheiden door de toevoeging van bariumzouten ingesloten in een bariumsulfaatneerslag. Al dit slib wordt als calciumfluorideslib gestort in slibbekken Veldhoven. Dagelijks wordt er zo een 50 ton problematisch zuiveringslib gestort in het slibbekken.

De lozingen gebeuren in drie lozingspunten : Tessenderlo Chemie Tessenderlo en de Limburgse Vinylmaatschappij lozen in de Laak ; Tessenderlo Chemie Ham loost deels in de Laak, deels in de Winterbeek.

De metingen van het afvalwater gebeuren bij het verlaten van de bezinkbekkens. In deze bekkens kunnen echter een aantal stoffen neerslaan en/of verdampen.

1. Op welke wijze wordt bij de meetcontroles een onderscheid gemaakt tussen de lozingen van de organische afdelingen en de anorganische afdelingen ?
2. Waarom gebeuren de organische en de anorganische afvalwaterstromen nog steeds samen ?
3. Waarom wordt aan het bedrijf de verplichting niet opgelegd te lozen via één lozingspunt in plaats van de huidige drie ?
4. Worden er metingen uitgevoerd van de stoffen die neerslaan in de waterbekkens of die eruit verdampen ?

Waarom gebeuren de monsternames pas na het doorstromen van de bezinkingsbekkens ?

5. Waarom zijn in de verleende vergunningen de parameters Hg, Cl en dichloorethaan niet opgenomen ?

**Vraag nr. 66
van 26 november 1998
van de heer LUDO SANNEN**

Tessenderlo Chemie – Ecologisch herstelplan Laak en Winterbeek

Zowel de Laak (bekken van de Nete) als de Winterbeek (bekken van de Demer) worden sterk verontreinigd door het afvalwater van de bedrijven van Tessenderlo Chemie.

Door de minister wordt een ecologisch herstelplan voor de Laak in het vooruitzicht gesteld. Dit ecologisch herstelplan zou er vooral in bestaan dat de sterk verontreinigde sliblaag in de waterlopen wordt geruimd.

Een ecologisch herstel van waterlopen is echter niet realiseerbaar zolang er lozingen in deze waterlopen gebeuren die de kwaliteit van het water en/of de onderwaterbodem negatief beïnvloeden.

Daarenboven wordt bij het uitbaggeren van de sliblaag de kans op doorsijpeling van verontreinigende stoffen naar het grondwater zeer groot.

Volgens de beschikbare gegevens zullen in 1999 ruimingswerken in de Laak en in de Winterbeek worden uitgevoerd om het verontreinigde slib te verwijderen.

1. Wordt door de ruiming van het aanwezige verontreinigde slib in de waterlopen geacht dat het ecologisch herstel van de waterlopen is gerealiseerd, of worden er nog bijkomende maatregelen uitgevoerd ? Welke zijn dan deze bijkomende maatregelen ?
2. Wat gebeurt er met het uitgebaggerde slib ?
3. Wat is de raming van de kostprijs voor de ruiming van het slib ? Wie betaalt deze rekening ?
4. Wordt het verontreinigde slib op de oevers en in de overstroomde gebieden eveneens geruimd in kader van het ecologisch herstel van de waterlopen ?

Vraag nr. 67
van 27 november 1998
van de heer LOUIS BRIL

Milieu- en tewerkstellingsubsidies voor bedrijven – Uitbetalingen

Graag had ik van de minister vernomen welke bedragen zijn vastgelegd als subsidiemaatregelen aan bedrijven in het kader van het milieubeleid en het tewerkstellingsbeleid en welke bedragen tot nu toe zijn uitbetaald.

WIVINA DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMS MINISTER
 VAN FINANCIEN, BEGROTING EN
 GEZONDHEIDSBELEID

Vraag nr. 25
van 20 november 1998
van mevrouw SONJA BECQ

VIPA – Vernieuwde procedure

In de Beleidsbrief Gezondheidsbeleid – Beleidsprioriteiten 1998-1999 (*Stuk 1202 (1998-1999) – Nr. 1 – red.*) wordt verwezen naar de vernieuwde VIPA-procedure (Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden), waarbij via het zorgstrategisch plan wordt getracht een coherent beleid voor de oprichting en vernieuwing van diverse ouderenvoorzieningen uit te stippelen (blz. 40 e.v.).

Uit de aldaar meegedeelde cijfers blijkt een ruime discrepantie tussen de initiatieven in voorbereiding, de ingediende dossiers en de besliste dossiers.

1. Kan de minister een gedetailleerd overzicht geven van de verschillende initiatieven en een stand van zaken van de procedure (initiatieven in voorbereiding, begeleiding, ingediend dossier, geadviseerd dossier, beslist dossier) voor de regio Vlaams-Brabant ?
2. Op grond waarvan wordt in een begeleiding door het VIPA-managementteam voorzien ?

3. Wat zijn de concrete, objectieve parameters en criteria volgens dewelke wordt overgegaan tot de goedkeuring van een dossier ?

Vraag nr. 28
van 27 november 1998
van de heer MARC OLIVIER

Motie drugspreventie – Stand van zaken

Tot besluit van de interpellatie over de gevolgen voor het drugspreventiebeleid, van de federale richtlijn met betrekking tot het vervolgingsbeleid inzake verdovende middelen, keurde het Vlaams Parlement op 24 juni 1998 een met redenen omklede motie goed (*Stuk 1091 (1997-1998) – Nr. 1 – red.*).

Hierin verzoek het Vlaams Parlement de Vlaamse regering :

- op de begroting voor 1999 meer middelen uit te trekken voor de verdere ontwikkeling van een efficiënt drugspreventiebeleid ;
 - specifieke acties te organiseren om een toename van het probleemgebruik die kan ontstaan ten gevolge van de federale omzendbrief met betrekking tot het vervolgingsbeleid inzake verdovende middelen, te voorkomen en op te vangen ;
 - teneinde het overleg met de federale overheid te activeren en met het oog op de beleidscoördinatie en voorbereiding, uitvoering en evaluatie en bijsturing van het globale drugbeleid, aan te dringen op de oprichting van de Cel Drugbeleid zoals bedoeld in de motie die op 26 juni 1997 is aangenomen door de Kamer van Volksvertegenwoordigers tot besluit van de werkzaamheden van de Werkgroep Drugbeleid.
1. Wat is de huidige stand van zaken met betrekking tot elk van de in deze motie aangenomen doelstellingen ?
 2. Wanneer een of meerdere van de vooropgestelde doelstellingen niet of slechts gedeeltelijk werden gerealiseerd, welke zijn daarvan de oorzaken ?
 3. Welke zijn de geplande bijsturingen ?

Vraag nr. 29
van 27 november 1998
van de heer MARC OLIVIER

Drugsbeleid – Sociaal-sanitaire opvangcentra

Aansluitend op de Consensusconferentie met betrekking tot de substitutiebehandelingen van 8 oktober 1994 en op de Interministeriële Conferentie voor Volksgezondheid, keurde de federale ministerraad op 3 februari 1995 de ontwikkeling goed van het "Actieplan Toxicomanie-drugs".

Het plan, dat de vermindering van de gevaren voor de volksgezondheid en de criminaliteit en de verdere aanpak van de drugshandel vooropstelt, vertrekt van vier krachtlijnen :

- de uitbreiding en de diversifiëring van het verzorgingsaanbod ;
- de preventie ;
- het verkrijgen van een beter inzicht in het probleem ;
- de vermindering van het aanbod inzake verdovende middelen.

Het plan stelt tien concrete actiepunten voorop. De oprichting van sociaal-sanitaire opvangcentra voor druggebruikers valt als actiepunt onder de bevoegdheid van de minister.

1. Wat is de huidige stand van zaken met betrekking tot het vermelde actiepunt ?
2. Wanneer dit actiepunt niet of slechts gedeeltelijk werd gerealiseerd, welke zijn daarvan de oorzaken ?
3. Welke zijn de geplande bij sturingen ?

LUC MARTENS

VLAAMS MINISTER
 VAN CULTUUR, GEZIN EN WELZIJN

Vraag nr. 44
van 26 november 1998
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Materiële bijstand gehandicapten – Leeftijdscriterium

In het besluit van de Vlaamse Executieve van 31 juli 1992 tot vaststelling van de criteria, modaliteiten en bedragen van de tussenkomsten voor individuele materiële bijstand tot sociale integratie ten gunste van personen met een handicap, staat in artikel 6 dat deze bijstand slechts kan worden toegekend aan personen met een handicap die de volle leeftijd van 65 jaar hebben bereikt op het ogenblik dat ze een vraag tot materiële bijstand indienen, met dien verstande dat de handicap vóór de leeftijd van 65 jaar moet worden vastgesteld.

Welke redenering schuilt achter deze leeftijdslijm ?

Meent de minister niet dat deze regeling ook moet gelden voor personen waarvan de handicap na de leeftijd van 65 wordt vastgesteld ?

**III. VRAGEN WAARVAN
 DE REGLEMENTAIRE TERMIJN
 VERSTREKEN IS MET
 TEN MINSTE TIEN WERKDAGEN
 EN DIE OP VERZOEK
 VAN DE VRAAGSTELLERS WERDEN
 OMGEZET IN VRAGEN OM UITLEG
 (Reglement artikel 81, 4)**

Nihil.

REGISTER

Nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
L. VAN DEN BRANDE, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie				
231	15.09.1998	C. Verwimp-Sillis	<i>WHO-onderhandelingen – Trips-akkoord</i>	885
24	06.11.1998	J.-M. Bogaert	<i>Overheidsinformatiebestanden – Toegankelijkheid</i>	914
26	12.11.1998	R. Van Cleuvenbergen	<i>Vlaanderen 2002 – Coördinatie gesubsidieerde evenementen</i>	886
38	27.11.1998	H. Marsoul	<i>Vlaams archiefwezen – Subsidiëring</i>	887
S. STEVAERT, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening				
72	10.11.1998	R. Van Cleuvenbergen	<i>N730 As-Opglabbeek – Fietspadproject</i>	888
75	18.11.1998	J. Malcorps	<i>Havenfaciliteiten voor scheepsafval – Stand van zaken</i>	889
77	18.11.1998	M. Verlinden	<i>Jaagpad Demer Aarschot-Diest – Fietspad</i>	889
84	26.11.1998	J.-M. Bogaert	<i>Kruispunt Kruispoort (Brugse ring) – Parkeerplein</i>	890
86	26.11.1998	J. De Roo	<i>N466 Deinsteenweg Drongen-Gent – Geluidshinder</i>	891
87	27.11.1998	M. Van Der Poorten	<i>Woonlintdiepte – Meting</i>	891
88	27.11.1998	E. Van Vaerenbergh	<i>Reclameborden langs gewestwegen – Controleresultaat</i>	892
89	03.12.1998	C. Decaluwé	<i>N382 Waregem – Spoorvorming</i>	893
T. KELCHTERMANS, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling				
1	05.10.1998	C. Verwimp-Sillis	<i>Natuur- en milieueducatie – Beleid</i>	916
3	05.10.1998	D. Van Mechelen	<i>Schijn (Antwerpen) – Slibvervuiling</i>	925
5	06.10.1998	J. Sauwens	<i>Waterzuiveringslib – Verwerking</i>	926
10	08.10.1998	C. Verwimp-Sillis	<i>Rioolwaterzuivering – Effectiviteit (2)</i>	927
12	08.10.1998	C. Decaluwé	<i>Onderzoek waterbodemkwaliteit – Kortrijk-Roeselare-Tielt</i>	929
34	26.10.1998	V. Dua	<i>Bebossing – Lokalisatiestudie</i>	930
45	03.11.1998	J. De Meyer	<i>Oppervlaktewaterkwaliteit – Dendermonde-St.-Niklaas</i>	934
47	04.11.1998	J. Penris	<i>Sluiting IHK-verbrandingsoven Edegem – Financiële compensatie</i>	937
48	10.11.1998	J.-M. Bogaert	<i>AWA-premiestelsel – Aanvragen</i>	893
49	10.11.1998	J.-M. Bogaert	<i>AWA-premiestelsel – Uitbreiding</i>	895
55	18.11.1998	L. Sannen	<i>Voeren – Onteigeningen voor waterbeheersingswerken</i>	897
57	18.11.1998	J. Devolder	<i>Leopoldkanaal – Afwateringsfunctie</i>	897
○ 58	18.11.1998	J. Malcorps	<i>Havenfaciliteiten voor scheepsafval – Stand van zaken</i>	944

○ 60	20.11.1998	J. Malcorps	<i>Internationale Decade Reductie Natuurrampen – Beleid</i>	945
62	20.11.1998	J. De Meyer	<i>Waterbeheersingsbeleid – Dendermonde-St.-Niklaas</i>	898
○ 64	26.11.1998	L. Sannen	<i>Tessenderlo Chemie – Lozingsvoorwaarden afvalwater</i>	945
○ 65	26.11.1998	L. Sannen	<i>Tessenderlo Chemie – Meetcontroles afvalwater</i>	945
○ 66	26.11.1998	L. Sannen	<i>Tessenderlo Chemie – Ecologisch herstelplan Laak en Winterbeek</i>	946
○ 67	27.11.1998	L. Brill	<i>Milieu- en tewerkstellingsubsidies voor bedrijven – Uitbetalingen</i>	947

W. DEMEESTER-DE MEYER, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid

19	03.11.1998	F. Dewinter	<i>Holebi's – Gezondheidsbeleid</i>	938
21	10.11.1998	R. Van Walleghem	<i>Financiering gemeenschappen en gewesten – Verkeersbelasting (2)</i>	899
22	12.11.1998	R. Van Cleuvenbergen	<i>Borstkankerpreventie – Melatonine</i>	899
24	20.11.1998	S. Becq	<i>Drugspreventie – Participatieve risicoanalyse in de scholen</i>	900
○ 25	20.11.1998	S. Becq	<i>VIPA – Vernieuwde procedure</i>	947
○ 28	27.11.1998	M. Olivier	<i>Motie drugspreventie – Stand van zaken</i>	947
○ 29	27.11.1998	M. Olivier	<i>Drugsbeleid – Sociaal-sanitaire opvangcentra</i>	948

E. BALDEWIJNS, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening

34	03.11.1998	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Pedagogische inspectie faciliteitengemeenten – Overleg</i>	938
36	03.11.1998	B. Vandendriessche	<i>Leerlingenvervoer – ARGO</i>	939
41	18.11.1998	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Ministerie Vlaamse Gemeenschap – Telefonische bereikbaarheid</i>	902
42	20.11.1998	R. Van Cleuvenbergen	<i>Actie nieuwe spelling overheidsdiensten – Evaluatie</i>	902
44	27.11.1998	M. Olivier	<i>Gesco's openbare besturen – Regularisatie</i>	904

E. VAN ROMPUY, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media

24	12.11.1998	D. Lootens-Stael	<i>TV Brussel – Kijkdichtheid</i>	904
25	18.11.1998	P. Huybrechts	<i>Lokale rundveerassen – Steun</i>	905
26	18.11.1998	E. Van Vaerenbergh	<i>Eurovisie Songfestival – Taalkeuze VRT-inzending</i>	905
29	03.12.1998	L. Van Nieuwenhuysen	<i>VRT De zevende dag – Objectiviteit</i>	906

L. PEETERS, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting

27	12.11.1998	J. Goos	<i>Sociale huisvesting – Domiciliecontrole</i>	942
29	12.11.1998	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Taalgrensgemeenten – Arrest 14.241 Raad van State</i>	907

L. MARTENS, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn

30	03.11.1998	J. Stassen	<i>Centra voor kinderopvang en gezinsondersteuning – Programmatie</i>	943
37	12.11.1998	L. Delcroix	<i>Monumentenzorg – Informatie potentiële privé-sponsors</i>	907
38	12.11.1998	R. Van Cleuvenbergen	<i>VFSIPH-tegemoetkomingen – Pc's voor slechthorenden</i>	908
39	12.11.1998	P. Ceysens	<i>Ouderbijdragen buitenschoolse kinderopvang – Sociaal tarief</i>	909
41	18.11.1998	R. Van Den Heuvel	<i>Kind en Gezin – Samenstelling raad van beheer</i>	910
○ 44	26.11.1998	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Materiële bijstand gehandicapten – Leeftijdscriterium</i>	948

B. GROUWELS, Vlaams minister van Brusselse Aangelegenheden en Gelijkekansenbeleid

10	03.11.1998	F. Dewinter	<i>Holebi's – Gelijkekansenbeleid</i>	911
11	18.11.1998	L. Van Nieuwenhuysen	<i>VGC-gebouw Brussel – Bevlagging</i>	912
16	27.11.1998	D. Lootens-Stael	<i>De Vaartkapoen Molenbeek – Aanwervingsprocedure</i>	913